

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

TYPGRAPHVS ECTORI
beneuolo S,

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua in priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:

Primum Graeca ut quam emendatissime ederentur o-
peram studiosè dedimus;

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.

Tertio, quaedam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant:
quodam etiam qua in nullis reperias.

Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.

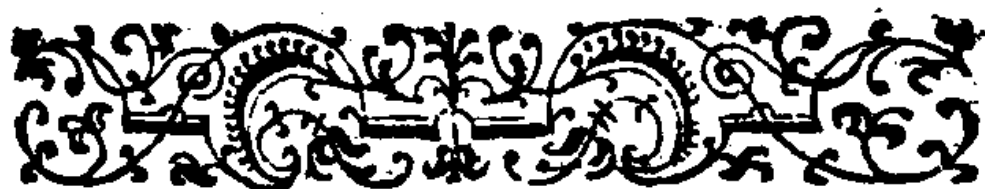
Postremo, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.

I. CRISPINI de sua editione
dixit.

Si deus est paucis quàm plurima dicere, & apte
Quidni etiam exiguo claudere, multa libro.

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.]

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO,

~~POETARUM~~ ~~OPUSCULUM~~

RAVIORIBVS defessum labori-
bus quid vetat in amœnos nonnunquã
Poëtarum hortos requiescendi gratia
exturrere? Sane fuit ea mihi iam dudum
in promouendis (quoad potui) litera-
rum studiis voluntas, ut quã à gravioribus illis, imò
primariis Autoribus edendis orij quid superesset,
secundariis qui ad humanitatem pertinent, impen-
derem. Maximè verò iis qui viciniore origini,
ut Plato monet in Philébo, minus attactarum sor-
dium habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus
idem efficiunt, quod pictores præstunt suis pi-
gmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque ge-
neris coloribus scitè omnino adhibitis & elegan-
ter. Acquum superioribus annis ab Homero Poë-
tarum principe cœptum esset, nunc alterum ab il-
lo, Hesiodum Aferzum illi *ἑμὸν ἔργον*, Theognidem
quoque & Phocylidem: Theocritum aliòsque pri-
marios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ
scriptionis dotes, vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediat circumge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

O E C O N O M I A

classeſ quarum primam Heſiodi operibus τῶν πο-
 ζομένων: ſecundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλί-
 οντων: tertiam ipſi Theognidi cæteriſque Γνωμο-
 λόγοιſ hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
 men coire omnes poſſint, quorum ſeriem ſubiecta
 huic Epistolæ tabula demonſtrabit.

Quid porro præſtitum ſit hac editione non eſt
 pluribus recensendum: ipſa te cognoſcent candidi
 Lectores: ne aut prolixiori præſatione periucun-
 dam horum Poëtarum lætionem remoret, aut ve-
 recundiæ terminos nimia commendatione tranſi-
 liam. Spero equidem ſuſceptum hunc laborem in-
 que eo doctorem virorum præſtitan operã atque
 induſtriam ſtudioſis nec inuilem nec ingratam
 futuram, cùm & Latina verſio, quæ de Græciſ fide-
 liter expreſſa eſt, omnibus è regione coniuncta
 detur: tum etiam breuibus ea annotationibus in-
 dicata ſint quæ neceſſaria erant, huiuſque enchi-
 ridioli modulo potiffimum conueniebant.

Atque vt ingenuè ſemper agnouimus à quibus
 profecimus, præter eos quorum elucubrata ſtudia
 in hos Poëtas citata extant, pleraq; nobis benignè
 communicauit D. Portus Cretenſis, vir Græcè atque
 Latinè doctiſſimus: multa etiã apud B. Marcuardū
 contulit C. Auberius Triumcurianus, præſertim in
 iis quæ Simmiae Rhodio attribuantur: quæ præter-
 quam quòd ſunt ἀνίγματα arbitratu veteris Au-
 toris efficta, corruptiſſima erant. Ioannes Pediaſi-
 mus Theocriti Σύνεργα declaraturus, quantis dif-
 ficultatibus afficeretur, antè teſtificatus eſt hiſ ver-
 bis: τὸ δὲ τ' Θεοκρίτου σύνεργα ἀνίγματα μὲν ἴμοιον,
 διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψεως πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀπρό-
 διγνῶς τῆς μνημονοῦνται ἰσορριῶν ἔχουσαι, καὶ τὸ ἰλλεπτὸς
 τῆς σωτηρίας: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὴν ἀπικλήν ἀμνήσθαι
 ἀλλὰ πῶς ἐκφυλόν, πολλὰ ἐμποιοῦνται ἀσπίδειν. Quæ
 ſanè præſatio æquius de Ouò, Alis, ac Securi, æni-
 gmaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Siminix commentis prædici vsurpari-
que meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfatur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præfer-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

POETARVM QVI TR E
bus distinctis libris, vno tamen *extensio*
comprehenduntur, ca-
talogus.

1.

GEORGICA.
HESIODI ASCRAEI,
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιόματα quædam commu-
ni sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de uide*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

4. 4.

OECONOMIA

Annotationes in *Εργα κ' Ημμεγε*, Philippo Melipotissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretenfi communicata, plurimum lucis adfert.

II.

TYCOLICA.

THEOCRITIS SYRACUSII
Eidyllia, apta ad Poeticas principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Herodes*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsemius aliique hæc Eidyllia expoluerunt.

~~SYMMIÆ~~ RHODII,

OUVUM. ALAS. SECVRI M

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij,

EIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Lamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitæ.

TOTIVS OPERIS.

PHOCTLIDIS poemata admonitoria.
PTITHAGORÆ carmina antea scholiis
 V. Amerpachij aliorumq; observationibus illustrata.
SOLOONIS sententia quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
 multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
 cula non sine honoris præfatione citant, Plato
 (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus,
 Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus:
 ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQVITUR eadem tertia Enchiridij parte,

SENARIOREM Libellus, continens
 aliorum quoque Poetarum sententias: quemad-
 modum ex Indice ad calcem istius tertiæ partis
 appposito constabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus
 argumenti nonnulla ex veterum Comicorum
 fragmentis: quorum nomina idem Index com-
 monstrat.

Fruere his, O Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣ-

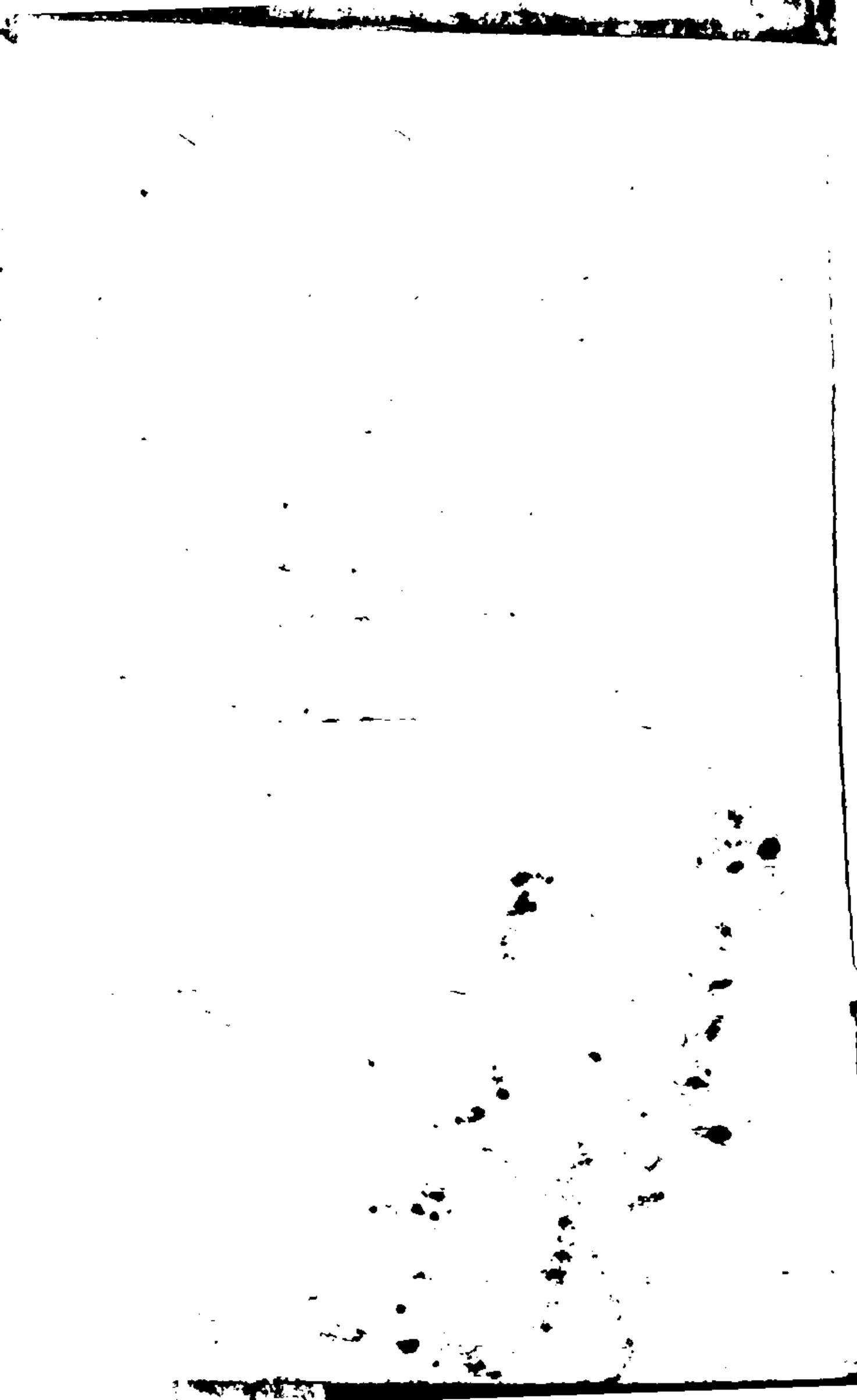
κράου Εργα καὶ Ημέραι.

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

*Hesiodi Ascrei Poëta ut vetustissimi, ita puris-
simi, opera quæ supersunt omnia: Latina ver-
sione & breuibus annotationibus iisque sele-
ctiss. exposita.*

ANNOTATIONES IN

Opera Hesiodi ex doctis virorum
scriptis collectæ.

Pag. 1. ΗΣΙΟΔΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi
arate, ait Gellius lib. 3. ca. 11. non consentitur uter na-
tus prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore
eodem vixerint. **ΑΣΚΡΑΙΟΥ.**) Sacerdos fuit
templi Musarum in Helicone monte Bœotia. in Ascra
pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hanc
Poetam à tot Georgicorum scriptoribus imitatus est,
dixit, Ascraeumq; cano Romana per oppida car-
men. Εἴπω κ' Ἡμαίῳ. Non dubium est quin idem
Virg. in isto Georgicorum hanc inscriptionem expref-
serit hoc versu, Quid faciat lætas segetes: quo si-
dere terram, &c.

Breviser autem summam rei complectitur hic titulus:
nam per Opera significat agriculturam esse artem qua
non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione per-
agatur. Per Dies autem innuit suo tempore singula fa-
cienda esse. In priori igitur Operum libro ad labo-
rem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam a-
liaque alia præcepta de moribus tradit, ad iusti-
tiam & pietatem colendam, iniustitiam verò & igna-
viam vitandam. In secundo autem artem agricultu-
ra tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntariam
habeat agricolam: teinde, ut peritum.

1. Μουσῶν. Duplicem invocationem ponit: prior hac ad
Musas, posterior (v. 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Per-
se fratre decepto sit auxiliator.

ANNOT. IN

- Ψ 3. Οὐ τι δία.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in οὐ τι potest intelligi τῶν ποτῶν, more Attico, ut sit δὲ οὐ τι τῶν ποτῶν, quomodo, cur: quod nonnulli interrogatiue, alij vero absque interrogatione intelligunt. Alij non minus commodè exponunt, δὲ οὐ τι, vel ἡ δὲ οὐ τι δία, secundum quem Iovem gubernantur homines. φάτις & ἥντος differunt ut apud Latinos loquor & dico: est enim φάτις, de quo magna fama est: ἥντος autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.
- Ψ 5. Πείρα μὲν.) Contractio est in voce πείρα. ut Iliad. p. Virgil. quoque dixit aluaria pro alucaria. Aesopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageres Deus, respondit, τὸ μὲν ὑψιλά τεταπνῶν, τὸ δὲ ταπεινὰ ὑψῶ.
- Ψ 9. Κλῦθι.) Inuocatio ad Iovem. Δίμυσας vocat precepta de moribus.
- Ψ 11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augenda rei familiaris, alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur aegres: alteram dignam laude.
- Ψ 15. Οὐ τις τῷ γὰρ οὐλεῖ.) Ostendit non fieri per se, ut hac contentio tanto opere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expetendis ea quae falso boni speciem pra se ferunt: idque natura quodam fato. Ψ 20. ἀπὸ λαμῶν, inertem, qui manus nulli operi admovent. πῦλόν μιν ἐνὶ τῇ & manum & ipsum opus significat.
- Ψ 24. ἀγὰρ δὲ.) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Aristot. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonam illi & salutarem Poëta nostra attribuit.
- Pag. 3. Ψ 3. Ω Πέρων.) Alloquitur fratrem, & iam traditū doctrinam ad eius emendationem accommodatam cumq; dehortatur à contentionibus fratribus, quia infelicitet circa eas versetur cui singulis temporibus sui prouentus

OPERA HES.

- non adfuerint. κακί, ap. τος, epitheton aptissimum in-
honestæ cōtentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali
ea gaudeant. ὃ 6. Δὸν.) absque aspiratione, pro πρὸς
tis. alij legunt ὁπρ, i. tempus. ὃ 9. Τὴ κακοποιῶν.)
Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas iam
re familiari, nec animus a malo revocari potest, age per
me licebit litiges quandiu voles. ὃ 14. Ἀρχαί (ων.)
Βασιλῆας vocat præfectos singularum urbium, quem-
admodum & Homerus.
- ὃ 16. Νήμοι.) Mediocritatem cōmendat, & redarguit
iudices & gubernatores qui indulgēt suis cupiditati-
bus, & a vita fragilitate digrediuntur ad πλεονεξίαν
iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim &
utilitatem iustitiæ longè potiorem quam iniustitiæ &
πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit
commoditas tenuis & frugalis vītus. Intelligit ergo
per ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod est
iustum, & honestius atque utilius παντός, i. totò, quo
& sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur.
Plato. 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate
in statib. civilibus amplectenda.
- ὃ 18. Καὶ φανταίης γὰρ ἔχουσιν.) pro γὰρ ἔχουσιν, occuluerūt.
Causam huius ignorantie ostendit esse voluntatē Dei,
qui voluerit abscondi ab intelligentia communi ho-
minum hanc faciliorem vitam rationem.
- ὃ 19. Παιδείας.) Illius prima, & melioris vite rationem
commendat, ita ut ostendat in ea servata posse facile
quemque non admodum industrium vel vnius diei la-
bore efficere quod sufficiat in integrum annum.
- ὃ 21. πῶς δὲ καὶ τοῦ.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed
pro sterna, stivamq; pro aratro accipiunt. Solent autem
rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia cal-
lacare, ut fumus ea corroboret & induret.
- ὃ 23. Ἀλλὰ Ζῆς.) Longam fabulam recenset de Bando-
ra, qua docet quem iratum abdidisse ignem, verita-
tem, quæ penitus confusa est in natura. Sed cum Pro-

metheus ostendisset hominibus recta & honesta, nisi
Iupiter Pandoram, i. voluptatem, qua multu rebus
opus habet, augétque quotidie sumptus, & quāvis mu-
tis modis abblandiatur, malorū tamen omnium, mor-
borūque causa est. Prometheus autem, i. sapiens al-
qui monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem: a
Epimetheu, i. sensus, non auscultās rationi, noxiam vo-
luptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet.
Nonnulli p̄q̄to aliter exponunt, ut mox patebit. Πρω-
τα γὰρ ὁ πρῶτος, q. d. secundus, ὁ δὲ, prospiciens, solers, industrius
eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis hu-
mani ingenij.

Ψ 26. Κρυψέ.) Iupiter abscondit ignem, cuius benefici-
ferè omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim
solertem, ut si simplicius viuerent homines.

Ψ 28. Εὐνοία.) Ignem serulis optimè seruari auctor est
Plinius libr. 13. cap. 22. Ψ 31. Χαίρει.) Est qua-
dam veterum sententia approbatio. Pulchrè hic notatur inge-
niorum studium, & inconsiderata in successu suorum
conatuum latitudo. Ψ 34. ἰὸν ἄγαν.) Ea ferè est
humanarum rerum conditio, ut illa ipsa cupiditate
qua omnis generis mala secum trahunt, nos dele-
ctent.

Ψ 36. Η φασγόν.) Recenset iam quomodo Pandora con-
dita sit. M. Garbitus sensum huius fabula sic expli-
cat: Hominem prius habuisse sinceriores & puriores
naturam simpliciūque vixisse. Postquam verò lasciuia
mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicari
ingenij & cognitionis vim excitatorem, inde quasi
transformatum in aliam naturam & ἄγαν corpo-
ream, & illam quidem excellentem virtutibus caele-
stibus sed quibus corporea fece contaminati, mens hu-
mana & ipsa ex consortio contaminata, variè abuta-
tur ad lasciuam & luxuriam traxiarum artium &
inuestionum: & hoc sub spe & specie boni, & vita me-
liori: sed quā omnem industriam suam posteriore cor-

O P E R A H E S.

ſideratione, & euentu ſultorum magiſtro, experientia contrariam eſſe ſui effectus, ſolæque ſpe reliqua ſuſtinetur in perpetua anxietate animi. Caterum ſi de voluptate hac potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic ſignificare non vnum eſſe genus voluptatis.

Rag. 5. v. 6. Καὶ πόθος.) Indeſſam cupiditatem ſuperandi alios: vel (ſecundum quosdam) deſiderium vehemens, ut vehementer ametur. γυμνάσιον, vox apta meditationibus & curis, qua ad ſatietatem uſque arrodunt & abſumunt membra: ſicut ſerè videre eſt ingenioſos, pallidos & extenuatos eſſe. v. 7. Ἐν δὲ δόλῳ.) Impudentiam intelligit, qua utrique interpretationi quam attulimus commodè applicari poteſt. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam proſus honeſtatis rationem habere: itémque negotiatores, & ἀλιότητι, variis artibus & doliu lucrum captare.

✧ 12. Ζῶον.) Hoc poteſt de bellicis dotib. intelligi.

✧ 13. Ἀμφοῖ.) Πλειδῶν dea eloquentia eſt.

✧ 21. Πανδύπλω.) Quidam (ut antè monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quandam ingenij & mentis induſtriam propoſitam, quam admirentur homines tanquam magnum ſuum bonum, cum ſit ipſorum malum. Quod mirum eſt, cum mens humana tam diuini dotibus ſit exornata: ſed hoc fit per accidens, vitio natura. ἀπορίας, intelligit ſolertes, qui diſcunt à ſimplicitate rectitudine: & qui curioſi ſunt.

✧ 22. Ἐπιμηθέας.) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, qua eſt iſto Epimetheus, id eſt, vi animi humani inconfiderata & præceptis, non obſequitur plerumque parti ſuperiori melioriſque menti & rationi, qua eſt ὁμοῦνδος animi humani. Ideoque ſpecie huius boni deceptus, poſtea noxiu comperiens, ſerò recepiffe pœnitet. Rectè ergo Horatius, — nocet emptæ dolore voluptas.

✧ 31. Νόστις ἀνθρώπων.) Hæ duæ particulae quædam idem ſignificant.

denotent, intendunt tamen hic significationem.

Ÿ 33. Αἰσά.) κακόντι hic pro malo externo accipitur.

Ÿ 34. Αἰσά.) Proverb. γυναικῶν ὁλεθροί. Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publice indulgentia ἀναγκαστῶν & ψυχαστῶν, atque suppetῶν, unde laxatur disciplina seuerior. Hinc deinde sublata disciplina tanquā operculo Pandora, i. corporis & animi humani, statim quasi ex antro Ἑοῖ ventis & impetus affectuum, Quā data porta ruunt, & terras turbine perflant, & nusquam non pervadunt & nihil non moliantur. Quod tamen spes remansit, significat neminē tam desperatis rebus esse quin aliquando speret. Ouid. Vivere spe vidi qui moriturus erat.

Pag. 7. Ÿ 2. εὐδοκία γ.) Ratio solius spei in pyxi relictæ. Magnum certē Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavisima sunt.

Ÿ 10. Εἰ δὲ ἰδύσῃ.) Quinque ætates iam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes ferē Latini Poeta imitati sunt, ἐκπορῶφωτο, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

Ÿ 13. Χρυσέ.) Aureum (ut inquit Plato) propter præstantiam naturæ, merum & vitæ. Ÿ 16. ὤστῃ.) Cognoverat fortasse Poeta aliquid de vitæ primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eō, hac dicit.

Ÿ 19. εἰ δὲ ἰδύσῃ) ἱερταῖς sacris epulis. Ÿ 25. ἀμύμονε.) Hac omnia non multum discrepant ab iis quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis.

Ÿ 30. Ἀργύρεον) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat, & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

Ÿ 35. ἡβὴν μεσσην, & ut mediam ætatem, quæ Græcis ἀκ-

OPERA HES.

um dicitur.

Pag. 9. v. 5. Ζῆς Κεγνίδης.) Significat propter impietatem
& neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id fa-
ctum ut non converterentur quidem in diuinos spiritus, ut
illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

ψ 10. Ζῆς ῥ.) Tertium genus hominum ari comparat,
immane, ferrox, & omnino Martium: fortasse Gigantes
intelligit. ψ 11. ἐν παλῆσιν.) Fingit natos ex arbori-
bus, ut significet duritiem & feritatem animorum, ut-
pote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instru-
mentorum usum ferebantur.

ψ 13. ἔσθ' ἢ σῖτον.) Non frumentum edunt: sed primis
pecudes laniant, & carne vesci ceperunt, quod an-
tea magnum nefas est creditum.

ψ 26. Ἀνδρῶν.) Quartam aetatem Heroicam appellat,
quando Hercules, Iason & alij Argonauta vixerunt,
qui Heres vocati sunt, quod virtute communi homi-
num natura praearent: & semides, vel quod altero
tantum parente deo nati essent, vel quia in natura
humana, virtute diuina praediti essent.

ψ 29. ἐν Πάπυρῳ.) Ad differentiam Thebarum Egyptia-
rum qua dicebantur ἐν γένεσιν, & illarum qua dicta
sunt ἐν Πάπυρῳ, a monte sub quo sita sunt in Cilicia.

ψ 30. αἰλῶν.) id est, propter regnum ac potentiam. nam
prisci reges pecoribus diuitias suas metiebantur. Eteo-
cles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno de-
certantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. v. 1. Ἐν μυχῷ γού.) De fortunatis insulis vide
Plin. lib. 6. cap. 32. & Homerum Odysf. d.

ψ 4. Μυκίτ') Descriptio postrema & ferrea aetatis, qua
moribus est pessimis, impijs & deprauatissimis, vita-
que cursu calamitosissimi. vox ὠκυπλοῦ usurpatur ad-
uerbialiter significatione optandi, & tamen formatur
ut verbum, tribus personis. v. 13. Οὐδ' ἔειπες.) Ele-
ganter hunc locum expressit, Quid nec hospes ab ho-
spite tuus, Non socer a genero, fratrum quoque

- gratia rara est. § 17. *Ἐὐνοῦ ὄντι.*) *ἔντι* Poëta usur-
pant pro intuitu, & præcipue Dei & hominum in-
imperio constitutorum: hinc pro gubernatione diuina:
ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi e-
rūt proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deū, nec
parentes præstiti sunt. § 18. *Ἰνὴ ἀντιπαιδείᾳ.*) Athenis ca-
pitale fuit, *Ἰνὴ ἀντιπαιδείᾳ* non persolvere parentibus,
§ 19. *Ἐκπεδοίχα.*) i. violenti, quibus ius est in manibus,
qui neque ius neque leges norunt. § 21. *ὑβερν.*) pro
ὑβερνῶ. substant. pro adiect. ut Latinus scelus pro
scelesto.
- § 25. *Ζῆλος.*) Iam vedit ad primā propositionem de liti-
bus. Posteaquam verò præclare affectum inuidiæ epi-
thetis suis descripsit, fugit Pudorem & Nemesein deas,
reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterreri amplius
à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis
enim hic significat iustitiam qua ulciscitur malefacta
flagitiosorum. Locus hic verè philosophicus etiam à
 Platone in Protagora tractatus fuit.
- § 32. *Νυκτὶ δὲ αἴτια.*) Narraat apologum quo notat po-
tentiorum mores aduersus inferiores. *αἴτια* fabulam
eiusmodi significat qua figuratè & rectè continet ad-
monitionem seriā & grauem, & ex usu vita petitā.
- § 33. *ἀνδρία.*) per Lusciniam intelligit doctos homines
& sapientes. vocat hanc *αἰνυλὸς ὄψον* pro-
pter soni & vocis varietatem.
- Pag. 13. § 2. *Δαμνύν, τῆ δὲ εἰς.*) Tyrannica vox, planè
proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis.
- § 4. *Αἰσχροῖ.*) Epiphonema seu *ἐπιμύθεον* huius fabulæ,
quod manet non esse reluctandum potentioribus.
- § 1. *Ὁ Νίσον.*) Primum præceptum, quo fratrem ad ius-
titiam colendam, & iniustitiam vitandam adhorta-
tur. *ὑβερν* opponit iustitiæ, quia pro iniustitia. uniuersa-
li hac vox usurpatur: quanuis tamen sapienti accipian-
tur pro insolentia qua comitatur diuitias.
- § 12. *πυλῶν.*) Proverbialis locutio, que significat miser-

OPERA HES.

utimam esse prudentiam qua ex malis nostris perdiscitur. Ψ 13. Αὐτίκα.) Commeratur in collatione iustitia & iniustitia, ut hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per ὅρκων intelligit omnem fidei violationem: Per δίκας σκοτίας, lites iniquas qua falso intenduntur per calumnias & fraudes.

Ψ 14. πόδες.) tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.

Ψ Ηδὲ ἐμὴται.) Subintelligendum fortassis καὶ ἡδὲ αἰ, i. cætus, conuentus, statuta, & alia qua sunt in consuetudine civili.

Ψ Οἱ δὲ δίκαι.) Eruditissime insignia iustitia premia & commoda enumerat. Eadem serè recenser Homerus in clypeo Achilli.

Ψ 34. Πλάκται.) Hæc sententia totidem serè verbis est in Ecclesiaste. Sæpe vniuersa ciuitas mali viri pœnam luit. ἰταυπεῖται, dicitur luere peccata.

Pag. 15. Ψ 4. Η ἡβδὴ.) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis ex doctrina Moysis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi comminationes. Ψ 9. τριβύλοι.) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiore planè conterat, & ad nihilum redigat. Ψ 21. Ταῦτα.) Principes dehortatur ab iniustitia, 3 peculiaribus argumentis, quorum primum est. Ψ 24. Οἱ αὐτοί, qua sententia mirè conuenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit. Alterum, Ψ 25, & prudentia animaduersione diuina. Tertium, Ψ 27, ab absurdo, & indignitate rei.

Ψ 32. Ω Ἰέρων.) Denuò fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

Pag. 17. Ψ 8. Σοὶ δὲ.) In sequentibus Poëta laboris & industria fructus, incommoda verò & opprobria ignauia varijs argumentis declarat. Ψ 9. κακόν τινα.) hæc pro malo interno accipitur.

Ψ 11. Τὸς δὲ.) Argumentum à natura virtutis. Ita enim
B. iij.

ANNO T. I N

labore pponit, ut cōiungat cū virtute & iustitia. Hunc locū imitatus est qui literam Pythagora descripsit.

Ÿ 15. Οὐτε.) Tria hominum genera describit. Liviū in Fabio & Minutio hunc locum penē ad verbum expresit: Sape ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit. Secundum eum qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.

Ÿ 26. καὶ ἀγνοῖ.) Κόδυς, ἀκύνω, abscondo, & ἰσχυρά, quod aculeum non exerant suci, vel propter ignauiam, vel quia non habeant: fucrum, enim alij aculeos habent, alij non, ut Plato docet.

Ÿ 33. Εργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

Ÿ 36. Δυσχρῆς.) Occurrit obiectioni de paupertate.

Page 19. Ÿ 3. Αἰδώς.) Occupatio nē est, non esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus proverbia-liter, mendicos debere esse impudentes: verum hac nequaquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest si eo ignauiam nostram praeexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. Degeneres animos.

Ÿ 7. Εἰ δὲ τις.) Duo genera iniuria facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & perituria ditescere cupiunt.

Ÿ 12. καὶ οὐκ.) Malè partam, malè disperit. & De malè quaesitis non gaudet tertius haeres.

Ÿ 13. ἱερὸν.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere, sed & ope priuare. Ius etiam hospitij sacrosanctum habebatur: unde Iupiter Ζεὺς.

Ÿ 22. καὶ δὲ.) Praeceptum de cultu diuino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere. Ÿ 30. Εἰ δὲ.) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improuisis. Ÿ 31. ἄλλοι. i. sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non

OPERA HES.

tam promptè. Ψ . 3. τιμὴς) i. famam, honorem. v. 35. Εὐ μὲν.) De gratitudine praecepit in referendo benefici-
cio. μετρίως, dimensum accipere, vel mutuo.

Tag. 21. Ψ 13. ἀδονα καμὲν.) sic vocat famam ab effe-
ctu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

Ψ 18. Ἀρχαίου.) Extrema liberalitatis fugienda mo-
net, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in
summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo fe-
culentum est: in medio autem purum. Ergo in medio
probat parsonia. v. 19. δεινὸν.) Proverbium in
eos qui omisū demum occasionibus incipiunt sapere.

Ψ 21. Καίτε.) Non temerè ulli fidendum monet, ita ut
etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel secun-
dum quosdam, ut etiam cum fratre cautè agas, fide
quadam interposita, non aperte quidē, sed quasi per io-
cum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentia tua
indicatione. v. 22. πορσεύει.) De meretrice intel-
ligit, qua immodica elegancia cultus sit dedita.

Ψ 31. Σοὶ δὲ.) Conclusio generalis: vel ἀποκρίσις ad do-
ctrinam sequentis libri.

IN II LIBRVM. -

Tag. 23. v. 1. Πλειάδων.) Hic secundus liber continet
praecepta de agricultura & administratione rei fami-
liaris. Hoc autem loco primum per ortum & occa-
sum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis,
tam pro loci maritimo, quàm à mari remotu. Sunt
autem Pleiades, - stella in tergo Tauri, Latini Ver-
gilias vocant. Syderum autem ortum & occasum trib.
modis aduertit agricola. Quod Soli orienti cooritur,
εὐοραδίζε, καμινῶς oriri vel cadere dicitur. Quod
Soli occidenti, χροινῶς. Quod autem Soli aduentu,
αβιήνε occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando i-
gitur Pleiades manè ante Soli ortum conspiciuntur,
quod sit mense Iunia, messem inchoari vult. Quando
autem mane sub terram descendunt (quod sit mense
Nouembre) arationis tempus adesse dicit.

β. iiij.

3. Αἰδῶ.) Occultantur 40. dies & noctes propter vi-
 cinitatem solis, Taurum & Geminos peragrans: quod
 est a Maio usque ad Iunium. 4. ἐπεπλομένη.) E-
 pith. anni, ἀπλομένη, i. existo: vel πολίς, verro: vel
 ἀπλομένη. 7. ἀγλαά.) Palustrem terram signifi-
 cat. 9. γυμνόν.) vult ut hos labores perficiat matu-
 re & ante fauorem hyemis, atque sollicitè & festinan-
 ter, ad egestatem & eius molestias vitandas.
 21. νομός.) Alij fortasse melius νόμος legunt, id est, o-
 ratio vel series verborum ad persuadendum appositā:
 nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intel-
 ligunt. 24. Κτηνών.) famulam intelligit iure acqui-
 sitā: Aristoteles tamē initio Oeconomici sui ad uxorem
 refert. 28. ἐννοσί.) ab ἐν, i. postremus dies mensis.
 Pag. 25. 5. Σείριος.) Stella est in ore canis maioris,
 ad latus Austris, vicina Leoni, dicta quod nimio calo-
 re exiccet & debilitet vires humanas.
 7. πλεῖον.) Ubi sol accesserit Scorpionem, Canicula ma-
 nē aliquantisper ante solem, ortu Heliac, conspicitur:
 orto autem sole statim labitur sub terram.
 11. Per ολμοὶ τριπόδων quidam intelligunt mortariū
 trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.
 14. δακτύλιος.) ἀδωγόν, i. palmus, quod munusculum da-
 ctio δακτύλιος appelletur: id autem geritur per palmam ma-
 nus. 18. Ἀχλωαῖος.) Sic vocat Cererem quod ipsa
 Athenienses, adeoque omnes homines de frugibus do-
 cuerit. 27. Αὐτόχου.) aratrum quod habet den-
 tale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non
 sit planè elaboratum, sed usque ad dentale. 30. ὀκία-
 τισμός.) ὀκίος morsum, ἀβλωμός, morsus, ita tamen
 ut unum frustum habeat binos morsus. Seruum intelli-
 git robustum, qui integrum panem in 4. partes diuisum
 absumat in cœna: vel cui opus sit pane cuius quadran-
 tes octonis bolis seu partibus consistant.
 31. Ὁς κ.) Aetatis quā in seruo requirit, rationes addi-
 admodum graues, sensit q̄ multum scire esse in matu-

OPERA HES.

- ritate atatu. ψ 34. $\Theta\mu\alpha\omega\pi\iota\upsilon$,) q. supereminatio, qua
usurpari solet cum prior sementis non est ritè peracta.
- ψ 36. $\Theta\epsilon\gamma\iota$,) Tempus arandi indicat per clangorem
gruum auolantium, idq. (ut Poeta fingunt) in Aegy-
ptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.
- Page. 27. ψ 5. $\Pi\alpha\iota\delta\iota\alpha$,) Occupatione negligentiam. Et in-
scientiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus
opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respon-
det ergo eadem opera posse aliquem petere Et negare.
- ψ 10. Εὐστ' αἰ.) Docet diligentiam qua est adhibenda
in aratione. Addit ψ 12. Ἔξῃς Et circumstantias, qua-
lis terra sit aranda sicca scilicet Et humidam, nō luto-
sa, Et tamen madefacta. ψ 14. Εἰαο) Modus Et
ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater a-
rari. Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Pri-
ma aratio est proscissio: secunda fit mense Iunio, qua
est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, qua
est tertiatio. ψ 15. Νεῖδν.) Concedendum est solum
intervalum terra, quo interquiescat, ut deinde copio-
siorem fructum ferat. Est autem Nouale, ager qui al-
ternis annis feritur. $\kappa\epsilon\upsilon\sigma\iota\zeta\upsilon\alpha\upsilon$, id est, recens aratam,
adhuc eleuatam. ψ 16. $\alpha\lambda\epsilon\gamma\iota\alpha\pi\alpha$,) pellens execratio-
nem. Solent enim agricola maledicere quando fructus
ex sententia non proueniunt. $\delta\upsilon\kappa\alpha\lambda\eta\tau\epsilon\gamma\epsilon$, libros exhi-
larans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.
- ψ 19. Αρχορρος.) Quomodo fit arandum. $\iota\chi\epsilon\tau\eta$, stitua,
quia $\alpha\upsilon\tau\eta\varsigma \iota\chi\epsilon\tau\eta\varsigma \circ\alpha\pi\epsilon\tau\eta\varsigma$, quod eā manu teneat ara-
tor. ψ 21. Ερσπορ.) Hoc loco lignum est quod est pro-
ximum temoni. ψ 27. Ευδ' ,) quia scilicet omnia
sepasitoria Et vasa repleta sint. ψ 28. $\iota\pi\delta\upsilon\mu\delta\upsilon\mu\upsilon\varsigma$,) cum
inquisitione Et delectu capientem. ψ 31. Εἰ ζ.) Im-
probat hic arationē dilatantē ad solstitium hybernū.
- ψ 32. Ἰλψυθ.) ob culmorum breuitatem scilicet Et
paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur
ad declarandum tristem euentum tarda arationis.
- ψ 35. Αμωτ. $\kappa\alpha\theta\upsilon\mu\eta\tau\epsilon\gamma\epsilon$, Et mitigatio precepti de tar-

da aratiōe, quod tēpōstates varia sint, p volūtate Iouis.
Pag. 29. v. 2. Ημους.) Pulchra Veris descriptio est.

v. 9. Παλ. δ.) Præteri interpretandum, non accede.

Monet enim diligentem agricolam ne vel tempus hybernū, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promouere studeat. Per χαλκαιοι δῶκοι intelligat officinas feruarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant conuenire ad colloquutiones frivolas, sicut apud Romanos in tōstrinis. Pro ἰπ' ἀλῆα, ut constat versus, quidam legunt, ἰπ' ἀλῆα, neutro genere in locis calidis, ab ἀλῆος. Λέγεται quondam dicebantur conuenticula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus leuissimis agitabatur, factum est ut mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocarentur atque inde etiam ipsa νῆγα λέγεται dicta sunt.

v. 11. ἀσπὴν δ.) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poeta cum iubet cauere, ne pedem tumefactiō tenui manu demulcere oporteat. v. 14. Πολλὰ.) Verissimum est Columella dictum, Homines nihil agendo, nialè agere discunt. v. 2. Μῶνα.) Hyemis tempus, & mensem Borcali frigore grauissimum copiosè & eleganter describit. Δευαδὼν, mensis Ianuarius est. Lenæa enim Bacchi feria & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βύδλεα, vocat frigora, quæ adurunt & excoriant etiam ipsos boues. v. 23. Ος τε.) Naturam vini, effectus Borea prolixè declarat. v. 34. Ἐργαζομέν.) inclinatum, contractum vel proferantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. v. 36. Η τε δῆμοι.) Curam virginum in honestioribus familijs exponit, quæ domi asseruabantur, nec in publicum prodibant.

Pag. 31. v. 4. ὅτ' ἀρίστου.) Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arreat,

OPERAE.

quo maxima hyemis sauitia notatur : & quia vehementer frigore laditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum ἀνύσεων, quod cartilagineam pro spina habeat. Ψ 7. Αἰὲν ὅμι.) Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Aethiopes, qui sunt meridionales, quam apud Gracos. Ψ. 13. γλάφυ.) pro γλαφυρόν. τρίποδι βριτώ, hominis seni, tertio iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide prouerb. Boeotica aenigmata. Ψ 17. Χλαῖνόν.) ἔστων interior vestis erat supra quam utebantur pallio.

Ψ 18. κήρυξ.) (pro κρυκίδα. Ψ 21. ἴσσι κατεμύσσο.) quem fuit difficile prosterne: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. Ψ 25. Τετῶ.) ad pluiam propulsandam, ut ἀλὲν sit ab ἀλβιδεύ. Quare expungenda erit illa interpretatio qua habet ἀλέω, teporem. Ψ 29. Αἴθρ πνεύφο.) Vapor ex terra in nubibus repercussus & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aer sata & arua.

Ag. 33. v. 1. μεῖς γδ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario: cuius difficultates hactenus descripsit. Ψ 3. Τῆμος.) Tabus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Graci homines tantum cenabant, & largius quidem. Ψ 4. ὄτ ἐόν.) Sic vocant Poeta noctem, παρὰ τὸ ὅτ ὁρρεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ: vel, διὰ τὸ ὁρρεῖν τὸ σῶμα διὰ τῆς αἰνῆς αἰσῆτος.

Ψ 10. Αρκτῦρος.) stella est sub 29na Boata: oritur vespere initio veris. v. 13. Πασδαρίς.) Hirundinem intelligit: respicit aut ad fabulā de Progne & Philomela, Pandionis filiabus. v. 13. Εἰσά.) Poeta videtur in ea opinione esse ut putet hirundines hyeme latere quasi mortuas in sui nidis. Alij putāt eas auolare in regiones tepidiores. v. 15. Αἰὲν ἰπὸ τ.) Mesis tempus describit. Per οἰσίοικον intelligit testudinē, quod domū suam circūferat. Ἄλλ' aliud animalculū intelligūt, quod pro vitādo solus assu solebat ascendere plātas & virgulta.

ANNOT. IN

- Ψ 18. οὐρανός.) Prohibet tempore messis somnum et
 multam lucem protrahere.
 Ψ 33. Βίβλινος.) Biblinum vinum dicitur à Tíblia re-
 gione Thracia, ubi nobilissima vina sunt.
 Ψ 35. αἷμα.) vinum rubrum pinguius est, & magis a-
 cit, tenuiusque est, & facilius penetrat.
 Pag. 35. Ψ 4. Τεῖς ὕδατος.) Græci nunquam merum
 bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consue-
 tudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque
 aqua adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos,
 duos aquæ. Ψ 6. ὅτ' αἶ.) Id incidit in mensem Au-
 gustum. Ψ 8. Μέτρο.) Monet mensurandas esse fru-
 ges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.
 Ψ 11. ἀσπερριμίς.) à sono factum videtur. Sunt. a. ca-
 nes asperrimis dentibus, & omnium firmissimè tenent
 semel in fauces recepta.
 Ψ 13. ἀνέκκοιτος.) furem intelligit. Ψ 14. ὅπου τὸν.)
 Intelligit non tantum paleam, sed & folia vitium, quer-
 cium, tum verò herbas, aliæque id genus quæ pecoribus
 in hyeme possint esse non incommodum pabulum.
 Ψ 16. ποικίλος.) usitatum est Poetis usurpare hoc voca-
 bulum pro potentia, viribus, & robore.
 Ψ 17. ἔστ' αἶ.) Tempus vindemiæ describit.
 Ψ 20. Δείξω.) Hoc intelligunt nonnulli quadam certi
 vini præparatione, in qua rationem faciendi vinas pas-
 sas complexus sit. Alij generale præceptum esse putant
 de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis op-
 timo. Ψ 26. Εἰ δέ σι.) De navigatione præcepta qua-
 dam subiicit. Fuit enim illi familiare, deuehere fru-
 ges & merces. Ψ 34. Κεῖμαρον.) clauus significat quo
 foramen in naui carina obstruitur, quo amoto naues
 in sicum tractæ aquam in sentina collectam emit-
 tunt.
 Pag. 37. Ψ 5. Ὡς πατήρ.) Exemplum patris sui proponit,
 quem dicit ex patria profugisse non propter inuidiam ex
 opibus conflatam, sed propter paupertatem.

OPERA HES.

- ★ 11. Ηρόδοτο.) Describit nunc patriam suam Πόρτα.
- ★ 13. Νῆδα.) Modicioritatem tutiorem esse dicit.
- ★ 11. Οὔτι.) Remouet à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus οὐδὲν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius pra alijs. ★ 23. Ἀμφιδάμαντι.) Amphidamas rex Euboeae in bello aduersus Erythraeos occisus fuit: in cuius obitum filij eius certamina edixerunt. Apparet sanè Hesipium Homero posteriorem seve. centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.
- ★ 35. Ημετα.) Tempus navigationis commodissimum tradit, astium, scilicet.
- Page. 39. ★ 5. Εὐτοίς.) Prouerbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut prosperum accedit, Deo ascribendum esse.
- ★ 6. Διπρὶνὰς αὐτὰς vocat faciles & leues flatui ut sunt Etesij & similes placidi. ★ 14. Ἀνα.) Pernam navigationem describit, quam ipse quidē non probat, ut pericula sam, sed qua tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecunia. ★ 30. Μήνη.) Epiphonemate generali concludit modum esse seruandum.
- ★ 31. Ὁπαι.) Tradit, tempus coniugio maturum in mare & fœmelia. ★ 34. τίτῳ.) Pollux quatuordecim exponit, Plato & Αἰσχύλ. constituunt puella decimum octauum annum nubendi.
- Page. 41. ★ 4. Δεσπολόμ.) qua comessatio nibus clām indulget, & qua passim adit conuiuia.
- ★ 5. ἄτις δαλός.) sine face, id est, clām, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, tempestiuam & maturam vocat.
- ★ 6. Εὐδ.) De religione præcipit. ὅτις in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, in ista quoque indignationem contra impios. In homine autem respectum ad Dei motum & reuerentiam.
- ★ 7. Μυδ.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis continuationi.

ANNOT. IN

- ψ 11. Δὲ τὸσα.) Iubet offensionem amici duplici vindi-
cta pensare, idēq. eo ut agnoscat delictum: & tum si in-
gratiam redire velit, benignè recipiendum docet. Alij
sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum
impunitum relinqui. ψ 14. οὐ ᾔ.) Tu vites omnia
quæ in amicus improbantur, nec prodas animum tuum
minus quàm conveniat integrum. Vel, vide ne vultus
tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias o-
mnem pristinarum iniuriarum memoriam.
- ψ 15. Μὴ ᾔ πλουξ.) Vtraque extrema liberalitatis fu-
gienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa
hospitalitas, quæ erat sacrosancta.
- ψ 27. δουρὶ μὴ λ.) morosus, id est, non sis difficilis ac-
cessionis & collationis. ψ 27. Μὴ δὲ ἀντ.) Nō esse me-
iendum contra solem. Vel allegoricè, contra magnos
& honestos viros nihil protervè & irreverenter agen-
dum. ψ 3. Εὐφροσύνη.) Turcis etiamnum hodie reli-
giosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium
designari credunt si quis in publico cacaret aut min-
geret. ψ 33. Μὴ δὲ ἀλδὸν.) A congressu uxoris ne
sacra accedas.
- v. 35. Μὴ δὲ δῶν.) Ab hilariori conuiuio, non à tristiori-
bus sacris accedendum ad uxorem docet.
- Tag. 43. v. 6. Μὴ δὲ πέντε.) Ungues non esse praci-
dendos in conuiuio, præsertim solennis. πέντε vocat
manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.
- v. 8. Μὴ δὲ ποτ' οἶνεχ.) Duplex potest esse sensus. Vel, ut
prohibeat paruum poculum supra craterem magnum
collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quan-
tum velint: vel ut ne velit paruum poculum pro crate-
re apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in com-
potationibus. Locus est satis obscurus.
- v. 10. Μὴ ᾔ δῶν.) Spartam quam nactus es orna. In
quocunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo
persevera. v. 11. καὶ ἄλ.) Fama sinistra & mali-
gna potest intelligi. καὶ ἄλ., pro καὶ ἄλ.

OPERA HESIOD.

v. 12. Μας δὲ) Pium præceptum. Ex illis nondum sacrificatis, & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per ὡς πῶς δὲς ὡς πῶς δὲς τοι intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum ritè patinis insusi, mensis impositi, atque consecrati sunt.

v. 14. Μας ἢ π' ἀνιῶται.) Prohibet liberorum collocationē super sepulchra & morticina, (quæ vocat ἀνιῶται, quod non moveatur, vel non sint mouenda,) quod prius infausum videbatur. Vel allegoricè prohibet ignaviam, otium & delicias in prole duodecim annorū.

v. 21. Μας δὲ πῶς.) Hi rectè in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.

v. 24. δὲ γὰρ.) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu 25.) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fertur. fama enim vim quādam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem fama, 4. Æneid. Fama malum, &c.

Annotaciones in Dies habes in calce huius voluminis post Theogoniam.

In Hesiodi librum cui titulus ἥρως καὶ ἡμέρας.

Ἡσίοδον περὶ βίβλον ἡμέρας καὶ ἡμέρας,
 Εὐρύκλειον ἔχοντα εἰδὼν ἡσίοδον.
 Βίβλον δὲ πῶς ἔστιν ἡμέρας καὶ ἡμέρας,
 ἔργα τε μοι περὶ χεῖρας αὐτοῦ ἡσίοδου.

Pag. 69. ὃ ἡσίοδου.) I. ege ἡμέρας non ἡμέρας, ut vulgò editur.

HESIODI ASCRAEI OPERA
ET DIES.

U. E. A. ex Pieria carminibus cele-
brantes,
Agite, Iovem dicite vestrum patrē
laudantes,
Per quem mortales homines sunt
pariter obscurique, clarique,
Nobiles, ignobilesque, Iovis magni
voluntate:

Facile enim exaltat, facile etiam elatum deprimat:
Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileque corrigit incursum, & superbum deficiat
Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit. (iudicia
Audi intuens & auscultans, & pro iustitia tua dirige:
Tu, Ego verò Persa fratrem vera monebo.

Non sanè unum est contentionū genus, sed super terram
Sunt duo. alteram quidem probaueris quae nūmeris:
Altera est vituperabilia: in diuersa a. animū distrahunt.
Nā hac contentio bellū exitiosum, & discordiā augeat,
Noxia: nullus hāc amat mortalis, sed necessaria.
Immortalium consilijs litem colunt molestam.
Altera verò priorem. i. prius genuit nox obscura,
Posuit. v. ipsam Saturnius alitugus, in aethere habitās,
Terra in radicibus i. & quidem hominib⁹ tōgō meliorē.
Hae & quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum. n. quispiam intuens ociosus
Diutem, qui festinat arare, atque plantare,
Domūque rectē gubernare, amulatur vicinū vicinus,
At diuitias festinantem, bona. v. hac contentio hominib⁹.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἔργα καὶ ἡμέραι.

ΟΥ Σ Α Ι Πιερίθεν αἰοιδῶσι
κλείεσθαι,
Δότι δὲ ἐνέπτε σφέτερι πατέρ
ὕμνειουσιν.
Οἱ τε διὰ βροτοὶ ἀνδρες ὁμῶς ἄφαρ
τοῖ τε φατοῖ τε,
Ρητοὶ τ' ἀρήτοί τε, διὸς μεγάλοι
ἔκνῃ.

Ρεῖα μὲν γὰρ βερέει, ρία δὲ βριάοντα χαλῆπει.

Ρεῖα δὲ ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον αἰζει.

Ρεῖα δὲ ἰδύνει σκολιὸν καὶ ἀγνώστα κάρθει

Ζεὺς δὲ ψεβριότης, ὅς ἐσθ' ἔατα δώματα ναιεῖ.

Κλυθεῖ δὲ αἶσαν τι δίκη δὲ ἰδύνει δίκωτας

Τμῶν ἔγω δὲ καὶ Πέρση ἐτήτυμα μωθισαίμεναι.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔλω ἱρίδων γένος, ἀλλ' ὅπῃ γάρη.

Εἰσὶ δὲ νῦν. τίω μὲν κεν ἱπαιέσται νεότατος,

Ἡ δὲ ὀπρωμυτῆ· διὰ δὲ αἰδίζα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δύρει ὀφίλει,

Σχετλὴν. ὅπως τίω γὰρ φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ἔσθ' ἀνάγκη

Αἰσάτων βουλήσιν ἔριν πρῶτον βαρεῖται.

Τίω δὲ ἐπέρω, φροτέρω μὲν ἐγείνατο νύξ ἱρεδονῆ,

Θῆκε δὲ κεν Κρονίδης ὑψέζωρος αἰθέρι τῶν

Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ αἰδράσι πολλὸν ἀμείναι·

Ἡ τε καὶ ἀπαλξμὸν ὡς ὅπως ὅπῃ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἔργον γὰρ τίς τι δὲν ἔργον χατίζων

Πλάσσει, ὅς αὐτὸν μὲν ἀφαιμεναι ἡδὲ φυτῶν

Οἶκόν τ' ὅς διδάσκει, λαοὶ δὲ τε γένηται γίτων

ὡς ἀφαινοὶ αὐτὸν δὲ ἀγαθὸν δὲ ἔργον ἡδὲ βροτοῖσι.

α. ε.

καὶ

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantorū.

O Persa, tu verò hac tuo reponere in animo, (cat,
Neq; malis gaudens cōtentio animū tuū ab opere abdu-
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Cura namque parua est esse debet litiumque forique,
Cui non sit victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert, Cereus manus.
Quo satiatu lites ac rixam moueas
De facultatibus alienis. Tibi verò nō amplius erit iterū
Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem
Rectū iudiciū, quæ ex Ioue sunt optima.
Nā nuper quidē patrimonium dimisimus: aliāque mul-
Rapiens ferebas, valde demulcens reges (ta
Domueros, qui hanc litem volunt indiscasse.
Etulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
Neque quā magnum in malis & asphodela bonum.
Occultatum enim habent dū victum hominibus:
Facile enim alioqui vel uno die tantum operaturo esses
Ut in annum quoque satis haberes, ociosus etiam:
Statimque remonem quidem super sumum pineres,
Opera verò bonum cessarent, molorūque laboris forum.
Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus:
Quocirca hominibus parauit tristia mala. (puer
Abiōdit verò ignem, quem rursus quidem bonus Iapetus
Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
In caua serula, fallens Iouem fulminibus gaudentem.
Hūnoque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
Iapetionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem furatus quodque animū meū detepcisti:
Id tibi quoque ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
Sic ait, risuque pater hominūque deūque.
Vulcanum verò insignem iussit, quā celerrimē

Καὶ παραμυῖα κεραιεὶ κοτίει, καὶ τίκτει τίκτων.
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φδοῖται, καὶ αἰεὶδὸς αἰοιδῷ.
 Ω Πέρσων, σὺ δ' ταῦτα τεῶν ὀνείχετ' ἀπο θυμῷ.
 Μυθεῖ σ' ἴρις κακὸς ἄρτις ἀπ' ἔργου θυμὸν ἱρύκει
 Νείκε' ἐπιπλήθοντ', ἀγροῖς ἐπακουὸν εἶναι.
 Ωρὴ δ' ἄρ' ἔ' ὀλίγη πέλειται νεικέων τ' ἀγροῖων τε
 Ω τινι μὲν βίῃ ἴδον ἐπιπταυὸς κατάνηται
 Ωρὴ δ' ἄρ' ὅν γὰρ φέρεται Διμήτερ' ἀντὶ.
 Τῷ καὶ κεραιάμην, νείκεα καὶ δῆλον ἐφίλεις
 Κτήμασ' ἰσ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἐκείν' αὐτῶν ἔσται
 Ωδ' ἱρόν. ἀλλ' αὖθι διακρινόμεθα νείκε'
 Ἰστίνος δίκης, αἵ τ' ἐν Διὶς εἰσὶν ἄρισται.
 Ἡδὲ μὲν γὰρ κλέρον ἴδασθ' αἰεὶ ἄλλα τε πολλὰ.
 Ἀρταῖζον ἐφ' ὅρει, μέγα κελαινὸν βροτῶν
 Δωροθάρον, οἱ τινὲς δὲ κλέω ἰδέοισι δικάσται.
 Νήπτοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσα πλέον ἡμῶν πάντες,
 Οὐδ' ἴσασιν ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μὲν ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχεισι θεοὶ βίον αἰδρόποισι.
 Ρυϊδίως δ' ἄρ' καὶ ἐπ' ἡμῶν ἱργάζονται,
 Ω τί σε καὶ εἰς ἐσπυτὸν ἔχῃ, καὶ αἶρῃ ἰόντα.
 Αἴψα καὶ πηδάλιον μὲν ὑπὸ καπνῷ καταδίῃ.
 Ἔργα βροτῶν δ' ὀπύλοισι καὶ ἡμῶν τ' αἰσργῶν.
 Αλλὰ Ζεὺς ἱερύψα, χαλκασάμην φρεσὶν ἦσιν,
 Οἵ μιν ἐξαπώησι Περσηίδας ἀκυλομήτης.
 Τότ' ἄρ' αἰδρόποισι ἱμῶντατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψα δ' πῦρ τὸ μὲν αὖθις ἐν πατρὶ λαπιτοῖα
 Ἐκείν' αἰδρόποισι Διὸς παρὰ μαπτόεντες
 Ἐν κοίλῃ νειδῆκε, λαδὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δ' ἔ' χαλκασάμην φρεσὶν ἱερύλοισι Ζεὺς,
 Ἰαπυγιοῖδ' αἰεὶ τὴν πᾶσι μάδεα εἰδὼς,
 Χαίροις πῦρ κλέψας, καὶ ἱμάς φρίνας ἡφροπέυσας.
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ αἰδράσιν ἰσχυμῶνισι.
 Τοῖς δ' ἔγ' αἰεὶ πρὸς Διὶ κακὸν, ὃ καὶ ἀπαντες
 Τέρπονται καὶ θυμὸν ἰδὲ κακὸν ἀμφοχραπῶντες.
 Ως ἴφ' αὖτ' ἐκ δ' ἰγίλασι πατρὶ αἰδρῶν τε δεινῶν.
 Ἡφαιστ' δ' ἐκείνους ἀφ' αὐτὸν ἰπὶ τήχεα

Terram aqua miscere, hominisque imponere vasa
 Et robur, immortalibus vero deabus facie astra
 Virginum pulchra formam peramabilem. at Minerva
 Opera docere, ingeniosam telum texere,
 Et gratiam circumfundere capiti, auream torques
 Et desiderium molestum, & membra fatigantia
 Imponere vero caninaeque mentem, & furaculum
 Mercurium iussit, nuntium Argicidam
 Sic ait, illi autem obtemperarunt Ioui Saturnoque
 Moxque ex terra finxit inclytus utrinque
 Virgini verecunda similem, Iouis consiliis.
 Cinxit vero & ornavit dea glaucocula Minerva
 Circum vero Charitesque deae, & veneranda
 Monilia aurea posuerunt corpori, ipsam porro
 Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis
 Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit
 At in pectore sane nuntius Argicida,
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Collocavit Iouis consiliis gravistrepi, sed vocem
 Imposuit deorum praeconum, appellavit autem mulierem
 Pandoram: quia omnes caelestium domorum iniuria
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus
 At postquam dolum perniciosum & inevitabile
 Ad Epimethea misit pater inclytus Argicida
 Munus ferentem deorum celerem nuntium, neque Epimetheus
 Cogitavit ut illi praecepisset Prometheus, ne quod
 Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret
 Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus fieret
 Verum ille suscipiens, cum iam malum habere
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Sine & absque malo, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam adveniens
 Mox enim in afflictione mortales consenescent
 Sed mulier manibus vasis magni operculum
 Dispersit, hominibus autem machinata est cura.
 Sola vero illic spes in infracta domo dolio.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Γαῖαν ὕδ' ὀφύρειν, ἐν δὲ αἰθέρα π' αὖ δέμω αὐδῶ
 Καὶ δένει· ἀθανάτας ᾗ δαίς εἰς ὅπα εἴσκειν
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπύραυν. αὐτὰρ Ἀθύνω,
 Ἔργα διδασκῆσαι, πυλυδαῖδ' αὖλον ἰσὺν ὀφάειν.
 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόδον ἀργαλέον, καὶ γυμῶρι μελεδῶνας·
 Ἐν ᾗ δέμω κύνεον τε νέον κ' ὀπίκλοπον ἦδος
 Ἑρμείῳ ἦτορ διὰ κλορὸν ἀργυρόντιον.
 Ὡς ἔφατ'· οἳ δ' ὀπίδοντο Διὶ Κρονίῳι ἄνακτι.
 Αὐτίκα δ' ἐν γαίῃς πλάσσει κλυτὰς Ἀμφιγυῆς
 Παρθένῳ ἀδελφῇ κελον, Κρονίδεω διὰ βουλαῖ·
 Ζῶσι ᾗ κ' κούμπῳσι διὰ γλαυκῶπις Ἀθύνῃ·
 Ἀμφὶ ᾗ οἱ Χάρειες τε δαίαι καὶ πέτνια Παιδά
 Οὐμοῖς χρυσόπαις ἔδισαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ πύργῳ
 Πρὶν καλλίκομοι σέφον αἰθέσι εἰαρηνοῖσι·
 Παιτὰ δὲ οἳ χροῖ κέσμον ἐφάρμοσι Παλλὰς Ἀθύνῃ.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διὰ κλορὸν Ἀργυρόντης
 Ψυδίδα θ' ἀμυγλίῳσι τε λόγῳ καὶ ὀπίκλοπον ἦδ'·
 Τόξ' εἰ, δίδος βελήσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνῶ
 Θῦκε δαδὲν κήρυξ· ὀνόμνῃς ᾗ πύδ' ἐν γυναικί
 Πανδώραν, ὅτι πάντες ἐλύμπα δώματι ἔχοντες
 Δῶρον ἰδῶμεσαν, πῆμ' αἰδέσασιν ἄφρονησιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιῷ ἀμύχανον ἐξετίλειπεν,
 Εἰς Ἐπιμνίδα πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργυρόντιον
 Δῶρον ἄγοντα, δίδωντα χυμὸν ἄγχιλον· ἐν δ' Ἐπιμνίδε
 Ἐρξάσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Περικλίδε μήποτε δῶρον
 Δίξασθαι παρ' Ἰλίου δ' οὐλύμπιου, ἀλλ' ὀλοπύμπειν
 Ἐξοπίσω, κήπου τὶ κακὸν θνητοῖσι γήνηται.
 Αὐτὰρ ὁ δ' ἐξ ἁμόφοι, ὅτι δὴ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ὅππ' ἔχοντο φῦλ' αἰθ' ὀφῶν
 Νόσφιν ἄτερτε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πίνοιο,
 Νέστον τ' ἀργαλέον, αἵ τ' αἰδέσασιν γῆρας ἰδῶκεν.
 Αἰΐα γὰρ ἐν κακότητι βροτῶν καταγνησίοισι.
 Ἀλλὰ μὲν χεῖριασι πίδου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Ἐσκέδασ' αἰθ' ὀφῶσι δ' ἐμύσατο κείδ' αὖ λυγρὰ.
 Μόγη δ' αὐτῶν ἑλπίς ἐν ἀργείοισι δῆμοισι

Intus mansit, dolij sub labris, neque foras
 Euolauit prius enim iniecit operculum dolij.
 Aegiochi consilio Iouis nubicoga.
 Aliq verò innumera mala inter homines errant.
 Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu
 Ultrò oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacitè: nam vocem exemit consultor Iupiter.
 Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.
 Caterum si voles alium tibi sermonem paucis absolu
 Belle ac scienter: tu verò præcordijs imposito tuis.
 Ut simul nati sunt dij, mortalesque homines,
 Autrè quidè primū genus diuersiloquentium homin.
 Dij fecerunt, caelestium domorum incolæ.
 Ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret.
 Sed ut dij vivebant, securo animo præditi,
 Planè absque laboribus & arumna: neque molesta
 Senectæ aderat: semper verò pedibus ac manib. sim
 Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.
 Moriebantur autem cum somno domiti. bona verò om.
 Illi erant, fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua, multumque & copiosum, ipsiq. ultrò
 Quietis partu fruebantur, cum bonis multis.
 Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium homin.
 Qui quidem obseruant & iusta & praua opera,
 Aerem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.
 Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt caelestium domorum incolæ,
 Aureo neque natura simile, neque intellectu.
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedula
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ.
 Cum verò adoleuisset, & pubertas terminū attigisset,
 Panxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

Ἐνδὲν ἡμῖν, πίδαυ ὑπὸ χείλεσιν, ὅδε θυρεὺς
 Ἐξέπνι. πρὸθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίδαυ,
 Αἰγέχου βουλήσιν Διὸς ὑπελκχερέταο.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' αἰθρώποις ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θαλάσσης.
 Νῆσοι δ' αἰθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ὅππῃ τυχῇ
 Αὐτάρκται φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσιν
 Σιγῇ, ἐπεὶ φανὼν ἐξείλετο μητίετα θεός.
 Οὕτως οὐκ οὐδ' ὅττι Διὸς νόον ἐξαλείψαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἵπτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφάσω
 Εὖ καὶ ὅπως μῦθος. σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλαι σῆπιν.
 Ὡς ὁμῶνται γὰρ καὶ θεοὶ θνητοὶ τ' αἰθρώποι,
 Χρῦστοι μὲν πρὸς τίς τε γῆς μερόπων αἰθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν ολύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅττι Κρόνου ἦσαν, ἵπ' οὐρανόφ' ἱμῖν ἀσπίδων.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἐζῶσι, ἀκωδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τι ποίων κ' οἰζύου. οὐδέ τι δηλὸν
 Γῆρας ἐπ' ἡν, αἰεὶ δὲ πόδας κ' χεῖρας ὁμοῖαι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκπαδὴν ἀπαύτων.
 Θνητοὶ δ' ὥς ὕπνῳ διδμυρόμενοι. ἰαθλὰ δ' ὅππῃ τε
 Τεῖσιν ἴλω καρπὸν δ' ἴφρα ζείδωρ ὄρουρα
 Αὐτάρκται πολλὸν τε κ' ἄφθονον. οἳ δ' ἐθέληται
 Ἡσυχροὶ ἔργα νόμον το, σιωπῇ ἰαθλῶσιν πολέεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ καὶ τὸ γῆς καὶ γαῖα καλύψαν,
 Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι, διὸς μεγάλου διὰ βρυχάς,
 Ἐαυτοὶ ὄππῃ θένοντες, φύλακες θνητῶν αἰθρώπων.
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τι δίκας τι χεῖρ' ἔργα,
 Ἡέρε δαίμονες, πάντα φοιτῶντες ἐφ' αἶαν,
 Πλετοδόποι, καὶ τὸ γῆρας βασιλῆες ἔχον.
 Δύτιον αὖτε γῆς πολὺ χεῖρότεροι μετόπισθεν
 Ἀργύριοι ποίησαν ολύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Χρυσὸν δ' ἐπὶ θυμῷ ἐαλγῆμιον οὕτω νόημα.
 Ἀλλ' ἔκατον μὲν παῖς ἵστα παρὰ μητέρῃ καὶ τῇ
 Ἐβέφειτ' ἀτάλῃσι, μέγα ἡνέπθ' αἰεὶ εἰκα.
 Ἀλλ' ὅταν ἡέρεσι καὶ ἡέρεσι μῦθον ἴκωτο
 Παιδείδων ζώοντες ἐπὶ γῆσιν, ἀλγὰ ἔχοντες

Ob stultitiam iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatis dijs qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erant luctuosa, ac iniuria: neque ullum cibum
 Edebant, sed adamantis habebant durum animum:
 Feroces: magna verò vis & manus inuicta
 Ex humeris prouenerant super validis membris.
 Hi erant aenea quidem arma, aeneaq; domus:
 Aere verò operabantur: nigrum autē nodum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles. mors verò tametsi stipendos existentes
 Cepit atra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiā aliud quartū super terrā multorum aluum
 Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius, (nam
 Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semidei, priorī generationi, per infinitam terram.
 Hos quoque bellūque malum & pugna grauis/
 Alios quidem ad septiportem Thebas, Cadmeam terram
 Perdidit pugnantes propter oves opes Oedipi:
 Alios verò & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma,
 Ubi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 Is autē seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terrae fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Αφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἰδμῶντο
 Ἀλλήλων ἀπ' ἑλπίος, οὐδ' ἄθανάτου διεκπύειν
 Ἡέτιον, ἔσθ' ἔρσηι μακρότερον ἱερῶς ὅπ' ἑωμόσ,
 Ἡ δέμιν αἰδρώποισι κατ' ἥδια. τοῖς μὲν ἔφηται
 Ζῶς Κρονίδης ἐκρύψε, χαλκὸν μὲν οὐτε κα πμῶς
 Οὐκ ἰδιδυ μακρότερον θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἔπει καὶ τῷτο γλῶς κτ' γαῖα κάλυψε,
 Τοῖ μὲν ὑποχθόνιαι μάχαιρες θνητοὶ καλέονται
 Δούτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπιθεῖ.
 Ζῶς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γλῶς μερόπων ἀφ' ἑωμόσ
 Χάμνισι ποῖνσ' ἐκ ἀργυρῶ ἔδεν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελίσσιν, ἀφ' ὅν τε καὶ ὁμωριμον' οἷσιν Ἀρηθ
 Ἐργ' ἔμμελε σοῖοντα καὶ ὕβρις· ἔσθ' τι πῖτον
 Ἡδίων, ἀλλ' ἄδ' αὖ μαντὸς ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
 Ἀπλῶσι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ αἰώνων ἐπέφοντο ὅπ' ἑωμόσ μάχαιρας.
 Τοῖς δὲ καὶ χαλκὸν μὲν τρύχα, χαλκῶσι δὲ τε οἶκος,
 Χάμνισι δὲ ἑωμόσ· μέλας δὲ ἐκ ἑσπε σίδηρος.
 Καὶ τοῖ μὲν χεῖρας ἐπὶ σφιδέρῃσι δαμνίτες
 Βίοντες ἐς θρόνοντα δῖον κρυερόν αἶδαο,
 Νόοντο. δαίματος ὃ καὶ ἐκπαύλοισι παρ' ἑόντας
 Εἶλε μέλας, λαμπερόν δὲ ἔλιπον φάος ἡλίοιο.

Αὐτὰρ ἔπει καὶ τῷτο γλῶς κτ' γαῖα κάλυψε,
 Αὐδῶς ἐπ' ἄλλο τέταρτον ὅπ' ἑωμόσ πυλὺς ἐπύρῃ
 Ζῶς Κρονίδης ποῖνσι διακρότερον καὶ ἄρειον,
 Αἰσφῶν ἑσφῶν δῖον γλῶς, οἱ καλέονται
 Ἡμῖδοι, παρ' ἑόντα γλῶς, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τῶν μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰ. ἡ,
 Τοῖς μὲν ἐφ' ἑπ' ἀπύλῃ Θήβη Κρομμῖδι γαῖαν
 Ὀλίσσιν μαρναμένοισι μέλων ἔνεκ' Οἰδύποδαο.
 Τοῖς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὸ μέγα λαῖμα δαλάσσης
 Ἐς Τροίαν ἀμυγῶν ἑλθὼς ἔνεκ' ἠὲ νόμοιο.
 Ἐνθ' ἔπει τῶν μὲν θανάτου τέλ' ἀμφιγέλυσε.
 Τοῖς ὃ δὲ καὶ αἰδρώπων βίοντες καὶ ἥδε ὀπίστας
 Ζῶς Κρονίδης κατὰ νῆας πατὴρ ἐς πείρατα γαῖης.
 Καὶ τοῖ μὲν καίονται ἀμυγῶν θυμὸν ἔχοντες

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert sæcunda tellus.

O si neque iam quinto ego interesssem (natus,
 Hominū generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent à labore & miseria, neque nocte
 Corrupti: graues verò dī dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
 Iupiter aut perdet etiam hoc genus variè loquētū ho-
 Postquam facti circa tempora cani fuerint. (mānum,
 Neque pater liberis similis, neque liberi,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac.

Statim verò senescentes dehonoraunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impij, neque deorum oculum veriti, neque hi sanè
 Senibus parentibus educationis præmia reddent
 Violenti. alter verò alterius ciuitatem diripiet,
 Neque vlla pī gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magu verò maleficum & iniuriū
 Virum colent. Iustitia verò in manibus & pudor
 Non erit. Ladet autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, periuriū verò iurabit.
 Liuer autem homines miseros omnes,

Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
 Tumq; demum ad cælum à terra spaciofa,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquuntur autem dolores graues
 Mortalibus hominibus, mali verò non erit remedium.

Sed nunc fabulam regib. dicam, tametsi ipsi sapiant,
 Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
 Altrè in nubibus ferens, unguibus correptam:
 Illa vorò miserè, curuis confixa unguibus,
 Lugebat: eam aut imperioso ille sermone allocutus est,

Εν μακίστοις νόσοις, παρ' Ωκεανὸν βαθυδίνῳ,
Ολβίοι ἔσθ' οἱ τοῖσιν μαλινδία καρπὸν

Τρεῖς τῷ ἴσθι διαλλοῖται φέρει ζείδωρ· ἄρουρα.

Μικέτ' ἔπειτ' ὄφελον ἐγὼ πέμπωσι μετεῖναι
Ανδράσιν, ἀλλ' ἢ φερόμεν δακρύν, ἢ ἔπειτα γλυέδω.

Νυνὶ γὰρ δὴ γῆ· ὅττι σιδήρεον οὐδέ ποτ' ἤμαρ

Παύονται καμάντου καὶ οἰζύ·, ἔδ' ἐπὶ νύκτωρ

Φθιτόμοι χαλεπὰς ἢ θεοὶ δώτοις μερίμνας.

Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μιν ἔσται ἰδὲ ἀκροῖσιν.

Ζεὺς δ' ὅλβιος καὶ τὸ το γῆ· μερόπων ἀνδράπων,

Εὐτ' αὖ γ' ἰνόμοι πελοικρόταφοι τολέδωσιν.

Οὐδὲ πατέρ παύσεσθαι ὁμοῖ·, οὐδ' ἐπὶ παῖδες

Οὐδ' ἐπὶ ξείν· ξεινοδόκω, καὶ ἱταῖρ· ἱταῖρ,

Οὐδ' ἀσπίγης φίλ· ἱάσεται, αἰς το παρ· ἄφ.

Αἰψὰ δὲ γρησέσονται ἀπὸ νόσοις τοκάς.

Μίμψονται δ' ἄρα σὺν χαλεποῖς βάζοντ' ἐπίεσθαι

Σχετλίοι, ἔδ' ἐπὶν ὅππ' εἰδότες· οὐδ' ἔμν' οἷον

Γρησέντας τοκάσιν δὸτ' ἀριπλήρεια δοῖεν,

Χειροδίκην ἔπρ· δ' ἐτέρου πάλιν ἐξαλαπάξει.

Οὐδέ τις δόρυ χαίρις ἱάσεται, οὔτε δίχαρυ,

Οὔτ' ἀγασθὸν μάλλον ἢ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν

Ἀνίστα τιμῆσιν, δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδώς

Οὐκ ἔσται βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,

Μύθοισι σκολίοις ἐνέπων, ὅππ' δ' ἔρκει ὁμοῖτα.

Ζῆλ· δ' ἀνδράποισιν οἰζυρεῖσιν ἄπασιν

Δυσκίλαδος, κακόχαρτος, ὁμωτῆρ' ἀνιστοῖται

Καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπον δὸτ' ἔχθρος ὀρυοδείης,

Λυκοῖσιν φάσται καλυψάμεναι χεῖρα καλὸν,

Ἀθανάτων μὲν φύλον ἴτον φερίποντ' ἀνδράποισιν

Λίβες καὶ Νέμους, τὰ ἢ λείψεται ἀλγέα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνδράποισιν· κακὸν δ' αἰ ἱάσεται ἀλκῇ.

Νυνὶ δ' αἴτοι βασιλῶσ' ἔρως φρονέοισιν καὶ αὐτοῖς.

Ὡδ' ἴρηξ φερίπασιν ἀνδρῶν ποικιλόδυσον,

Τψε μὲν ἐν νηφίᾳ φέρον, ὅτ' ἔστι μιμνήσκεις·

Ἡ δ' ἐλιδὸν, γραμπόισιν πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχασιν,

Μύριτο· τίνω δ' ὅγ' ὀπκατῆς, φέρε μύθον ἱεῖπε,

Infelix, quid strepi? habet certè te multo fortior:
 Hæc vadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
 Cænam verò si quidem libet faciam, vel dimittam:
 Imprudens verò, quicūque velit cū potēriorib. contēdere
 Victoriæque priuatur, & præter cōuitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latius alis prædita auis.
 O Persa, tu verò audi iustitiam, neque iniuriam fove.
 Iniuria enim perniciosa est misero homini, neque bonus
 Facile ferre potest, grauatūrque ab ipsa, (quidem
 Illapsus damnis. Via verò altera perueniendi
 Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriam valet,
 Ad finem progressa: passus verò stultus capuit.
 Cito enim abit iurisperandum unâ cum prauis iudicijs.
 Iustitia verò impetui, tracta quocūque homines duxerim
 Doniuori, prauus autem iudicijs iudicarint leges.
 Hæc verò sequitur flens, urbemque & mores populorum,
 Aerem induta, malum hominibus adferens
 Quicque ipsam expellunt neque rectam distribuerunt.
 At qui iura tam hostilibus quàm popularibus dant
 Recta, neque à iusto quicquam exorbitant:
 Iu viget urbs, populi que florent in ipsa:
 Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
 Neque noxa, in conuiujs verò partis opibus fruuntur.
 His fert quidē terra multū victū: in mōribus verò quer-
 Summa quidem fert glandes: media verò apes: (cui
 Lanigera autem oues velleribus onusta sunt:
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuò, neque nauibus
 Nauigant: fructum verò profert sæcundus ager.
 Sed quibus iniuriæque mala cura est, prauaq; opera
 Iu pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:
 Sæpēque vniuersa ciuitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illi autem cælitus magnam adduxit malū Saturnius,

Famem

Δαμνόνη, τί λίλα κας; ἔχονύ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῷ δ' εἷς ἢ σ' αὖ ἐγὼ πῶς ἄγω καὶ ἀνιδδὼν ἐύσαν·
 Δείπνοι δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσμεν, ἢ ἐμὴ δόσω.
 Ἀφρον δ' ὅς κ' ἐθέλοι πῶς; κρηίστονας ἀντιπείζην.
 Νίκης τε σέρεται, πῶς τ' ἄρχειν, ἄλγος πάρος.
 Ως ἴφαι' ὠκυπέτης ἰσὺς τανυσίπτερος ὄρνις.
 Ω Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίνης, κεν δ' ὕβρις ὄρελλε.
 Τῶς δ' ἄν τε κερκὴ δ' ἡλῶ βροτῶν· ἐδὲ μὲν ἰσθλός
 Ρηϊδίας φρένερ δυνάται, λαφύει δ' ὅτ' ἴσ' αὐτῆς,
 Εγκύρτας ἀτην. ἐδὲ δ' ἐτέρηφι παρ' ἡδύν
 Κρηίστων ἐς τὰ δίκαια. δίκην δ' ἴσ' ὕβρις ἰχθ.
 Ες τέλος ἐξέρχουσα. παρθὼν δ' ἐπὶ νύπτης ἔχου.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ἔρκος ἅμα σκολιῇσι δίκασιν.
 Τὰς δ' Δίκης ῥόθ' ἔλκομένης ἢ κ' ἀδρες ἄγωνι
 Δωροτάροι, σκολιῇσι δ' δίκαις κρίνωσι δίκας.
 Ἡ δ' ἔπειτα κλάυσαι πόλιν τε καὶ ἡδὺα λαῶν,
 Ἡέρα ἴστα μὲν, κακὸν ἀνδρῶπισι φέρουσα
 Οἱ τε μιν ἐξελάοισι, καὶ ἐν ἰδίῳι ἐνέμασι.
 Οἱ δ' δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδημοῖσι διδούσιν
 Ἰθείας, καὶ μὴ τι παρ' ἐκείνοισι δίκαια,
 Τοῖσι τίθηλε πόλεις. λαοὶ δ' αὐτὶς δὲν ἐν αὐτῇ·
 Εἰρῶν δ' ὅτ' αὖ γὰρ κούρ' ἔσθ' ὅτ' αὐτοῖς
 Αργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται θυρόπα Ζεὺς·
 Οὐδέ περ' ἰθὺς καὶ μὴτ' ἀνδράσι λιμός ἐπιδεί,
 Οὐδ' ἄτη, θαλίης δ' μιμηλὸς ἐργα νύμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γὰρ πολὺ βίον. ἔρσι δ' ὅτ' ἔρξ'
 Αχρη μὲν τε φέρει βαλάνοις, μίση δ' μιλίστας·
 Εἰς πόκοι δ' ὅτ' ἐς μαλλοῖς καταλελείδασι·
 Τικτίσιν δ' γυναικας ἐοικότες τέκνα γενέουσιν·
 Θάλλουσι δ' ἀγαυοῖσι διαμαρῆς. ἐδὲ δ' ὅτ' ἡτῶν
 Νείωνται, καρπὸν δ' φέρει ζείδωρος ἀρουρα.
 Οἱς δ' ἔρσι τε μέλλει κερκὴ καὶ γέτλια ἔργα,
 Τούς δ' δίκην Κρηίδης τεκμαίρεται θυρόπα Ζεὺς.
 Πολλὰ καὶ ἐνέμασι πόλεις κακὰς αἰδρες ἐπαυρεῖ,
 Ος περ ἀνιτρώγει καὶ ἀπείδεται μηχανάσται.
 Τοῖσι δ' ὕβρις μὲν ἐπὶ γὰρ πῆμα Κρηίδης,

Famem simul & pestem: intereunt verò populi.
 Neque mulieres pariunt, decreſcuntque familia,
 Iouis Olympij conſilio interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum.
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipſorum.

O reges: vos autem conſiderate etiam ipſi
 Juſtitiam hanc, propè enim inter homines verſantes
 Dii vident, quotquot pravis iudiciis
 Se mutuo atterunt, deorum animadverſionē nō curantes.
 Innumeri enim ſunt in terra multorum alumnae
 Dii Ioui, cuſtodes mortalium hominum:
 Qui ſanè & iudicia obſervant, & prava opera,
 Aerem induti, paſſim oberrantes per terram.
 Virgo autem eſt juſtitia, Ioue progenera,
 Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
 Et certè cum quis ipſam laſerit, obliquè iniurians,
 Statim ad Iouem patrem conſidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes
 Alio deſleſtunt iudicia obliquè pronuntiantes.
 Hac obſervantes o reges corrigite ſententias, (miniſteri)
 Corrupti: obliquorum verò iudiciorum proſus obliuiſce
 Sibi ipſi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
 Malum verò conſilium conſulenti peſimum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniàque intelligens,
 Et hac cortè (ſiquidem vult) inſpicit: neque ipſum lateſcit
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porrò nec ipſe nunc inter homines juſtus
 Eſſe velim, neque meus filius: quando malum eſt juſtum
 Eſſe: ſiquidem plus iuris iniuſtior habebit. (gaudentem)
 Sed his nondū finē arbitror impoſiturum Iouem fulmine.
 O Perſa, caterū tu hac animo tuo reponere, (proſus)
 Et juſtitia quidē animū adijce, violētia verò obliuiſcere
 Namque hanc hominibus legem diſpoſuit Saturnius,
 Piſcibus quidem & feris & auiſus vulueribus,
 Se mutuo vt deuorent, quandoquidem juſtitia carent:

Αἰμὼν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν ὑπεφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικας τίκτουσιν· μινύθουσι δ' οἵκοι,
 Ζῆλος φρεσὶ μοσυῶντι ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡ γὰρ γε σρατὸν θυμῷ ἀπώλεισιν, ἢ ὅ γε πείχου.
 Ἡ γὰρ ἐν πέντε Κρονίδης ὑπετίτυται αὐτῷ.
 Ὡς βασιλεῖς, ὑμεῖς δ' ἀκαταφράζει δὲ καὶ αὐτοῖ
 Τῶ δὲ δίκῃ. ἐχίς γὰρ αἰθρώποισιν ὄντες.
 Ἀθάτατοι λήσασιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι.
 Ἀλλήλοισι τρίβοισι, δαῖων ἔπιν καὶ ἀλίζοντες.
 Τεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ὅππῃ χροῖ πούλυς ὀστὴρ
 Ἀθάτατοι Ζῆλος, φύλακας θνητῶν αἰθρώπων.
 Οἱ γὰρ φυλάσσοισιν τοὶ οἴκας καὶ χεῖρτι ἐργα,
 Ἡεὶ ἐσάμενοι, παῖτι φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δὲ το παρδάνθ' ὅτι δίκῃ. Διὸς ἐκχευαῖα,
 Κυδὴν τ' αἰδὴν τε δαῖσι οἱ ὀλυμπιοὶ ἔχουσιν.
 Καὶ ὅ ὅπουτ' αὖ τις μὴ βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Ἀντίκα παρ' Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωι
 Τηρύετ' αἰθρώπων ἀδικον νόον, ὅφρ' ὑποτίσῃ
 Δῆμος ἀτασθαλῶν βασιλῆων, αἰ λυγρὰ νοσηῶντες.
 Ἀλλὰ παρκλίτοισι δίκας, σκολιῶς ἐπέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰδύνετο μύθοι.
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δ' δίκῃν ὀπιπάρχου λάθρο.
 Οἱ αὐτῶν κακὰ τύχῃ ἀνὴρ ἄλλος κακατύχων.
 Ἡ δ' κακὰ βρωλή τῶν βουλδίσωντι κακίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοῖς δ' πάντα νοήσας,
 Καί νυ τὰ δ' (αἶν' ἰδέλῃς) ὀπιδέρκεται, καὶ δὲ ἐλθέει.
 Οἴλω δὲ καὶ τῶ δὲ δίκῃ πόλις ἐπὶ ἐργῇ.
 Νῦν δ' ἰγὼ μὲν αὐτοῖς ἐπ' αἰθρώποισι δίκας
 Εἴλω, μὲν αὐτοῖς ἐπὶ κακὸν αἰθρὰ δίκας
 Βρμεναιεὶ μείζων δ' ἐλὼ ἀδικήτωρ ἔξει.
 Ἀλλὰ ταῖς ὑποβολαῖς τελεῖν Δία περ κλέμεναι.
 Ὡς Πέρση, αὖ δ' ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλας ὀππῃ.
 Καί νυ δ' ἴσας ἐπάκουε, εἰς δ' ὀππῇ δὲ παμπαν.
 Τόι δὲ γὰρ αἰθρώποισι νόμον δέταξε Κρονίωι.
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρῶν καὶ οἰανοῖς πετιταινοῖς.
 Βαθύνει ἀλλήλοισι, ἐπὶ δ' ἐλὼ δ' αἰθρὰ αὐτοῖς.

Hominibus autem dedit iustitiam, quae multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur latè videns Iupiter.
 Qui verò testimoniis volens perituri iurando
 Mentietur in ius delinquens immedicabiliter laesus est:
 Eius verò obscurior posteritae postea relicta est:
 Viri autem iusti generatio posteris praestantior.
 Caterum tibi ego bona sciens dico stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem verò sudorem dii posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera. Vbi verò ad summum ventum fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quaecunque dein & postremo sint meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum adiecit, rursus hic inutilis vir est,
 Verum tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
 Veneranda, victumque tuum impleat horreum
 Fames namque perpetuo ignavo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, quicunque ociosus
 Vivat: fucus aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absumunt ociosi,
 Vorantes, tibi verò opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quam hominibus. Valde enim oderunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te auxiliabitur & ociosus
 Ditescētē: diuitias verò, & virtus & gloria comitatur:
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Αἰθρόποισι δ' ἰδὼκε δίκλιν, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται. εἰ δ' ἄρ' τις κ' ἐθέλη τὰ δίκλιν ἀγροδύειν
 Γενώσκειν, τὰ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ θυρόπαι Ζεὺς·
 ὅς δ' ἐκ μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ὀπίσκειν ὁμῶσται
 Ψύσσεται, ἐν δ' δίκλιν βλάψας, νόμισον ἀάδην,
 Τὸ δ' ἐτ' ἀμαυροτέρη γῆρ' ἐμπίπτειν λέλειπται.
 Ἀνδρὸς δ' ὀρόκει γῆρ' ἐμπίπτειν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐδ' ἄν νοέων ἐρέω μέγα νόστιμον Πέρσῃ.
 Τίω μὲν τις κακότητα καὶ ἰλασθὲν ὄνι ἐλίδται.
 Ρηϊδίως· ὀλίγη μὲν ἰδὸς, μέγα δ' ἐγ' ἔνι ναιέ·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρύματα σοὶ φερόμενοι δὲν ἔδνησαν
 Ἀθανάτοισι, μακροὶ δ' ἐκ ὀρβιτοῦ μοῖρος ἐπ' αὐτῶν,
 Καὶ τρηχέες τὸ φερόμενον. ἰσχυρὸν δ' εἰς ἀκρόν ἱκνέται,
 Ρηϊδίῃ δ' ἥπειτα πέλει, χαλεπὴ κερύσεια.
 Οὐτὲς μὲν πανάριστος ὅς αὐτῶν πάντα νόστιμον,
 Φεραστέμους τὰκ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἔστιν ἀμείνων.
 Εὐδλὸς δ' αὖ κακείνους ὅς δ' οἰπὸντι πίνηται·
 ὅς δ' ἐκ κηδ' αὐτῶν νόστιμον, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βέλλεται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊον αἶψα.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἰμετέρης μεμνημένος αἶν' ἐφεστυμένης
 Εργάζεαι Πέρσῃ δῖον γῆρ', ὁφθαλμοὶσι λιμός·
 Ἐχθαίρη, φειλὴν δ' εὐσεφθῆναι Δημήτηρ
 Αἰδία, βιότου δ' τίω πῖμπλησι καλῶν.
 Λιμός δ' ἄρ' τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφερον αἰσθί.
 Τῷ δ' ἐσοὶ νομισσέσθαι καὶ ἀνέρος ὅς κεν ἀεργός
 Ζῶν, κηφίνεσσι κεδύροισι ἱκελ' ὀρμῶν
 Οἷ τε μελισσάων κέρματον τρύχοισιν ἀεργῶ
 Ἐδόντες. σοὶ δ' ἐργα φίλ' ἔστω μέτεω κοσμοῖν,
 Ὡς καὶ τοι ὠρέου βιότῳ πλήθουσιν καλῶν.
 Εἰ ἐργῶν δ' αἰσθίς πολὺ μῆκος τ' ἀφνειοίτε.
 Καὶ τ' ἐργάζομενος, πολὺ φίλτερον ἀθανάτοισιν
 ἔσται, ἢ δὲ βροτοῖς· μέγα γὰρ συγίοισιν ἀεργός.
 Εργῶν δ' ἔστιν ὄνειδος· ἀεργῶν δ' ἐτ' ὄνειδος.
 Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σι ζηλώσῃ ἀεργός·
 Πλοσιμῶτα· πλοῦτον δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀνηθεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷον ἰκνέται τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animus
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, ut te ius
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & laedit & iuuat.
 Pudor quidem ad paupertatē, audacia vero ad diuitias
 Opes vero non rapta, diuinitus data, multo meliores
 Si quis enim & manib. per vim magnas opes traxe-
 rit, lingua spoliatur (qualia multa
 Fiunt, quamprimum tunc: amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuuntur vero fa-
 viro illi: exiguum vero ad tempus diuitia adsunt.
 Par est delictū, si quis & supplicē & hospitē male
 Quisque fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti causa lecti uxoris sceierata patrans:
 Quisq. mala cuiuspiam fraude, deceperit orphanos
 Quisq. patientem senem misero in senecta limine
 Probru affecerit, granibus incessens verbis:
 Huic certe Iupiter irascitur, id extremum vero
 Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum an-
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Castē & purē, splendidaque crura adurito.
 Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra ven-
 Ut benivolū erga te cor atque animū habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum vero sinis
 Eum vero potissimū vocato, quicumque te propē habet
 Si enim tibi & negotium aliquod domesticum acci-
 Vicini discincti accurrunt: cinguntur autē cognati. (c.
 Noxa tā magna est malus vicinus, quantū bonus c.
 Sortitus est premiū, quiūque sortitus est vicinū bonū
 Neque sanē hos interierit, nisi vicinus malus sit. (re
 Recta quidem mēsurā à vicino mutuum accipe, re
 Eadem mēsurā, & amplius si quidem possis:

Εἴ κεν ἀπ' ἀλοτρίων κτεάων ἀσιθρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε καλῶω.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῇ κακῆρ' ἄνδρα κομίζει,
 Αἰδώς ἥ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι φέρει ἀσολβίη, θείους δὲ φέρει ὄλβον.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀπαντα, θείους δὲ πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ δὲ τις καὶ χερσὶ βίη μέγα ὄλβον ἔληται,
 Ἡ γ' ὑπὸ γλώσσης λήισσεται (οὔα τε πολλὰ
 Γίνεται, ὅτ' αὖ δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνδρ' ἔπων, αἰδῶ δ' ἔτ' αἰαδεῖν κρατοπαζῇ.)
 Ρεῖα τέμνι μαυροῖσι στοί, μινύθουσι δ' οἴκοι
 Ἀνέρι τῷ παῦρον δ' ἔτ' ὅτι χρόνον ὄλβον ὀπηθεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἐκένω' ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει·
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐνδ' ἀτὰ δέμνια βῆποι,
 Κρυπιδίης θυγὲς ἀλόχου, παρκαίρια ρίζων·
 Ὅς τί τευ ἀφραδίης ἀλιτρεύεται ὀρφνὰ τέκνα·
 Ὅς τε γυνὴ γέροντα κακῶ' ὅτι γήρα· ἐδ' ὅ
 Νεικέη, χαλεποῖσι καὶ δαπνόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς δ' ἐλθὺ τίω
 ἔργων αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ὁμοῖον·
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μὲν παμπαν ἔργ' ἀσιθρονα θυμὸν,
 Καὶ δυνάμιν δ' ἐρδῇ· ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγῶς καὶ κατὰ φθός, ὅτι δ' ἀγλαὰ μνηστῆρα κείνῃ·
 Ἀλλοτε δὴ σπονδῆσι θυέσσιν τε ἰλάσκεισθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἀνάζῃ, καὶ ἔταν φάσιν ἱερὸν ἔλδῃ·
 Ὡς κέ τοι ἴλαον κραδίω κ' θυμὸν ἔχωσιν·
 Οὐδ' ἄλλων ὠνὴ κλῆρον, μὴ τὸ πρὸν ἄλλ'·
 Τὸν φιλοῖν τ' ὅτι δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἔσται.
 Τὸν δ' ἐμάλιστα καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐχθρὸν γαίῃ.
 Βί' ὅρ τοι καὶ χερσὶ ἐχθροῖον ἄλλ' ἡμῖνται,
 Γείτονες ἄζωστοι ἐκκοιζώσαντο δ' ἐπαι.
 Πῆμα κακὸς γίγναι, ἴσον τ' ἀγαθόν· μέγ' ὄνειδος
 Ἐμμορὶ τοι πικρὸς ὅς τ' ἔμμορε γίγναι· ἐσθλός.
 Οὐδ' αὖ βοῆς ὑπόλοιπ'· εἰ μὴ γίγναι κακὸς εἴη.
 Εὐ' μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γίγναι· ὅτ' δ' ὑποδυνάμει,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ κῆρ' αἶμα δύναται·

Ut indigens, & in posterum promptum intuenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra aequalia in damnum.
 Amantem te ama, & iuvantem te iuva.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti verò nemo datur.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis etenim vir sponte sua dederit etsi multum.
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo. (scilicet)
 Qui verò ipse raperit, impudentia fretus,
 Quantum id sit exiguum, tamen vexat charum animi.
 Si quidem enim & paruum parvo addideris, (exauctum)
 Et frequenter istuc seceris, mox quidem magnum & (exauctum)
 Qui verò partis adijcit, vitabit atram famem.
 Neque verò quod domi repositum est, virum ledit.
 Domi melius est, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa verò amplexu
 Egere absente: id quod te cogitare iubes.
 Incipiente verò dolo, & desinente saturato te,
 Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeo.
 Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt hominem.
 Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blandè garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit ut quidem furibus.
 Unicus verò filius servabit paternam domum.
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in edibus.
 Senex autem mori aris, alium filium relinquens.
 Facile verò & pluribus prabuerit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessio:
 Tibi verò si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito, operamque opera subinde addito.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΣΤ

Ὡς αὖ χερνίζων, καὶ ἔς ἕσπερον ἄριστοι βόρῃς.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ὀτήσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ περσοῦντι περσεύειναι.
 Καὶ δούρῳ κεν δ' ὦ, καὶ μὴ δούρῳ ἔς κεν μὴ δ' ὦ.
 Δώτη μῶν τις ἰδῶκεν, ἀδῶτη δ' ἄ τις ἰδῶκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἀπαλξ' ὃ κακὴ, θαυμάσιο δότιον.
 Ὅς μὲν δ' ἄν' ἀνὴρ ἰδέσθων, ἵ γε καὶν μέγα δ' ὦν,
 Χαίρει τῷ δῶρα καὶ τέρπεται δι' ἡδ' θυμῶν.
 Ὅς δ' ἄν' αὐτὰς ἐλπίσιν ἀμαρτίῃσι πιθήσας,
 Καὶ τε συμκρὸν ἔον, τοτ' ἐπαχύνωσιν θίλοι κῆρ.
 Εἰ δ' ἄν' κεν καὶ συμκρὸν ὅπ' συμκρὸν καταδείξῃ,
 Καὶ θαυμάσιον ἔρδεις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γῆυστο.
 Ὅς δ' ἴπ' ἔστι φέρει, ἔδ' ἀλύξεται ἀδύνατα λιμὸν.
 Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδ' ἔχει.
 Οἴκοι βέλτερον ἔδ' ἔπει βλαβερόν τὸ σύρησι.
 Ἐσθλὸν μὲν παρόντος ἐλδοται, πῆμα δ' ἐν θυμῷ
 Χρνίζειν ἀπείοντος. ἄ σ' ἐρεξέσθαι αἰσῶρα.
 Ἀρχιδόρου δ' ἐπὶ πύου καὶ λήγοντος καρίσσειται,
 Μισοῦσι φείδεσθαι. δὴν δ' ἐπὶ πυθμῷ φείδ' ἔχει.
 Μισοῦσι δ' αἰδοῖ φίλων εἰρημῶν· ἀνὴρ ἔστι.
 Καὶ τε καὶ πρὸς τῷ γαλάσσῃ ὅπ' μαρτυρεῖται.
 Πίστι δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὅλ' ἴσταν ἀνδράς,
 Μὴ δ' ἡμῶς σε νόον πυρροῦ ὅλ' ἔξαπατάτω,
 Αἰμῶλα κατὰ λανθάνει, πλὴν διφύσσει καλῶν.
 Ὅς ὃ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθε ὅ γε φιλήσῃσι.
 Μουσῶν δ' ἐπὶ πᾶσι πῶς πατρῷον οἶκον
 Φρβέμεν. ὡς γὰρ πλὴτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γυναιὸς ὃ θαυροῖς ἐπὶ πᾶσι ἔγκραταίπαι.
 Ρεῖα δ' ἄν' πλείονας πέροι· Ζεὺς ἄσπετον ὄλ' ἔστι.
 Πλείων μὲν πλείωνι μελέτη μείζων δ' ὅπ' ὀθήκει.
 Σοὶ δ' εἰ πλείονος θυμὸς ἐλδοται ἐν φρεσὶν ἔστι,
 Ὡς δ' ἔρδ' ἔργον δ' ἔπ' ἔργον ἐργάζεσθαι.

6. 14.

Β. 14.

Leiadibus Atlante natis exor-
bu,

Incipe messem, arationem ver-
dentibus.

Ha quidem noste, que & die
draginta

Latent, rursus verò circumu-

te se anno

Apparens primùm ut acuitur ferrum.

Hac utique aruorum est regula: quique mare

Propè habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant. Nudus serito, nudusque arato,

Nudus quoque metito: si quidem tempestiua omnia

Opera ferre Cereris, ut tibi singula

Tempestiua crescant, ne quando interim egens

Mendites ad alienas domos, nihilque efficias

Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius

Neque amplius mutuo tradam. Labora stolidè Per-

Opera qua hominibus dū destinantur.

Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Queras victum per vicinos, hi verò negligant.

Tu enim & ter forsitan consequeris si verò amplius

Rem quidem non facies, tu verò inania multa dicis

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo

Cogitare debiti que solutionem fami que cuitationem

Domum quidè primùm, uxoremque, bouemque ar-

Famulam non nuptam, qua & boues sequatur:

Vter filia verò domi omnia apta facito:

Ne tu quidè petas ab aliis, illèque recuset, tu verò c-

Tempus autem præcreat, minuatürque tibi opus

Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator. Cura verò tibi opus arget.

Ανιάδων Ατλαγρίων ὀπιπλομα-
νάων

Αρχαὶ ἀμνηστὶς ἀρτίο ᾧ, δυσσορε-
νάων·

Αἰδῆται τύκτας τε καὶ ἡματα τε σ-
σεράκοντα

Κεκρύφαται, αὐτίς δὲ φειπλομήσου

ἐπὶ αὐτοῦ

Φαίνονται, ταπεινὰ χαρσατομήριοι σιδήρεοι.

Οὗτος τοι πιδίων πέλειται νόμος, εἴ τι θαλάσσης

Εχθύδι καίεται, οἷτ' ἀγκυὰ βλασθέντα

Πόντου κυμαίνοντες ὀποφροδι πίνα χαῶρον

Ναίοισιν. γυμνὸν ἀπείρειν, γυμνὸν ᾧ κοῦτεῖν,

Τυμνὸν δὲ ἀμᾶδιαι, εἰ χ' ὄρεα παύτ' ἐδέληται

Εργα κομίζεσθαι Διμήτηρ· αἷς τοι ἔκαστα

ὦρε ἀΐξεται. μὴ πως τὰ ματαῖα χατίζων

Πτώσῃς ἀλλοτρίοις οἴκοι, κῆ μηδὲν ἀνύσῃς.

Ὡς κῆ νῦν ἐπ' ἐμ' ἤλθεις· ἐγὼ δὲ τι καὶ ὀπιπλώσω,

Οὐδ' ὀπιματρήσω. ἐργάζου τόπῳ Πέρσῃ

Εργα πάντα· αἰθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο·

Μήποτε σὺν παύσειαι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,

Ζητῶνς βίοντι καὶ γίτορας· οἱ δὲ ἀμυλῶσι.

Δίε μὲν γὰρ καὶ τρεῖς πύλας τῶξιν· ἡ δὲ ἐπὶ λυπῆς,

Χρῆμα μὲν εἰσφέρει. σὺ δὲ ἐπὶ πᾶσι πύλλ' ἀγορεύσεις·

Λαχεῖται δὲ ἴσον ἐπίων νομός· ἀλλὰ σ' αἶσα

θεάζεσθαι χεῖρον τι λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλασπῶν.

Οἶκον μὲν φροῖσται γυναικί τε βουῶν τ' ἀροτῆρα·

Κτηνῶν, οὐ γαμπίων, ὥς καὶ βοιοσὶν ἔπειτο·

Χρῆμα δὲ εἰς οἶκον πάντα· ἀμύβρα ποιήσασθαι

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὁ δὲ ἀνῆται, σὺ δὲ τιτᾶ·

Ἡ δὲ ὄρε παρὰ μείλονται, μινύθη δὲ τι ἔργον.

Μηδ' ἀνὰ βάλαντα εἰς τ' αὐρεῖον εἰς τ' ἐννεον.

Οὐ γὰρ ἐπὶ σποίργας ἀνὴρ πύμπλησι καλῶν,

Οὐδ' ἀνὰ βάλαντα μιλίτη δὲ τοι ἔργον ὀφείλει.

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis,
 A calore humido, per autumnum pluvie
 Iove prepotente, mutatur humanum corpus
 Multo lenius. (nam tunc Solus stella
 Paulisper supra caput sato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur,)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylva: folia autem humi fundit, ab ramisque cessat.
 Tunc sanè ligna secato, memur tempestivi operis.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillū verò tri-
 Axemque septempedalem, valde enim certè conue-
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorū curvaturā secato decē palmarū cur-
 Multa præterea curua ligna, ferto autē dentale cū
 Domum, siue in monte quarens, siue in agro,
 Illignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni insig-
 Clavis adiunctum stria adaptauerit.
 Bina verò disponito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimum.
 Si quidem alterum frigeris, alterum bobus inijcias.
 E' lauro autē, vel ulmo firmissima striae sunt. (10)
 E' quercu teminem, ex ilice dentale, boues verò du-
 Masculos cōparato (horū enim robur nō imbecillū
 Adolescentie mēsurā habentes, hi ad laborandū op-
 Non utique hi contententes in sulco laborando ara-
 Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coactaneos: sed in opere
 Animum habens, hoc verò neque iunior alius meli-
 Ad spargendum semina, & iteratam sationē euita-
 Iunior enim vir ad coactaneos euolat animo.
 Confidera verò, cum vocem gruis audieris

Αἰεὶ δ' ἀμβολιερῶς ἀνὴρ ἄτακτι παλαίει.
 Ἡμῶ δὴ λήχῃ μῦθος ὀξείῃ ἡελίοιο
 Καύματός ἐδελίμου μετοπωρινὸν ὁμβρήσαντος
 Ζηλὸς ἐριδιτέῃ, μὲν δὲ τρίπεταγ' ῥέτεῃ χροῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερον· (δὴ γ' τότε σίει· ἀστὴρ
 Βαῖον ὑπὸ κεφαλῆς κρητριφέων ἀνδρώπων
 Ἐρχεται ἡμέτη, πλεῖον δὲ τετυκτὸς ἐπ' αὐτῇ)
 Ἡμὸς ἀδελιχτάτῃ πέλειται τμηθεῖσα σιδήρεα
 Τλῆ· φύλλα δ' ἔραζε χεῖ, πτόρδοιό τε λήχῃ
 Τῆμος ἄρ' ὕλοτομῶν ιμμημῶν ὤρειν ἔργον.
 Ολμον μὲν τεσσόδῳ τάμνειν, ὕψρον ᾧ τρίπαχυ,
 Ἀξονά δ' ἐπ' αὐτόδῳ. μάλα δ' αὖ τῦτοι ἀμύμον οὔτω.
 Εἰ δὲ κεν ὀκταπόδῳ ὑπὸ καὶ σφύρεν καὶ τάμνει,
 Τεσσαρτάμοι δ' ἀνεντάμνειν δὴκαδάρῳ ἀμύμον.
 Πόλλ' ὅτ' ἐκαμπύλα κῆλα. φέρειν ᾧ γύβῳ, ὅτ' αὖ ὄρης,
 Εἰς οἶκον, κατ' ὅρθῃ διζήμυρος ἢ κατ' ἀρουραῖν,
 Περίνοιν. ἔς γ' βίαισι ἀρουῶν ὀχυρότατος ὅστις,
 Εὖτ' αὖ Ἀθηναίης δμῶν ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφουσι πελάσας ποροσαίρεται ἰσοδοί.
 Δοισὰ δ' εἰδόμεν ἀροτρεῖα πονησάμενος ἐν οἴκῳ,
 Αὐτόχουον καὶ πικτῶν. ἐπὶ πολὺ λώϊον οὔτω.
 Εἰ χ' ἔτι πρὶν γ' ἄξις, ἐτιπρὶν γ' ὅπῃ βίαισι βάλαιοι,
 Δάφνης δ' ἢ πτελέας ἀκρότατοι ἰσοδοί.
 Δρυὸς ἑλυμα, σφίνου γύβῳ. θύει δ' ἐναιετήρεσσι
 Ἀροτρε κακτῶν (τῶν γ' ἀνί· ἐκ ἀλαπαδίνων.)
 Ἡς μὲν ἔχουσι, τῶν ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ αὖ τῶν γ' ἱρίσαντες ἐν αὐλακὶ καμύμῳ ἀρῶν
 Ἀξίαν, τὸ δ' ἔργον ἐπὶ ποιο αὐτῇ λίποιον.
 Τοῖς δ' ἄμα πτοσασκονταετῆς αἰζὴς ἔποιτο,
 Ἀρτον δ' ἡπνίσας πηγάφυρον, ὀκταβλωμον·
 Ος κ' ἔργου μαλοτῆρ' ἰδίαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μικρὴν παπταίνου μὲν ὁμῆλικας, ἀλλ' ὅπῃ ἔργον
 Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ὑπ' νεώτερον ἄλλος ἀμείνων
 Σαφῆματα δάσκαδαι, καὶ ὅπασσιν ἁλῆαδαι.
 Κουρότερον γ' ἀνὴρ μὲν ὁμῆλικας ἐπείσινται.
 Θεράζει δ' αὖτ' αὖ φανίλῳ γαστρίῳ ἰπτακῶς

Alti ex nubibus quotannis clangentis,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluuia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pascere curuos boves, domi detinens.
 Facile enim dictum est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, iustant verò opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus, etiam hoc ne cit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere vertito, astate verò iterata non te fallat.
 Nil ualem verò serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica verò Ioui terrestri, Cererique casta, (155.
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stius
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quercum temonē trahentium loro, iuuenis autem pend
 Seruus, ligonem tenens, negocium ausibus faceffat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignauia verò pessima,
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit,
 E vasis autem eijcies araneas: & te spero
 Gansurum, victu positum domi existente.
 Latius autem peruenies ad canum ver, neque ad alias
 Respicies. Tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram alman,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec valde gaudens.
 Feres autem in sportu, pauci verò te suspiciens.
 Alias verò alia Iouis mens Aegiochi:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Τ' ἴδω ἐκ γεφύων ἐλαιύστα κελκηγῆς·
 Ἡ τ' ἀροτῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χύματος ὄρω
 Δοκίμει ὁμβρίων· κραδίῳ δ' ἴδωκ' αἰδρὸς ἀβύσσου.
 Δὲ τότε χορπαίζειν ἑλικας βέας εἰδὼν ἰόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βίε δὲς καὶ ἄμαξαι·
 Ρηίδιον δ' ἀπαύνησθαι, παρά δ' ἔργα βίεσσι·
 Φοῖ δ' ἀνὸ φρίκας ἀφνειὸς πηξάδι αἰμαξαι.
 Νήπιον, οὐδὲ τό γ' οἶδ' ἔχων δέτε δούραθ' ἀμύγνης,
 Τῶν ποσὶν μάλ' ἐτὶ χέμῃ οἰκῆια δέεται.
 Εὐτ' αἰδύσθω περ' ἀροτος θνητοῖσι φαίειν,
 Δὴ τότε ἔφορμα θῆται· μῶς δ' ἡμῶς τε καὶ αὐτὸς
 Αἶψα καὶ διεύω ἀρώων, ἀρότοις καὶ ὄρω.
 Πεσὶ μάλα στυγέων ἱάπε πλάθω περ' αἶουραι.
 Εἰαρε πολεῖν. θείει δ' ἢ τρωμένη οὐτ' ἀπατήσθαι.
 Νειὸν δ' ἀσείρειν ἱππικαυφίζουσιν αἶουραι.
 Νειὸς ἀλεξιάρην, παίδων ἀννηλότητα.
 Εὐχεσθαι δ' οἷ' ἔχοντες Δημήτρι' δ' ἀγῆν,
 Ἐκταλία βρείθην Δημήτρι' ἱερὴν ἀκτῖν.
 Ἀρχόμεν' παρ' ὅσθ' ἀρότρου, ὅταν ἄκρον ἔχῃ τις
 Χεῖρ λαβὼν, ὅ, πηκε βοῶν ὅππ' ἡντὸν ἱκναι
 Ἐνδρυσὸν ἑλκόντων μιστίβω· ἢ τυτθὸς ὀπηδῇ
 Διμῶν, ἔχων μακάλῳ πύον ὀρνίθισσι πηδῆν,
 Σαφῆματι κακρύπῃ. ὠδὴ δημοσιῶν γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς αἰδρῶσι, κακοδημοσιῶν δ' κακίστη.
 Ωδὴ καὶ ἀδρυσίῃ σάχους ἰδύσιν ἱεραῖς,
 Εἰ τίλ' αὐτὸς ὀπηδῇ Ολύμπῳ ἰδιλὸν ὀπαΐσει,
 Ἐκ δ' ἀγῆων ἐλάσας ἀρχέχνη καὶ σὺν ἰολπῇ
 Γηθῆσθαι, βιότοις ἰρδύμενοι εἰδὼν ἰόντες.
 Εὐοχίαν δ' ἔχει πολὺν ἱερ. ἢ δὲ πορὶ ἄλλοις
 Αὐγασσῆαι· αἶς δ' ἄλλ' ἀνὴρ κακὸν μὲν ἔσται.
 Εἰ δὲ καὶ ἡλείσιοι θοπῆς ἀρότης χθόνα δῖαν,
 Ἡμῶν ἀμύσθαι, ὅλῃν περὶ χεῖρας ἔργων,
 Ἀντία δὲ σμύων κακομῆδους, ἢ μάλα χαίρειν·
 Οἷσθαι δ' αἰ φορμῶν παύσει δὲ σὺν δῆσινται.
 Ἀλλότ' δ' ἀκοῖ' ὕπνους ἰδὲ αἰγὸς χθόνα,
 Ἀργαλὶ δ' αἰδρῶσι καὶ θνητοῖσι τῆσσι.

Sin autem serò araueris, hoc qui lem tibi remediū fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc lup. ter pluat triduo, neque desinat,
 Non utique superans boris ungulam, neque relinquens:
 Ita & serotina aratio tempestiua aequalis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde, neque te lateat
 Neque ver exorrens canum, neque tempestiua pluuia.
 Accede autem anciam selem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines uehemens
 Detinet, tunc sanè impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemū diffidulas opprimat, (mas.
 Cum paupertate: macilenta uerò crassū pedē manu pre-
 Multa uerò ignauus vir uanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum uersat.
 Spes uerò non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, aestate adhuc media existente:
 Non semper aestas erit, facite mīdos. (nes,
 Mensem uerò lauiarium, malos dies, bobus nocentes om-
 Nunc uitate: & glacies, quae quidem super terram
 Flante borea molestae existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas uerò quercus alticomae abietē, quae densas,
 Montis in vallibus deiecit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, caudāsque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum uellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bouis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet,
 Etiamq; p caprā flat hirsutā: ouium autem greges nō ita,
 Eo quod annui ipsarum villi sunt non perflat
 Uu uenti borea: incuruum uerò senem facit.
 Et per tenelli corporis uirginem non perflat,
 Quae odes intra charam apud matrem manet,

Εἰ δὲ κιν' ὄψ' ἀρεσθης, τὸ δὲ κλέει τοι φαίμακοι εἴη.
 Ημεος κόκκωζ κοκκῶζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπῃ τε βροτοῖς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς ὕει τρίτῃ ἡματι, κλέδ' ἀπελήγει,
 Μῆτ' ἀρ' ἰσθρὸν ἄλλων βοῶς ἐπ' ἡλῶ, μῆτ' ἀπολείπων.
 Οὕτω κ' ὀψαρότης σφροτιέρῃ τη ἰσοφαρίζει.
 Εν θυμῷ δ' ὅ παῖτα φυλάσσει, κλέδ' ἐσὶ λῶδε.
 Μῆτ' ἰαυ γ' ὀδύμον πελιδόν, μῆδ' ὄρεθ' ὄμβρος.
 Πῶρ δ' ἰθι χαλκεον δόκον κ' ἐπ' ἀλῆα λῆχῳ
 Ωρη χέμαρην, ἐπὶ τε κλέθ' ἀέρας εἶργον
 Ἰθαίει. ἴθθα κ' ἄσενθ' ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μὴ σε νεκρὸν χέλωτος ἀμνηχανὴ καταμάτῃ.
 Σιῶ πείη. λεπὴν ὅ παχύν πόδα χροὶ πύζεις.
 Περὶ δ' ἀεργὸς ἀ. ἡρ, κατελὼ ὅτι ἐλπίδα μίμων,
 Χρηίζων βίαισι, κ' σκαὶ σφραγίσσας θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ καχευόρεν ἀνδρα κεννίζει,
 Ηλφον ἐν λῆχῃ, τῷ μὲν βίθ' ἀφικος εἴη.
 Δείκνυς ὅ δ' μαίεσσι θέρει ἐπ' μίαντον ἰόντος,
 Οὐκ ἀεὶ θύοθ' ἰανέται, ποιεῖ δὲ καλίας.
 Μῶνα ὅ λωαίων κ' κ' ἡματα, βύδρα παῖτα,
 Τῶτον ἀ. δικάδς, καὶ πηγάδης αὐτ' ὅτι γαῖαν
 Π. δίστατος βερέτο δυσπληγέες τελέδοσσι.
 Πες τε διὰ θηρῆς ἰπποδρόμου θυρῇ πέντε
 Εμπιπύσας ὄρεσ' μίμωκε ὅ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς ὅ θρεῖ ὕψαμοις ἐλάτας τε παχίας
 Οὐρεθ' ἐν βήσας πλινθ' ἡροὶ πυλυβοτρίμ.
 Εμπιπύων, καὶ πᾶσα βοά τῷ τεύχετος ὕλη.
 Θῆρες ὅ φρίσσουσ' ὕρεθ' δ' ὑπὸ μίζα' ἰδντο,
 Τῶν καὶ λῆχῃ δέμας διατρίσκον' ἀλλὰ τοι κατ' ἡρ
 Ψυχρὸς ἰὼν διάσσι δασυστήρων ἀφ' ἰόντων.
 Καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοῶς ἱρχεται, ὕδ' ἰμυ ἱχθ.
 Καὶ τε δ' ἄγα ἀσσι τανύτεχα. πῶνα δ' ἄπ.
 Οὐνεκ' ἰππιτακαὶ τήρας αὐτῶν, ὕ δ' ἰδντο
 Ἰς αἰέμεν βωρίου. ἔρχατο δ' ἡρεντα πύδνα.
 Καὶ διὰ παρθενηκῆς ἀπαλόχευθ' ὕ δ' ἰδντο,
 Ἡ τῶ δ' ὀμω ἰπποδ' ἡλῃ πύρε μιντρε μίμωκε,

Nondum opera sciens aurea Veneris.
 Tenéque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctâ, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quâdo exosus polypus suum pedem ar-
 Inq, frigida domo, & in habitaculis tristibus. (redit,
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populûmque & urbem
 Vertitur, sardius autem vniuersis Græcis lucet.
 Et tunc sanè cornuta bestia & incornuta syluicula
 Misere dentibus stridentes per quercetum valiosum
 Fugiunt, & passim omnibus id cura est:
 Qua tella inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tunc utique tripodi homini similes,
 Cuius & humori fracti sunt, & caput pauimentum spe-
 Hinc similes incedunt vitantes niuem albam. (stat:
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlanamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine verò in paucis multam tramam intexe.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceos bouis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum verò hædæon, cum frigus tempestiuum
 Felles consusto nervo bouis, ut super humerum (veneris
 Pluuia arceas teporem, supra caput verò
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à cælo stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus:
 Altè supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc antevertens, opere perfecto domum redi,
 Ne quando te cælitus tenebrosa nubes circumtegar,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:

Sed

Οὐπω ἔργ' εἰδὴα πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Εὖ τε λαοστυμνὴν τέρενα χροά, καὶ λιπ' ἐλαίῳ
 Ἰουσαιμένη, νυχὴν καταλέξεται ἐνδοθεν οἴκου,
 Ημεπ χέμερῳ, ἔτ' ἀνόςτεθ' ὃν πόδα τένει,
 Εν τ' ἀπύρῳ εἶκα κ' ἐκ ἡδεσι λουθαλέοισι.
 Οὐδ' οἱ ἡέλιος δύνει νυμὸν ἐρηιδῶναι·
 Ἀλλ' ὅπῃ κυαέων αἰδρωὶ δῆμόν τε πόλιν τε
 Σπρωφᾷται, βρεχέδιον δὲ πανελώεσσι φαίνεται.
 Καὶ τότε δὲ κλαροὶ κ' ἠήκεοσι ὑλαιοῖται
 Λυγροὶ μυλῶντες ἀνὰ δρύα βησθήντα
 Φόβηροισιν· κ' παῖσι ἐπὶ φρεσὶ πύτο μίμνηται,
 Οἱ σέπτα μνημόρροι πυκινοὶς κυθιμῶνας ἔχουσιν,
 Καὶ γλάου πατρῆιν· τότε δὴ τριποδὶ βροτοὶ ἴσται,
 Οὐ τ' ὅπῃ νῶτα ἔαγε, κάρη δὲ εἰς ἕδρας ὁρᾷται,
 Τῶ ἱκαλοὶ φοιτῶσιν, ἀλδρόμωροι νύφῃ λυκίῳ.
 Καὶ τότε ἔστασθαι ἔρμα χροός, ὥς σὲ κελδύω,
 Χλαῖνέ τε μαλσκήν κ' τεμίσσιντα χετῶνα.
 Στήμενι δὲ ἐκ παύρῳ πολλὴν κρόκα μινύσασθαι·
 Τίω πρέλινσασθαι, ἵνα τοὶ τρίχες ἀτρίμια π,
 Μὴ δὲ ὄρσθαι θρίστωπιν ἀειθρόμηναι κ' σῶμα.
 Ἀμφὶ ὅ πῶσι πέδιλα βίος ἴφει κ' ἡμφοῖο
 Ἀρμόρμα δῆσασθαι, πῆλεις ἐνδοθὲ πυκνίσαι.
 Πρὸς τὸ γόνον δὲ ἱρίφον, ἐπύταν κρύθ' αἶμα ἐλθῶν,
 Δίρμματα συρράπτειν ἰδὲρα βόος, ὅρ' ὅπῃ νῶτα
 Τετὲ ἀμφιβάλλῃ ἀλίῳ. κροακῆφι δὲ ὕψοςθεν
 Πῖλον ἔχῃ ἀσκητὸν, ἐν ὕψει μὴ καταδύη.
 Ψυχὴν γὰρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεισόντος.
 Ηῶθ' δὲ ὅπῃ γᾶν ἀπ' ἕρμεος ἀστερόεντος
 Ἀἷρ πυροφόρος πέταται μακρόρον ὅπῃ ἔρροις·
 Οὐς τε αὐτοσάμμος ποταμῶν ἀπὸ ἀνασόντων,
 Τέλει ὕψος γᾶς αἰδώς ἀνίμοιο θυέλλῃ,
 Ἀλλοτὶ μὲν δ' ὕψος ποτὶ ἑσπερον, ἄλλοτ' ἀνισι
 Πυκνὰ θρηγίκευ βροτῶν νύφῃ κλονέοντος.
 Τοὶ οὐδαμῶθ', ἔργα τελίσαι, οἰκόνδ' ἐνίσθαι,
 Μὴ ποτὶ σ' ἕρμεος ἀσκητὸν νύφῃ ἀμφικαλύψῃ.
 Χροὶ γὰρ τε μωδελίσαι δύναι, κροτὰ δ' εἴματα δύναι.

Sed eniteto. Mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius ad
 Alimenta: longa enim validaque noctes sunt.
 Hac observans perfectum in annum
 Aequato noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum omnigenum pro
 Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecit Iupiter dies, tunc sanè flet
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc manè lugens Pandionis prorumpit
 Ad lucem hominibus, vere nuper capto.
 Hanc praevortens, vites incidito: sic enim melius
 At cum domi porta testudo à terra plantas à
 Pleiades fugiens, tunc non amplius sodianda vites
 Sed salcesque acuito, serenosque excitato.
 Fugito vero umbrosas tabernas, & ad aurora
 Tempore mensis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidò viam, promouetque
 Aurora qua apparens multos ingreditur vias
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.
 Quum verò carduusque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, aestatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat:
 Siccum verò corpus ob aestum. Sed tunc iam
 Sit petrosaque umbra, & Byblinum vinum,
 Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius
 Et bonae arboriuora caro, nondum enixa,
 Tenerumque haederum praeserea nigrum bi

ΕΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

57

Αλλ' ὑποδιδάσθαι· μείς γδ χαλεπώτατος ἔσται
 Χειμέρι· χαλεπὸς περὶ αὐτοῖς, χαλεπὸς δ' αὖ ἀνθρώποις.
 Τῆμος δ' αὖ μοι βέλυσιν, ὅπῃ δ' ἀνέρι τὸ πλῖον εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακρὰ γδ ὁπίρροδοι ἀφρόναι εἰσὶ.
 Ταῦτα φυλασσόμεθ'· τιτελεσμένον εἰς ἐν αὐτὸν
 Ἰουδαίαι· νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰς πόλιν αὖθις
 Γῆ πάσιων κήτερ καὶ πόν σύμμικτον ἐρεῖκα.
 Εὐτ' αὖ δ' ἐξήκοντα μετὰ ἔσπαρ' ἡελίοιο
 Χειμέρι· ἐκπλήσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότ' ἀστὴρ
 Ἀρκτοῦρος, περὶ πόν ἡερόν ὅσον Ωκεανοῖο,
 Περὶ πόν παμφάνων, ὅπῃ τέλειται ἀκροκύνει·
 Τόνδε μὲν ὁρρογὴν Πανδίωνις ἄρτο χελιδὼν
 Ες φάθ'· αὖ ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἵστα δ' αὖτοιο.
 Τίω φθαίμενος, σῖνας περὶ ταυνίμην· ὡς γδ ἄμεινον.
 Αλλ' ὅπῃ τ' αὖ θείοικος ἀπὸ χθονὸς αὖ οὐτὰ βλάτη
 Πληῖάδας φθύνει, τότε δὴ σκάφ'· ἐκίπ' οὐνίων·
 Αλλ' αὖ πᾶς τε χαρᾶστέμεναι, καὶ δ' αὖ μᾶς ἐγείρειν.
 Φθύνει ὃ σκεῖροις δώκοις κ' ἵπ' ἡ δ' κοῖτις,
 Περὶ ἐν ἀμυντοῦ, ὅτε τ' ἡγήσ'· χροὸν κ' ἔσθ'·
 Τιμοῦτος σπυῖδην καὶ οἶκα δὲ καὶ πόν ἀγίρειν,
 Ορροῦν αἰετάρμενος, ἵνα τις βίῃ· ἀφ' αὖτος εἴη.
 Ἡὼς γδ τ' ἔργιο βροτῶν ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς τοι φρεσὶν ἴδω· ὅπῃ ὕδωρ, φρεσὶν ὃ καὶ ἔργον
 Ἡὼς ἡτε φανείσαι πολέας ἐπίβροτ'· κελιδίου
 Ἀνθρώποις, πολλοῖς δ' ὅπῃ ζυγα βροτῶν τίθηται.
 Ἡμος ὃ σκόλυμος τ' αἰδοῖ, καὶ ἡ χέτα τέτιξ·
 Δεινδρὶα· ἐπεὶ ζοῖδ' αὖτος λιγυρὴν καταχύνει· ἀπὸ δ' αὖ
 Πυκνὴν ὑπὸ πύρρον, δέρι· καὶ κακὰ δὲ ὥρη,
 Τῆμος πάντα ταῦτ' αἶας καὶ εἴν'· ἄριστος·
 Μαχλόταται ὃ μωῆες, ἀφ' αὖρος ταῦτ' αἶας
 Εἰπὶν, ἐπὶ κερὰ λῆν καὶ γόνατα Σείρι· ἄζει,
 Αὐαλῆς δὲ τι χροὸς ὑπὸ χροῦστος· ἀλλὰ τότ' ἡδὴ
 Εἰν περὶ αἶν τε σκίη καὶ βύβλινος οἶν·
 Μαζὰ σ' ἀμολγῆν, γάλα τ' αἶμα· σβιντ'· ὑδράων.
 Καὶ βροτῶν ὑλοφάγοις κείας μὴ πῶ τι τοκῆς,
 Περὶ γότων τ' ἐρεῖται, ὅπῃ δ' αἶμα παπινίμην οἶν·

In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemque perennem, ac defluentem, quique illi
 Tertiam aqua partem insūde, quartam vero m.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orion
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura vero diligenter recondito in vasis sed p
 Omnem victum deposueris sufficientem intra do
 & eruum domo carentem conducere, & sine liberi
 Inquirere iubeo: molesta est autem qua liberos h
 Et canē dentibus asperū nutrito: nec parcas cib
 Ne quando tibi interdū dormiens sis vit facili
 Fanum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annum pabulum, sed postea
 Serui resocillent chara genna, & boves soluantur
 Quam vero Orion & Sirius in medium vener
 Caelum, Arcturū autem inspexerit rosea digitis
 O Persa, tunc omnes decerpe domum tuas:
 Exponito vero soli decem dies, totidemque nocte
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa hauri
 Dona letitia detoris Bacchi. Sed postquam utiq
 Pleiadēque Hyadēque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiua. annus vero per terram accommodus
 Quod si te navigationis periculosa desiderium cep
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certē variorum ventorum stridunt flamina
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memor esto, ita ut te iube
 Nauem vero in continentem trahito, munitoque
 Undique, ut arceant ventorum robur humide
 & entina exhausta, ut ne putrefaciat Iouis imber.
 Instrumenta vero congrua omnia domi tue repon
 Recte contrahens navis alas pontigrada.

Ἐν σκιῇ ἐξομῶν, κακερμῶν ἢ τορὶ δαδῆς·
 Ἀντίον ὀκράτος ἀνέμου πέναντα πρὸς ὥπον,
 Κρίωνος τ' ἀνέας καὶ ἄπορρῦτον, ἢ τ' ἀδύλωτος,
 Τρεῖς ὕδατος φερχέειν, τὲ δὲ πέτρατον ἱέμεν οἴνου.
 Διῶσσι δ' ἱποβύειν δημήτερι· ἱερὸν ἀκτῶν
 Διὶ μέν, ὅτ' αὖ φερχέει φατὴ δὴν· Ὀρέωντος,
 Χέρω ἐν διαίῃ, καὶ ἱὺ ἔρχεται ἐν ἀλαῇ·
 Μέτρε δ' ὅτ' κερμίσσεται· ἄλγισιν. αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δὴ
 Παῖτα βίον κατὰ θῆαι ἐπαρμύμεν ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄσικον ποιεῖδαι, καὶ ἄττικοι ἱερὸν
 Δίξιδαι κίλομα· χαλεπὴ δ' ὑπὲρ περὶ ἱερῶς.
 Καὶ κῆνα κατὰ χερσὶν ἀποδοῖναι, μὴ φείδεο σίτου·
 Μὴ περὶ σ' ἱμερόκοιτος αἰὲρ δὸπ' ἔχρημα δ' ἔλκται.
 Χέρων δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν, ὅφρα τι εἴη
 Βοιοῖσι καὶ ἡμιόνοισιν ἱππιταρόν. αὐτὰρ ἱππῆτα
 Διῶσας ἀτάφους φίλα γυνῆαται, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' Ὀρέων καὶ Σείρι· ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐραχίον, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσὶ δὴ ῥ' ὀδοδάκτυλος Ἡῶς,
 Ὡ Πέρση τότε πάντας δόποδρεπὶ οἴκαδ' ἐβότρε·
 Δείξαι δ' ἡελίω δέχατ' ἥματα καὶ δέχα νύκτας·
 Πέντε ὅτ' συσκιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄλγος ἀφύσαι·
 Δῶρα Διωνύσου πολυκηδέος, αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δὴ
 Πληϊάδης δ' Τάδε τις τε, τὸ τε δῖνος Ὀρέων·
 Διῶσιν, τότε ἱππῆτ' ἀφ' οὗ μνηστῆρος· ἦ
 Πραῖνον· πλείων ὅτ' ἔχοντος ἀμφοῖς εἴη.
 Εἰ δέ σ' ἐταυπλῆς δις πεμφέλου ἡμέρος αἰρή,
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδης δῖνος ὄβριμοι Ὀρέων·
 Φθόγουσαι πῖπται ἐς ἡρεσιδέα πόντον,
 Δὴ τότε παύσειαν ἀνέμων θύοισι ἀήται·
 Καὶ τότε μνηστῆρας ἔχοντες ἐν εἰνέπῃ πόντῳ.
 Ἰλῶ δ' ἱογάξιδαι μνηστῆρος, ὥς σ' ἐκλῶ·
 Νῦν δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι πυκνάσαι τε λίθισι
 Παιῖσιν, ὅφρ' ἔχουσ' ἀνέμων μῆρος· ὕχον ἀέντων·
 Χεῖμαρον ἐξέρύσαι, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπαρμύρα παῖτα τῶν ἐγκάτ' εἰκα,
 Εὐκόσμως συλίσαι τὰς πῖρας ποντοπύργου.

Clauum verò sabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestiuā expectato navigationē dū veniat.
 Tūcque nauem celerē ad mare trahito, intus verò onus
 Aptum imposito, domum vñ lucrum reportes:
 Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Per-
 Navigabat nauibus, victus indigus boni. (sa,
 Qui olim & huc venit, immensum pontum amensus,
 Cum Aelida relictā, in nauē tra:
 Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autem prope Heliconem misero in vico
 Asira, hyeme malo, aestate autem molestus, nunquā lono.
 Tu verò o Persa operi memor esto
 Tempestiuorum omnium: de navigatione verò maxime.
 Nauem parua laudato, magna verò onera imposito.
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatus.
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamoenam:
 Ostendam autem tibi modos multifoni maris:
 Esi neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam nauis profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Eubœam ex Aelide, ubi quondam Graeci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
 Gracia è sacra ad Troiam pulchra faminis preditam.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantus,
 Chalcidēque traieci, praeliberata verò multa
 Certamina instituerunt iuvenes magnanimi, ubi me dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dixi,
 Vti me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantum nauium expertus sum, multos clauis habentium.
 Sed tamen dicam Iouis consilium Aegiochi:
 Musae enim me docuerunt diuinum cermen canere.
 Dies quinquaginta post versiones solis,
 Ad finem progressa aestate laboriosa temporis,

Temp

Πηδαιλότοδ' ἀεργὸς ἔσθ' ἡμετέρου κρείσσονα δαίτη
 Αἰτὸς δ' ὠρεῖται μιν κενὸν πλοῖον, εἰ σκεῖται ἑλθῆναι.
 Καὶ τό τε νῆα δολὴν ἄλλα δ' ἑλκόμεν· ἐν δὲ τε φόρτον
 Ἀρμόδον ἐπιπύλαδα, ἵν' οἴχεσθαι κέρδος ἄρῃαι·
 ὣς ἔσθ' ἐμὸς τε πατήρ κ' ἐγὼ, μέγα νῆπτε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν νηυσὶ, βίου καχευμένῃ ἑδολοῦ.
 Ὅς ποτε κ' ἐγὼ δ' ἦλθε, πυγμὴ δὲ πόλεον ἀνύσας,
 Κύριον Αἰολίδην περιπλοῖ, ἐνὶ νῆι μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄριστος φάλαγγα, ἔθ' πλεῖστον τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ χαλῶν πενίην, τίμω Ζεὺς αἰδομένοισι δίδωσι.
 Νάσαστο δ' ὄχ' ἑλκώων· οἴζω, ἢ ἐνὶ κόμῃ,
 Ἀσκή, χεῖμα κακὴ, δέρει ἀγχαλὴν, ἐδὲ περ' ἑδολοῦ.
 Τῶν δ' ὧ Πέρση ἔργον μινυμένῃ ἔθ'
 Ωρεῖται πάντων, φεῖ ἰαυτιλίνε θ' μάστιγα.
 Νῆ' ἐλίζω αἰνεῖν, μεγάλην δ' ἐνὶ φόρτῃ δαΐδα.
 Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ὅτι κέρδει κέρδος
 ἔσται, εἰ κ' αἰετοὶ γὰρ κακὰς ἀπὶ χροσὶν αἵτας·
 Εὖτ' αὖτις ἐμπορίῳ τρέψῃς ἀσπίφρονα δοῦδον,
 Βύλῃαι θ' ῥέεα τε περφυγαῖν καὶ λιμὸν ἀπερπῆ.
 Δείξω δὲ τι μέγα πολυφλοίσβοιο δαλίσσης,
 Οὐτὶ πναυτιλίνε σοσοφισμένῃ, ἐπὶ τι νῆων.
 Οὐ γὰρ πώποτε νῆ' γ' ἐπέπλων θύρεα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αἰολίδος, ἢ ποτ' Ἀχαΐαι·
 Μείδωντες χεῖμα, πολλοὺ σὺν λαῶν ἀχχαί,
 ἑδάδους δὲ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιμύαια.
 Ἐνθάδ' ἔργον ἐπ' ἀέθλα δαΐφρον' Ἀμφιδάματι
 Χόρμηδα τ' εἰσιπύρσασα, ταῖ θ' περπερεδμύα παλλὰ
 Ἀθλ' ἔδισαν παῖδες μεγαλήτορες. ἔνθα με φημί
 Τμῶν νικησάντα φέρειν βίποδ' ὠπώεσθαι.
 Τον μὲν ἐγὼ Μύσησ' ἑλκωνιάδην ἀνίδηχα,
 Ἐδὰ με περὶ βίον λιγυρῆς ἐπέβλεπον ἀοιδῆς·
 Τῶν τοι νῆδ' ἐγὼ πεπιεσμέναι πελυγομφον.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἔρην Ζῆνος νόον ἀγχιόχοιο.
 Μῦσά μ' ἑδίδασκεν ἀδίσφατον ὕμνοι ἀείδειν.
 Ἡματι παντὶ κεντα μετὰ Ἑρπῆος ἡελίοιο,
 Εἰ τίλῃ ἑλδόντες θήρε' ἡσμεν ἡσμεν ὄρεσ,
 6. 14.

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe
 Fregeris, neque homines perdidit mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumque malorum
 Tunc vero facilesque aura, & mare inuocatum
 Tranquillum: tunc nauem celerem, ventis fretus
 Trahito in pontum. onus vero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum.
 Neque vero expectato viniq; noui, & autumnus
 Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus
 Qui concitat mare, secutus caelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum
 Sed alia uerna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu, tum senex imperium est mare.
 Verna autem hac est navigatio. non ipsam ego tibi
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agre quidem effugeris malum. sed tibi
 Homines faciunt stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hac omnia in animo quacunque tibi
 Ne vero intra naues omnem substantiam cauas
 Sed plura relinquo: pauciora vero imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum in
 Miserum etiam, si quidem in currum prae grande
 Axem fregoris, inera vero intereant.
 Mediocritatem observa: occasus vero in omnibus
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum: nuptia vero tibi tempe
 Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
 Eam vero potissimum ducito quae te prope habitet.

Πρῶτον πέλεται θνητοῖς πλόος· ὅτε καὶ νῆα
 Καυάξαις, ὅτ' αἰσθρας ὄπποθ' ἴσθι θαλάσσεια.
 Εἰ μὴ δὴ πορφεροὶ γε Προφθίον ἐνοστήθων
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐδέλυσιν οὐέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλει· ὅταν ἰμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε
 Τῆμος δ' ὀυκρινέας τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
 Εὐκλειῶν· τότε νῆα δαίω ἀέμοισι πιδήσας
 Ελκέρηις πόντον, φόρτον δὲ δὴ πάντα τίθειαι.
 Σπύδην δ' ὅππ' ἰσχύει παύειν εἰκὼν δὲ γέσσαι.
 Μὴδὲ μάρειν εἰδὼν τε νέον καὶ ὀπωρεῖν δὲ ὄμβροτος,
 Καὶ χέμῳ ὀπώνται, τότοι δὲ θητὰς ἀήτας,
 Ὅς τ' ὄρει θαλάσσει· ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβροτος
 Πολλὰ, ὀπωρεῖν δὲ χαλεπόν δὲ τε πόντον ἰδμεν.
 Ἀλλ' ὅτ' εἰσενὸς πέλεται πλόος· αἰσθραποισιν,
 Ἡμος δὲ πωρεῖτον ὅσον τ' ὀπιδάστα κορὴν
 Ἰχθῶν ἐποιήσιν, τόσον πέταλ' αἰσθρὶ φαείνῃ
 Ἐν κρέδῃ ὀκρεῖται· τότε δὲ ἄμβροτος ὅτι θαλάσσεια.
 Εἰσενὸς δὲ εἰς πέλεται πλόος· ὅμιν ἐγὼ γὰρ
 Αἰημ'· ὅτ' ἐμῷ θυμῷ καχαρισμῶν ὅτιν,
 Ἀρτοκτὸς χαλεπὸς καὶ φύγῃς κακός· ἀλλὰ νῦν καὶ πᾶσι
 Ἀνθρώποις βέξουσιν αἰσθρὴν πόντος.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δαλαῖσι θροτοῖσι.
 Δεινὸν δὲ ὅτι θαλαῖα μὲν κύμασιν, ἀλλὰ σ' αἰσθρα
 Φορζέσται τὰ δὲ πάντα μὲν φρεσὶν ἐσ' ἀγροῖα.
 Μὴ δὲ εἰς νηὶς ἀπαντα βίον κοίλησι τίθειαι·
 Ἀλλὰ πλῖον λείπει, τὰ δὲ μείονα φορεῖται.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μὲν κύμασι πῆματι κύρσαι·
 Δεινὸν δ' εἴη καὶ ἐπ' αἰσθρῶν ἰσθρῶν ἀχθος αἰσθρας,
 Ἀξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορπὶ ἀμαυροῦσιν.
 Μίτρεα φυλάσσει· καμρός δ' ὅτ' ἡ πᾶσι αἰσθρας.
 Πρῶτον δὲ γυναικας πόν πᾶσι εἰκὼν ἀγροῖα,
 Μήτε τελεμάντων ἐπὶ πᾶσι μέλα πᾶσι· ὅτ' αἰσθρας,
 Μήτε ὀπιδεῖς μέλα πᾶσι γάμους δὲ τοῖς αἰσθρας·
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡδὲ, πέμπτῃ δὲ γαμοῖτο.
 Παρθενικῶν δὲ γαμῶν, αἰς καὶ ἡδὲ καὶ δαδὲ δαδῆς.
 Τῶν δὲ μέλῃς γαμῶν ἡδὲ σῖθι ἐγὼ δὲ γαμῶν.
 ε. π. γ.

Omnia diligenter circum contēplatus, ne vicini
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur meli.
 Bona: rursus verò mala non durius aliud,
 Comestatrice, quæ virum tametsi fortem
 Torret sine face, & cruda senectæ tradit.
 Bene verò animi aduersionē immortalis deorū
 Neque fratri æqualem facito amicum.
 Quod si seceris, ne ipsam prior malo afficias.
 Ne verò mentiaris lingua gratiam. Sin autem
 Aut verbum aliquod ocutus infestum, aut factum
 Bis tantum puniri memineris. Sin verò rursus
 Redeat ad amicitiam, pœnam autem velis praestare
 Suscipe. miser namque vir amicum aliās alium
 Facit: te verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne verò multorum hospes, nèque nullius hospes
 Nèque malorum socius, neque bonorum conuiuiat
 Neque unquā miserā pauperiē animi cōsumptam
 Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalis
 Linguae certè thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima verò gratia ad mensuram eun.
 Quod si malum dixeris, forsā & ipse maius a
 Neque publicis conuiuij grauis accessor esto,
 Ex publico: plurima autem gratia, sumptusque
 Neque unquam de manè tui libat o nigrum
 Manibus illotis, neque alijs immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt respiciunt verò etiam
 Neque contra solem versus erectus meijro.
 Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem
 Neque in via, neque extra viam progrediendo
 Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.
 Sedens verò diuinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi atrium
 Neque pudenda semine pollutus intra domum.
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab omniño sepulchro reuersus
 Seminatio progeniem, sed deorum à conuiuijs.

Πᾶντα μὲν ἄμφω ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάριματ' ἔθηκε.
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζει· τ' ἀμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς ἔριζεν ἄλλος.
 Δι' ἀπλόχους ἢ τ' ἀνδρα καὶ ἰοδίμην ἄρ' ἰόντα
 Εὖε ἄτερ δαλῦ, καὶ ὁμῶς γνοῖ δῶκεν.
 Εὖ δ' ἔπει ἀθανάτῳ μακάρων πεφυλαγμένος ἔη.
 Μνηδὲ λισσιγῆτα ἵππ' ποιέειντα ἱππῶν·
 Εἰ γὰρ καὶ ποίησιν, μή μιν ὀρότερό· κακὸν ἔρξῃς.
 Μνηδὲ ψεύδιαι γλώσσας χάριν, εἰ δὲ καὶ ἀρχῇ
 Ἦπ' ἵππος εἰπὼν δαπνύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δίς τόσα πίνυται μνησμένος, εἰ δὲ καὶ αὐτίς·
 Ἦ γὰρ τ' ἐς φιλότῃτα, δίκην δ' ἰδέσθαι παρὰ χεῖρ,
 Δι' ἑσθλῶν. δὴλὸς τοι ἀνὴρ φίλος ἄλλοτε ἄλλοι
 Ποιέειντα, σὶ γὰρ καὶ νῦν καταλεχέτω εἶδος.
 Μνηδὲ πολυξέποι, μνηδὲ ἄξεινον καλέειντα,
 Μνηδὲ κακῶν ἔπαροι, μνηδὲ ἰσθλῶν τοικασίην.
 Μνηδὲ ποτ' ἄλγεμένῳ πονίῳ θυμοφόρον αἰδρῖ
 Τίθλαθ' ὀνειδίζειν μακάρων δῦναι αἰνιόντων.
 Γλώσσας τοι θυσαυρὸς ἐν αἰθράτοις ἄετος
 Φειδωλῆς, πλείστη γὰρ χάρις καὶ μῆτρον ἰσθῆς·
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, πᾶσα καὶ αὐτὸς μείζον ἰκούσας.
 Μνηδὲ πολυξείνου δαίτῃς θυσιόμοφος ἔη,
 Ἐκ καινῷ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μνηδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦ Διὶ λείβειν αἰδοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνιπῶσι, μνηδὲ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοι γὰρ κλέοισι, δαπνύμεσι δὲ τ' ἀφάς.
 Μνηδὲ αὐτ' ἡελίοιο τ' Ἰασηνέος ὀρόδος ὁμχοῖν.
 Αὐτὰρ ἱππὶ καὶ δὴ μνησμένῳ ἔς τ' αἰνιότα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐν πῆς ἰδὼς περὶ δάδῳ ἔρσης·
 Μνηδὲ δαπνυμωθεὶς· μακάρων τοι τύχης ἴσασθαι.
 Ἐξόμορος δ' ἔγχεσθαι ἀνὴρ πηπυμῶνα εἰδώς,
 Ἦ γὰρ πρὸς τοῖχον πλάσας ἄρκετος αὐλῆς.
 Μνηδὲ αἰδοῖα γοῖν πεπαλαγμένῳ ἰσθλῶν οἴκου.
 Ἐστὶν ἐμπλασθεὶς παρὰ φαιήμῳ, ἢ καὶ ἀλίσταται.
 Μνηδὲ δαπνύμενος τοῖφον δαπνισθίσαντα
 Σαρμάνειν χυμῶν, ἢ καὶ ἀθανάτῳ δαπνίσταται.

Nec unquam perennium fluviorum limpida aqua
 Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pulchram
 Manus lotus amœna aqua limpida.

Qui fluxum transierit, malitia verò manus illotus
 Et succensent ei, & damna dant in posterum.
 Ne verò a manu deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.

Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso satum est sitis.
 Neque domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.

Neque a pedatis ollis nondum lustraturapiens
 Comedito, neque lauatur: quia & hisce noxa inest.
 Neque si per immobilibus locatos non enim bonum
 Puerum duodennem: quia virum inertem facit.

Neque duodecim mensium: equale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Viri, grauis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna, neque in sacrificia accensa incidens,

Reprehende arcana, Deus quippe & hac indigne
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentis
 Neque si per fontes meyto: quin valde euitato.
 Neque incacato, id enim nihil est melius.

Sic facito, grauem verò mortaliū euitato famam
 Fama enim mala est, leuis quidem leuari
 Facillimè, molesta verò portatu, difficilisque depelli
 Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem mortales

Populi diuulgant: quippe dea quadam est & ipsa

HESIODI ASCRÆI DIES.

IES verò ex Ioue obseruans, bene se
 decorum

Præcipe seruis, tricesimam mensis
 mam

Μηδὲ ποτ' ἀνιάων ποταμῶν καλλιέρων ὕδαρ
 Πρὸς ἄνθρωπον γ' ὄξη ἰδὼν ἐς χαλὰ ἐέδρα,
 Χεῖρας νιψάμεν πολυπράτω ὕδατι λευκῷ.
 Ος ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δ' χεῖρας ἀνιπῇ,
 Τὰ δὲ θεοὶ νιμίσσῃ, καὶ ἄλγιστα δῶκεν ὀπίσσω.
 Μὴδ' ὑπὸ παντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαπτὶ θαλερῇ
 Αὖτον ὑπὸ χλωρῇ τάμνειν αἰδῶνι σιδήρῳ.
 Μηδὲ ποτ' οἶνοχόῳ πιδήμῳ κρητῆρες ὑπερθεῖν
 Πανόντων, ὅλον γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον πρῶτον, ἀν' ἐπίξιστον καταλείπειν,
 Μύτοι ἐπιζυμῶν κρῶζα λακτέυζα κερῶνη.
 Μὴδ' ὑπὸ χυρῶν ἀνιπρόεντων αἰελέοντα
 Ἐαυτὸν, μηδὲ λόεσθαι, ἐπὶ καὶ οἷς ἐνὶ ποινῇ.
 Μὴδ' ἐπ' ἀκαήτοισι καθεῖξεν (ὅ γδ' ἄμεινον)
 Παιδα δυοδικατῆν, ὅτ' ἀνὴρ' ἀνήμερος ποιεῖ.
 Μηδὲ δυοδικάμνον, ἴσον καὶ τῷ το τέτυκται.
 Μηδὲ γυναικίῳ λουρῶν χεῖρα φαρμακείῳ
 Ἀνέρα. λευγαλίη γὰρ ὅππ' ἡρόνον ἐς ὅππ' καὶ τῷ
 Ποινῇ, μήν' ἰερεῖσιν ἐπ' ἀδομήσεισι κωρήσας,
 Μωμῶειν αἰδῆλα, θεὸς γὰρ καὶ τῷ νυμῶν.
 Μηδὲ ποτ' ἐν φερχοῇ ποταμῶν ἄλλαδε φερρεοίων,
 Μὴδ' ὅππ' κρυάται ἔρεϊν, μέλα δ' ἐξαλείαθαι.
 Μὴδ' ἐναπεψύχειν, τὸ γὰρ ἔτοι λώϊόν ἐστιν
 Ὡς ἐρεθῇ. σφίλι δ' βροτῶν ὑποδύσει φήμι.
 Φήμι γὰρ τι κακὴ πέλεται, καύρη μὲν αἰεταί
 Ρεῖα μάλ', ἀργαλίη δ' φέρειν, χαλεπὴ δ' ὑπὸ θείῳ.
 Φήμι δ' ὅππ' παίμπαι ὑπόκλυται, καὶ πῖνα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς γὰρ τις ὅτ' καὶ αὐτῇ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
 ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΑΤΑ δ' ἐκ δίδειν πρυλαγμένῳ, ὡς καὶ
 μύραι
 Περσέδ' ἐμὲ δμῶσαι· περὶ καὶ δα μινδὲ ἀ-
 εἶλω

Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum
 Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
 Ha enim dies sunt Ioue à prudente:
 Primum noui lunium, quartaque & septima sacræ.
 Hac enim Apollinem ætrem genitrix Latona.
 Octauaque & nona amba dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortaliurum.
 Undecima verò duodecimaque amba quidem bonæ.
 Hac quidem tendendis ouibus, illa lati segetibus.
 Duodecima tamen undecima multo melior.
 Hac enim net fila in aere suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica aceruum
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caueo
 Sementem incipere: plantis verò inserendis optima.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptæ est, sed hædi castrandi, & gregibus ouium,
 Stabuloque circum sepiendo pastoralis, benigna dies.
 Bona verò viripara amatque conuiuia loqui,
 Mendaciæque & blandos sermones, & occulta co-
 Mensis verò octaua caprum, & bouem valde mug-
 Occidito: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & qua-
 Media, hac verò & oues, & curripes retoris
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato manum imponens, cantus verò esto animo.
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus cōficiendo animo valde hac accommodata est.
 Quartæ autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis auibz quæ ad hanc rem sunt optime.
 Quintas verò euitato: quia difficiles sunt & graues.

Ἔργα τ' ἐποπιδέειν, ἢ δ' ἀρμαλίῳ διατίεσθαι,
 Εὐτ' αὖ δὴ ἠθείῳ λαὸν κρίνοντες ἄγωνιν.
 Αἶδε γδ' ἡμερῶν εἰσὶ Διὸς παρὰ μινύοντος.
 Πρῶτον ἐν τετρας τε, καὶ ἐσθλῶν, ἱερὸν ἡμᾶρ.
 Τῇ γδ' Ἀπόλλωνος χρυσάρεα γίγαιτο Λητώ.
 Οὐδ' ἀτάτ' ἐν ἅτῳ τε δῶα γέ μιν ἥματα μινυῖν
 Ἐξοχ' ἀεξορμόιο βροτῶν ἔργα κένεσθαι,
 Ενδικάτῃ τε δουδικάτῃ τ' ἀμφὶ γέ μιν ἰδύλαϊ,
 Ἡ μὲν, οἷς πείκῃ, ἡ δ', ὄντονα καρπὸν ἀμείψαι.
 Ἡ δ' οὐ δουδικάτῃ τῶς ἐνδικάτῃς μίγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νῆ ἡματ' ἀρσιπότης ἀράχιν
 Ἡμαρτος ἐκ πλύν, ὅτε τ' ἰδρὶς σπέρν' ἀμείψαι.
 Τῇ δ' ἰσὺν σπέρν' ἡ γυνὴ, φορβάλοιτό τε ἔργον,
 Μινυῖν δ' ἰστῶν τελοσκαδικάτῃ δὴ ἐκείδαι
 Σπέρματος ἀφ' ἑαδαι φῦτα δ' ἐνδρὶ ψάδαι ἀείψαι.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μίση μάλ' ἀσύμφορος ὅτι φυτοῖσιν.
 Ἀδρὸς γόνος τ' ἀγαθῇ κέρη δ' ἀσύμφορος ὅτι.
 Οὐτε γημίδαι πορὶ τ', ἔτ' ἀγῶνι αἰτίῳ λῆσαι.
 Οὐδὲ μὲν ἡ πορὶ τῇ ἑκτῇ, κέρη τε γημίδαι
 Κρήνος, ἀλλ' ἐρίφοις τέρμιν' καὶ πῶα μύλων,
 Σπέρν' τ' ἀμφὶ δὴ ἐν πυρηνήϊον, ἡ πορὶ ἡμᾶρ.
 Ἐθλὴ δ' αἰδρὸς γόνος. φιλή δὲ τε κέρτατα βάζειν,
 Ψάδαι δ' ὄντονα, μύλων τε λόγους, κρυφίους τ' ὑπερσμίους.
 Μινυῖν δ' οὐδ' ἀτάτ' ἀμείψαι καὶ βουῶν ἐρίμων
 Ταμνέων, ἐπὶ δὲ οὐδ' ἀμείψαι ταλαεργούς.
 Εἰκάδιδ' ἐν μεγάλῃ πλίσσ' ἡματὶ ἰσορὰ φῦτα
 Γίνεσθαι. μίση γάρ τε νέον πεσυχασμῶντος ὅτι.
 Ἐθλὴ δ' ἀδρὸς γόνος δεικνύει, κέρη δὲ τε τετρας
 Μίση τῇ δὲ τε μύλων καὶ εἰλ' πεδῶν ἐλίκας βούς,
 Καὶ κινεῖ καὶ χαροδόντα καὶ ἐρῶν ταλαεργούς
 Πρηνέειν, ἐπὶ χεῖρας πῶα, πεφύλαξο δ' οὐδ' ἀμείψαι
 Τετράδ' ἀμείψαι φθιόντες δ' ἰστῶν τε,
 Ἀλλ' ἂν οὐδ' ἀμείψαι μύλων τε τελοσμῶντος ἡμᾶρ.
 Ἐν δ' οὐδ' ἀτάτ' ἡμινυῖν ἀμείψαι ἐς οἶκον ἀκοίτην,
 Οἶκον τε κρίνας ἡ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἀείψαι.
 Πέμπας δ' ἐκείδαι, ἐπὶ χαλκῶν τε καὶ αἰλῶν.

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periturum vindicantes, quod malū Contentio genuit per-
 Media vero septima, Cereris sacrum munus (iuris.
 Diligenter inspiciens bene equata in area
 Ventilato: roborūque sector incidito cubilaria ligna,
 Naualiaque ligna multa, & qua nauibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naues compingere hiantes.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Rona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implendus doijs, & sub iugum penendo collo
 Bubus & mulis & equis celeribus.
 Nauem bene clauatam celerem in migrum portum
 Trahito. Sed pauci vera intelligunt.
 Quarta vero aperi dolium, pra omnibus sacra dies est
 Media: pauci vero rursus post vicesimam mensis optimā
 Aurora vigente: pomeridiana vero est deterior:
 Et ha quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cetera autem incerta sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatūque & scēlix, qui hac omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria observans, & delicta cuitant.

Εν πέμπτῃ δὲ φασιν Ερμινύας ἀρφίπαλδην,
 Οἰκον πινυμύρας τὸν Ερμι τέκε πῆμα ὀπὸρκοις.
 Μίση δ' ἐβδόμετ' ἡ Διμήτερ· ὅϊον ἀκτῶ
 Εὐμάλ' ὀπιπύοντα εὐδραχάφ' ἐν δῆσῃ
 Βδμήειν ὑλοτόμοι τε παμείν θαλαμῆα δούρα,
 Νηῖά τε ξύλα πολλά, τὰ τ' ἀμύρα νηυσὶ πέλοται.
 Τεβράδι δ' ἀρχαδαί νῆας πῆγνυται ἀρμας.
 Εἰπας δ' ἡ μέση ὀπιδείλα γένειν ἡμαρ.
 Περσὶσι δ' εἰπας παναπήμων ἀνδρ' ἔποισιν.
 Εὐδλὴ μὲν δὲ τ' ἡδὲ θυτθίμωρ ἡδὲ γηέσται
 Ανίει τ' ἡδὲ γυνυκί· κ' ἔπυτε παύρησεν ἡμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασιν τεισφιάδα μίωος ἀρίστη
 Αρξάδαί τε πίδου, κ' ὅτ' ἡ ζυγὴν αὐχένα δέιναι
 Βοιοὶ κ' ἡμιόνοισι κ' ἰπποισι μωυπόδεσσιν
 Νῆα πολυκλήϊδα δουλὴν εἰς εἶνοπα πόντον
 Εὐρύμωραι παῦροι δ' εἰ τ' ἀληδέα κακλήσκειοσι.
 Τεβράδι δ' εἶχε πίδον. πάλιν πάντων ἱερὴν ἡμαρ
 Μίση· παῦροι δ' αὐτὲ μνη' εἰνέδα μίωος ἀρίστη
 Ηὕς γ' ἡ μέση ὀπιδείλα δ' ὅτ' ἡ χρεῖται.
 Αἰ δὲ μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀπιχθονίοις μὲν ὄνειαρ.
 Αἰ δ' ἄλλα, μετὰ δουποὶ ἀκέραιοι, ἔτι φέρουσαι.
 Αλλ' ὅτ' ἡ δῆ. ἰλὺ αἰεῖ, παῦροι δ' εἰ τ' ἴσασιν.
 Αλλοτε μὲν μὲν πέλει ἡμέρη δῆ τε μήτηρ.
 Τάων θυδαίμων τε κ' ὅλξιν· ὅς τε δὲ πᾶσι
 Εἰδὼς ἔργα ζῆται αὐτὸς πᾶσι δαπάνησιν,
 Οριδῆς κρήναι, καὶ ὑδρ' ἀσπίας δῆσιναι.

HESIODI ASCRÆI SCVT
HERCVLIS.

V T qualis relicta domo ac p
tellure,
Venit Thebas secuta maritum
phitrynem,
Alcmena, filia seruatoris populi
Electryonis:

Quæ mulierum genus superabat
minearum,

Formaq; & proceritate mente utiq; nulla cū ea cert
Illarum quas mortales mortalibus peperere concūbe
Cuius & a vertice & a palpebris nigricantibus
Tale quiddam spirabat quale & ab aurea V enere
Atq; hæc talis existens, tā animo suum colebat coni
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum sæminea
Quamquam ipsi patrem præstantē occidisset, vi domi
Ira cōmorus propter boves. re icta aut ille patria tell
Thebas venit, supplicans scutatis Cadmaeis,
Vbi idem habitabat cum veneranda coniuge,
Scorsim absque concubitu desiderabili. Non enim lic
ipsi

Antè lectum conscendere formosa Electryonidis,
Quam eadem vitus esset fratrum magnanimorum
Sua coniugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, dij q; testes facti fuerant
Quorū ille verebatur iram, festinabatq; quam celer
Exequi magnum opus, quod ipsi a Ioue concessum era
Hunc autem una cupidi bellique præliique,
Beotij acres equis sub clypeis anhelantes,

Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ
Α Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Λ Β Ο Τ Σ.

Ο Γ' Η φεσλιπούσα δόμους κ' πα-
τρίδα γάμον
Ηλιδενίς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Αἰμ-
φιδεύωντα,
Αἰακιδέων, θυγάτηρ λαοσφόρου Ηλέ-
κτρυνοντο.
Ἡ δ' αὖ γυναικῶν φύλοι ἐκείνῳ θα-

λυτρεσάν

Εἰ δ' αὖτε μετὰ δὴ περὶ ἴον γε μετ' ὅστις ἔειρε
Τάων αἶψ' ὄντα καὶ θνητοῖς τιμὸν δυνάμεισσι,
Τῆς καὶ λυτὴ κρηδαὶ βλεφάρων τ' ὄπ' οὐκ ἐφύον
Τοῖσι δ' αὖτ' οἶόν τε πολυχέιστον Ἀφροδίτης.
Ἡ δ' αὖτ' ὡς κ' ἔθιμον ἔσθ' ἔτεσκεν ἀκοίτῳ,
Ὡς ὕπνῳ τις ἵππῳ γυναικῶν θαλυτρεσάν.
Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἰσθλὸν ἀπέκταντο ἱφὶ δαμάστας,
Χωσάμενοι φειβομένῳ λιπῶν δ' ὅγε πατρίδα γάμον
Εἰς Θήβας ἐκείνους φρεσὶν ἀκλίας Κασμείου,
Εἰς δ' ὅγε δώματ' ἔκειτο σκευὴν αἰδομένην παρὰ χοίτης,
Νόσφιν ὅττι φιλότῳτος ἰφίμειρον ἰσθλὸν οἱ ἦεν
Πεῖν λελείπει ὅππῃ ἐκείνῳ ἱσθλὸν Ἡλεκτρυνόντος,
Πεῖν γε φόνος τίσασσι κασιγνήτων μετὰ δύνων
Ἡς ἀλόχου, μαλ' ὅτε κατεφλέξατο πρὶς κώμας
Ἀνδρὶ δὲ ἔσθ' ὅτε Τροίαν ἐλθὲν Τηλεβοάντων.
Ὡς δ' οἱ δύνειτο θνητὸν ὅππῃ μαρτυροῖτο ἦσαν,
Τῶν ὅγ' ὀπίσσετο μὲν ἔτι, ἵππῳ δ' ὅππῃ τὰ χεῖρα
Ἐκτελίσσει μετὰ ἔργῳ, οἱ δὲ οἱ δὲ δύνειτο δύνειτο ἦεν.
Τῶν δ' αὖτ' ἰσθλὸν πολέμοιο τε φελοπιδόεσσι τε,
Βοιωτοὶ πλεῖστοι, ἵππῳ σκευὴν αἰδομένην παρὰ χοίτης,

ἀντ' ἴ.

ἀντ' ἴ.

Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer
 Gaudens et populus. At pater hominumque deorum
 Aliud consiliū tenebat intra mētes, ut dīs pater
 Et hominib. rerum indagatoribus Martis deus
 Profectus aut ab Olympo est dolū mētibus altis
 Desiderio concubitus elegantis mulieris.
 Per noctē, celeritēque venit in Typhaoniū, ubi
 Ad Phiciū summū accessit consiliarius Iupiter
 Ubi residens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electra
 In lecto concubitu mixtus est persequitque deus
 Eadem autē & Amphitryō populorū defensor
 Perfecto magno opere, rediit domum suam.
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes
 Caput ire antea, quam sua coniūgu concessisset
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastor
 Ut aut quādo quispiam magno affectu effugit
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinctis
 Ita tunc Amphitryō difficili labore exantlato
 Magnōque affectu, lubētq. animo domum suam
 Totāque nocte concubuit cum veneranda uxorē
 Oblectando se muneribus aurea Venerū.
 Illa autē a deo pariter domita, & ab homine locuta
 Thebis septem portas habentibus geminas peperit
 Haudquaquam eadem sapientes, quanquā fratres
 Alterū siquidē inferiōrē, alterū aut longē praestantius
 Sauium ac validum, vim Herculanam.
 Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio
 Iphicium aut, hastarū cōcussori Amphitryoni, (Cyclopi)
 Diuersa generatione. alterum quidem, cum uxorē
 Alterum autē, cū Saturnio deorum imperatorē
 Qui & Cygnū occidit, Martis filium magnū
 Inuenit enim in luco longē iaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem
 Armis fulgentes, cū fulgor ignis ardentis,

Ακράτ' ἀρχάμαχοι κ' ὀφθαλμοὶ μεγάθυμοι
 Εἰσποῖτ' ἤρχε ὃ τοῖσιν ἐς παῖς Αλκίμοιο,
 Κυδίσαν λαοῖσι. πατέρ' δ' αἰδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῶ μῆτιν ὕφανε μὲν φρεσὶν, ἔφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇ πιν ἀρῆς ἀλκίῃ φυτόβωσιν.
 Ωτο δ' ἀπ' ἐλύμτοιο δόλον φρεσὶ βουασδομύδιον,
 Ἰμείρον φιλότιτος ἐυζάνοιο γυναικός,
 Εἰνύχες· τάχα δ' ἔξ' ἑ Τυρράνιον, τόθεν αὖθις
 Φίμιον ἀκρότατον πορσεθήσεται μητίετα Ζεὺς.
 Εἴδα καθεζόμενος, φρεσὶ μὲν δὲ το δέπικλα ἔργα.
 Αὐτὴ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυροσφύρου Ἡλεκτρύωνος
 Εὐνὴ κ' φιλότιτι μίγη, τέλεισιν δ' ἄρ' ἔχδωρ.
 Αὐτὴ δ' Ἀμφίβυσσι λαυαυτὸν ἀγλαὸς ἦτορ
 Εκτείσσας μέγα ἔργον, ἀφίκατο ἐν δὲ δόμοισιν.
 Οὐδ' ἔγ' ὅπ' δ' ὤφασε κ' ποιμήνας ἐχρηώτας
 Ωστ' ἵεται φρίν' γ' ἥς ἀλέχου ὅπ' ἐκιδραὶ θυγῆς.
 Τοῖσιν γὰρ κραδίῳ πόδες αἰνυτο ποιμήνας λαῶν.
 Ως δ' ἔτ' ἀνὴρ ἀσπασδὸν ἐπεκπορφύγη κακότητα
 Νέσσου ἔσθ' ἀφγαλῆς, ἥ κ' κρατρεῖ ὑπὸ δισμοῦ,
 Ως ῥα τότε Ἀμφίβυσσι, χαλεπὸν πότον ἐκ πολυπύσσας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐν δόμοισιν εἰσαφίκατε.
 Πρωτόχου δ' ἄρ' ἔλετο σὺν ἀνδρὶ παράκλειπ,
 Τρπόμανος δώρεσι πολυχέισου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ, θεῶν δ' ἡμιθεῖσσι κ' ἀνέρι πολλὸν ἀρίστη,
 Θέλει ἐν ἐπιπόλῳ διδυμῶσι γένεσθαι παῖδι,
 Οὐκ ἔθ' ὁμᾶ φρονέοντι· (καστηγῆτω γὰρ μὲν ἦσιν)
 Τὸν μὲν χιρῶτερν, τὸν δ' αὖ μίγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δειλὸν τε κρατρεῖν τε, βίβω Ηρακλῆϊ.
 Τὸν μὲν ὑποδάμνεισσι καλαῖς φέει Κρονίονι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δορυαυγὸν Ἀμφίβυσσιν,
 Κεκρήμενον γῆραι. τοῖ μιν, βροτῶν αἰδρὶ μιγείσας,
 Τὸν δ' αὖ Κρονίονι θεῶν σημείοντα πάντα.
 Ος καὶ Κύνειον ἱπποῖσι Ἀρηπείδω μεγάθυμοι.
 Εὐρὶ γὰρ ἐν τιμάνει ἱκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὅν Ἀρίων ἄτον πολέμοισιν,
 Τάχιστα λαμπομένους σέλας ὡς πυρρὸς ἀφ' ὀφθαλμοῖσι.
d. y.

Stantes in curru: terram autem pulsabant ve
 Ferientes ungulu pulu que circa ipsos diuidi
 Excitatus compellus a curribus & pedibus e
 Curr^{us} aut fabrefacti & rotaru ambit^{us} circi
 Equi sesimantibus, gaudebat autem Cygnus
 & perans se Iouis filium, Manotium se auriga
 Ferro intercepturum esse. & inclyta arma despol
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo
 Ipse enim contra illum concitavit vim Hercu
 Torus & erolucis & ara Apollinis Pegasai
 Collucebat præ vehementis Dei armis. & ipso
 Et quasi quidē ignis ex oculis effulgebat. Qu
 Sustinisset, mortali existens, et nā sub consp
 Prater Herculem & gloriosum Iolauum?
 Illorum enim & vis magna, & manus invicta
 Ex humeris prognata erant, una cum robustis r
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iol
 O heros Iolae mortaliū longē charissime om
 Nempe verē in immortales beatos, qui Olympi
 Peccavit Amphitryo, quando bene munus ad
 Abijt, relicta Tinutho, urbe bene fundata. (U
 Postquam occiderat Electryonem, propter bene
 Venitq. ad Creontē: & Heniochē legū ornatu
 Qui ipsam ultro receperūt, & necessaria oīa pr
 Quatenus ius est supplicibus, coluerūtq. ex an
 Vivebat autem exultabundus cū formosa Elect
 Coniuge sua: mōxque nos reuoluto anno
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intelle
 Pater tuus & ego: cuius quidem mēres suscipi
 Qui relicta domoq. sua, & suis parentibus,
 Abijt veneraturus sceleratū Eurysthēū: (prater
 Infelix, certē multū ingemiscbat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.
 Mihi verō deus difficiles imperavit labores.
 O amice sed tu celeriter contine habena rutila
 Equorū alipedū, magnāq. mētib. fiduciā acc

Επειδὴ δ' ἐν δόφω χθόνα δ' ἐκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 Νύκτοντες χαλῶσι· κένε δὲ σφ' ἀμφιδόηει,
 Κοπιομένη πλικοῖται ὑφ' ἀμασι καὶ πρὸς ἵππων.
 Ἀριετα δ' ὀλοῖντα καὶ αἰτῆς ἀμφαφείζον
 Ἴππων ἰσχυρών. καχάητο δ' Κύνθ' ἀμύμων,
 Ελπίομενος Διὸς ἥον· ἀρήϊον ἠνίοχόν τε
 Χόρην δ' ἠέσσει, καὶ δὴ κλυτὰ τεύχεα δύσει.
 Ἀλλὰ οἱ ὄρωλέων καὶ ἔκλυε φείδους πολλῶν·
 Αὐτὰς δ' ὁ οἱ ἐπὶ πόσι βίβω Ηρακλείω.
 Πᾶν δ' ἄγος καὶ βωλος Ἀπόλωνος Παγασαίης
 Λάμπει ὑπαὶ δ' ἰοῖο Διὸς τυχεύει τε, καὶ αὐτὴ.
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμοῖσι ἀπαλάμπεται· τίς καὶ ἐκείνου
 Ἐτλα θνητὸς ἰὼν κραταιαίῃον ἱρμυδίῳ,
 Πλῶν Ηρακλῆος καὶ κυβαλίμευ τολάνι
 Κείνον δ' ὀρμηάλῃ τε βίῃ καὶ χεῖρεσσι ἀπῆται
 Ἐξ ὠμῶν ἐπερυκτοῖσι σιβαρεῖσι μέλισσι.
 Ος ῥα τότε ἠνίοχον φροσίσθη κρατερῇ ἰόλαον,
 Ηρώς δ' ἰόλαε, βροτῆρ' πολυφίλτατε πάντων,
 Ἡ πρὸς ἀθανάτοισιν κλέμενος, τοῖς ὀλυμπον ἔχεισιν,
 Ηλίου Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐστράων περὶ Θήβῃ
 Ηλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐκπύδων πολυέδρον,
 Κτείνας Ηλεκτρυόνα, ῥοῶν ἔνεκ' ἄρυματώπων
 Ἰατο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ ἠνίοχον ταρύπεπλον,
 Οἱ δ' ἄμιν ἠσπάζοντε καὶ ἀρβύρα πάντα παρέϊχον,
 Ἡ δὲ κνέει' ἐκέτησιν· πρὶν δ' ἄρα κροῖδι υἱέλλων
 Ζῶν δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῃ Ηλεκτρυόνη
 Ἡ ἀλόχῳ, ταῖχα δ' ἄμμες ὀππλομήδων ἐπιδιαιτῶν
 Γειτόμην' ἔτε φυλῇ ἐδδίζμενοι ἠτε νόμῳ,
 Σὸς τε πατέρ' καὶ ἐγὼ τῷ μῦθ' ὀφείνας ἐξέλαστο Ζεὺς·
 Ος φροσιπῶν σφίτερον τε δόμοι σφιστέροις τε τεκνέας,
 Ωχετε πικρῶν ἀλγέων θύον Εὐρυδῆα,
 Σχετλῆος ἥ του πολλὰ μετισταχέζουσ' ὀπίσσω,
 Ἡν ἄτλῳ ἀχέων ἢ δ' ἐπαλινάγρε τίς βῆεν.
 Αὐτὰρ ἐμὲ δαίμων χαλῖποις ἐπετίλλει· αἰθλαίς
 Ωφείλῃ, ἀλλὰ σὺ δαῖμον ἔχ' ἠνία φοινικάντα
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ δάσος αἰξάν,

Rectè à dirige celerè currum, & alipe tum robur.
Nihil veritus strepitum Martu, hominum occisum
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per
Phæbi Apollinis, longè iaculantis regis.

Enimvero etiā validus licet existat, tamē exatu

Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolauus,
O patre, quā multū verò pater hominum atque
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitate
Quemadmodū & hūc mortālē, validūq; m. a.
Tuas in manus adducunt, ut gloriā magnā
Sed age, induere arma Maortia, ut quā celerē
Currus inter se committentes Martis & nostrum
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iouis
Neque Iphiclidem perterrebit. Sed ipsū puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,
Qui sibi propè eunt, cupientes bello.

Certamen instituire: quæ res ipsis multo gratior

Sic ait arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodū enim sibi commoda
Atque ipsum, respondens, verbis volucris alio

O heros Iolæ, Iouis alūne, non precul etiā hinc
Pugna aspera. Tu verò quemadmodū antea f
Ita & nunt magnū equū Arionē n gricantib. f
Quoquoersum conuertere, & auxiliare pro eo ac

Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dede
Pallas Minerva filia Iouis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit aut circa humeros nocuementi depulsiu
Seuus vir, cauam autem circa pectora phareira
Reiecitque in tergum. in hac multa erant sagitta
Horreda, mortes vocē reprimētis darrices. (laci
Ha à capite quidē mortē habebāt præfixam, &

Ἰθὺς ἔχον θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων ἄνιόν· ἵππων
Μηδὲν ὑποδ' αἰίσας· κτύποι Ἀρεῶ· αἰδροφοβόιο,
Ὅς νῦν κακλῆγος πειμνήνεται ἰερόν δῖος
Φοῖβος Ἀπόλλων· ἐκατηβέλτεο ἀγᾶκτος·
Ἡ μὲν καὶ κρατερὸς παρ' ἰὼν ἄσταυ πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμύμονος Ἰόλαος·
Ἡ θεὸν ἢ μέλα δὴ π' πατέρ' αἰδρᾷ· τί θιῶν τε
Τιμᾷ σίλω καὶ φάτῳ, καὶ ταύροις· Ἐνισίζαο,
Ὅς Θήβης κρήδεμνοι ἔχουσιν αὖτε πόλιν.
Οἶον δὲ καὶ τοιοῦτε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σας εἰς χεῖρας ἄγρυσιν, ἵνα κλείῃ· ἐσθλὸν ἄρμα·
Ἀλλὰ γὰρ δύσσο πύχε· ἀρήϊα, ὄφρα παχέσῃ
Δίφρου ἐμπελάσσαντες Ἀρήος· θ' ἡμίπερόν τε
Μαρνόμεσθ'· ἐπεὶ ἔπι ἀτάρκτην Διὸς ὕον·
Οὐδ' ἴφικλείδην δ' ἔδιδετα· ἀλλὰ μιν οἶσσι
Φόβξεσθαι· δύο πάντας ἀμύμονος Ἀλκείδαιο,
Οἱ δὲ σφί' χερσὶν εἴσι, λαλόμενοι πολέμοιο
Φυλόπτοια σήσφην· τά σφιν πολὺ φίλτερα θούρης.

Ὡς φάτο· μέειδεν ἔβριη Ἡρακλεΐη,
Θυμῷ γηθησας· μέλα γὰρ νῦν οἱ ἄρμα εἶπεν·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἵππα πειρόμεντα προσεφύδα,
Ἡρώς· ὃ ἴδμεν διότρεφες, ὑκέτα τιλοῦ
Τομίνη τρηχεῖα· σὺ δ' αἰεὶ πάρος ἦσθα δαίφρων,
Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυδνέ· χαίτῳ
Παῖτι αἰασσάσθην καὶ ἀρηγίμην, ὥς καὶ δυνάει.
Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρεχάλοισι φασινού,
Ἡφαίστου κλυτὰ δώρα, πρὶν κνήμην ἱδμεν,
Δεύτερον αὖθις ἦκε πρὶν σήθισσιν ἰδμεν
Καλὸν, χεῦσθον, πολυδαίδαλον ὃν ῥ' οἱ ἴδμεν
Πόδας Ἀθηνᾶν κούρην Διὸς, ἵπποισ' ἔμελλε
Τοσσεῖτον σονόντας ἐφαιρμίσσασθαι αἰθλοῖς.
Θήκετο δ' ἀμφ' ὤμοισι· ἄρῃς ἀκτιῶρα σίδηρον
Διτὸς ἀθή· κοίλῳ δ' αὖτε σήθισσι φαίβῳ
Καβέελετ' ἔξωπθε· πολλοὶ δ' ἐν πεδίῳ οἴσσι
Ριγηλοῖ, θανάτῳ λαδρὸν δόλοιο δοτῆρες.

Πρόσθεν μὲν θάλασσαν τ' εἶχον καὶ δαίχριστον μῦρον·
d. iiij.

Media autem polita erant, longa sed à tergo
 Nigra aquila contexta alis
 Erant alie autem validam hastam præfixam ere
 Capiti vero ingenti galeam fabrefactam impos
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini.
 At manibus clypeum accepit, variis totum, quæ non
 Neque perripuit iaciendo, neque comminuit, mir
 Nam totus quidam circumquaque gyro, candido quo
 Et electro lucidus erat, aurumque fulgido
 Splendens, caruleus plicis fulgorem interfecantibus
 In medio autem draconis erat terror, haud quamquam
 Retro oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius quoque dentibus quidem repletum erat os candi
 Saus, inaccessis, super terribilem autem frontem
 Sæua Contentio deuolitabat, accendens pugnas h
 Tetra, quæ quoque mentem eximebat, quoque præcordia
 Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorum quoque anima quidam sub terram eunt ad Orc
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra. (c
 In eo autem quoque propersecutio, quoque viceversa perse
 In eo tumultus, cadesque, quoque homicidium huc illuc fo
 In eo Eris quoque, quoque motus furebat: in eo principio
 Vium alium tenens reces vulneratum, alium aut
 Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros truentam sang
 Sæuam videns, clamoribusque ingrauescens. (e
 In eo autem quoque serpentum capita sauerum erant haud
 Duodecim, quæ per terras aciebant super terram gene
 Quicumque bellum contra Iouis filium mouerent.
 Quorum quoque dentium quidam crepitus edebatur quoties p
 Amphitryoniades. Hac autem distincta erat miranda
 Porro veluti puncta quidam apparebant videnda saui
 Carulea per terga, denigrataque, erant illis maxill
 In eo autem quoque suum greges agrestium erant, atque

Μίσησι ἢ ξιστοῖ, σφραγίσαις. αὐτὰρ ὅππῃ
 Μυροῖσιν φλιγύναι καλυπτομένοισι περιύχασιν
 Ησαν. ὁ δ' ὅς εἰς αἶμασι γὰρ ἀναχιδόνει εἴλετο χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυϊνὸν δ' ὕπνῳ κτονέεικε,
 Δαδάλειον, ἀδάμαστος, ὅππῃ χρυσάφει ἀφάρηται,
 Ἡτ' εἴρυπε κάρη Ἡρακλῆος Διότιος.

Χ Ε Ρ Σ Ι γὰρ μὲν σάκος εἴλετο παναίολον· ἔδ' ἔτις αὐτὸ
 Οὐτ' ἔρρηξεν βδελύσσων, ἔτ' ἰθλασεν, ταῦμα ἰδέωται.
 Παῖ μὲν γὰρ αὐτὸς πταῖνα λυκῶν, τ' ἐλέφαςτι,
 Ηκλίτῳ δ' ὑπολαμπὲς ἔλκω, χρυσῶν τε φαινοῖ
 Λαμπρόμενον· κυκλίου ἢ διὰ πύργου ἡλὸς αὐτοῦ.
 Ἐν μίσησι ἢ δράκοντος ἔλκω φόβος ἢ ἐπ' ἐπαινοῖς,
 Ἐμπάλιν δ' αὖτις πυρὶ λαμπρόμενος διδορκαῖος.
 Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆθος σῆμα λυκῶν Διόντων,
 Δεινῶν, ἀπλάντων, ὅππῃ ἢ βλοσυροῖο ματώπου
 Δεινὴ ἔχει πεπότητι, κορύσσουσα κλόνει αἰδρῶν,
 Σχετλίν, ἢ ὅρα νόον τε καὶ ἐκ φρίκας εἴλετο φωνῆς
 Οἵπνις αἰπὸς ἔλκω πόλεμος Διός ἢ ἰφίφειριν.
 Τῶν καὶ ψυχῇ μὲν χθονὶ δαίμων· αἰδὸς εἴσω
 Αὐτῆς. ὅς τ' αὖ δὲ σφιν αἶμα ἰνοῖο σαπίσης,
 Σειρίν αὖ δ' ὀφείλοιο καλῶν πύδεται αἶψα.
 Ἐν ἢ φρονίως τε παλινῶξίς τε πέτυκτο,
 Ἐν δ' ὁμαλὸς τε φόβος τ' αἰδορκαῖος τε διδορκαῖος.
 Ἐν δ' ἔχει, ἐν ἢ κυκλίου ἰδύπνοιο, ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
 Ἄλλοι ζῶον ἔχουσιν ἐνέπνῳ, ἄλλοι αὐτοῖς,
 Ἄλλοι πεπότητι καὶ μῆδοι ἢ καὶ ποδῶν.
 Εἴμα δ' ἔχει ἀμφ', ὅμοιοι δ' αἰμαῖσι φωνῆς,
 Δεινὸν δ' αἰδορκαῖον, καὶ αἰχμῇ τε βεβριδύα.
 Ἐν δ' ὁφείων καφδοῖσι δ' αἰσῶν ἴσων ἐπ' ἐπαινοῖς
 Δαδάλειον· τὰ φόβος καὶ ὅππῃ χθονὶ εὖλ' αἰδρῶν
 Οἵπνις αἰπὸς ἔλκω πόλεμος Διός ἢ ἰφίφειριν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καὶ αἰχμῇ πάλιν ὅτι μάχοιτο
 Ἀμφιβυσσῶν δ' αἰσῶν· τὰ ἢ δαίμων δ' αὐτοῖς ἔργα.
 Στήματα δ' ὅς ἐπ' αἶμασι ἰδύπνοιο δ' αἰδορκαῖος
 Κυκλίου καὶ ἰφθίμῳ, μελαινάσσαν ἢ γλῆνα.
 Ἐν ἢ σὺν ἀγέλῃ χλαυῶν ἴσων ἔδ' αἰδρῶν.

Mutuò sese aspicientium, trāscentiumq̃, & festinantium,
 Quorū etiā turmatim ordines incedebant. neque verò hi,
 Neque illi alteros timebāt, horrebāt attamē colla āborū.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnādū,
 Vtrique agrestesque suēs, trucesque leones.
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Caneum circa regem, Dryantēque, Pirithōūque,
 Hoplēmque, Exadiūque, Phalerumq̃, Prolochūque,
 Mopsūque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
 Theseūque Ageidem similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autē ex altera parte, contra hos cōgregabantur,
 Circa magnum Petraum atque Asbolum augurem,
 Arctūque Huriūque, nigrūque pilis Mimantem.
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalūque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetu pariter facto, perinde ac si viui essent
 Lanceis atque abietibus cominus certabant.
 Inter hac autē Martus terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidē ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians,
 Currus insistsens. iuxta autem Pauorque Metusque
 Stabant gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iouis filia pradatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi que pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureāque galeam, (cum:
 Aegidemq̃ circū humeros: gradiebatur aut in praliū sa-
 At erat in eo clypeo & immortalū chor⁹, in cuius medio,
 Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latona filius
 Aurea cithara. deū autē sedes, pur⁹ Olymp⁹. (rat posita
 Ibi & forū, circū autē opulētia infinita, quasi in corona e-
 Immorta-

Ες σφίεας δερκομήρων, κοπτόντων τ' ἱερήνων τε
 Τῶν κ' ἑμμελῶν, σίχας ἥϊσαν ἔδ' ἐν τῷ γε
 Οὐδέ περὶ βεῖτεω, φείσων γέ μιν αὐχένας ἄμφω.
 Ἡδὲ δ' ὅσφι ἔκειτο μάχας λίς, ἀμφὶ δὲ κἀπὼρ
 Δοιοὶ δόπουρῶντο ψυχὰς. ἅπ' δ' ὅσφι κελαυνόν
 Αἶμα' ἀπαιεῖσιν ἱερὰς, ἵδ' αὐχένας ἐξεπείτεσιν
 Κεῖατο τεθιγῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέοισι.
 Τοὶ δ' ἱππῶν μάχῃ, ἐχθροῖσιν, κτείνετ' ἐμμάχῃ.
 Ἀμφότεροι, χλαυδᾷ τε σῦν, χαρποί τε λίοντες.
 Ἐτολ' ὡς ὕμνῳ Λαπιδαῖον αἰχμητᾶν,
 Καὶ ἔατ' ἀμφὶ ἄσπετα, Δρύαντα τε Πειρῶδόν τε,
 Οπλῆα τ', Εξάδιδόν τε, Φάληρόν τε, Περλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήπιον, ὅζεν Ἀρηθ,
 Θησῆα τ' Αἰγαίδην, ὅππῃ κεν ἄθανάτοισιν
 Ἀργυροῖσι, χρυσῆσιν αἰεὶ χερσὶν ἔχοντες.
 Κεῖταυροι δ' ἐπὶ ποσσὶν ἐκαστοὶ ἠγρέδοντο
 Ἀμφὶ μάχῃ Περσῶν, ἵδ' Ἀσβολὸν ἐκαστὸν.
 Ἀρκτόν θ' Οὐρεῖόν τε, μαλαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δὴ Πόλυκείδαν, Περικλῆα τε, Δρύδον τε.
 Ἀργυροῖσι, χρυσῆσιν ἐλάταις ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σωμαίκτην, ὥσιν ζωοὶ σφρίγγοντες,
 Ἐχέοντες ἑλάτης αὐτοχρόνως ὀρεγνόντο.
 Ἐν δ' Ἀρηθ βλοσυροῖσι πιδώμας ἔκασταν ἵπποι
 Χρυσῆσι. ἐν δ' αὖτε ἐκαστοῖσι ἄλλοις Ἀρης
 Αἰχμητῶν ἐν χερσὶν ἔχων, φυλάττει καλῶν,
 Αἶμασι φοινοκόεις, ὥσιν ζακίαις ἐκαστὸν
 Δίφω ὁμνοῦσας. παρὰ δ' Ἀἰμῶν τε Φόβου τε
 Ἐκαστων, ἱερῶν πόλεμον κατὰ δὴμῶν αἰδρῶν.
 Ἐν δ' Διὸς θυγάτηρ Ἀγλαΐη Τριπλῆνα,
 Τῇ ἱκέλη ὥσιν τε μάχῃ ἐδέλουσα κορύσσειν,
 Ἐχέουσα ἑχέουσα ἐν χερσὶ χρυσίῳ τε βυφάται,
 Αἰχμητῶν ἀμφὶ ποσσὶν ὅππῃ δ' ἔχετο φυλοπνὶ αἰνῶν.
 Ἐν δ' ὡς ἑκάστην ἱερῶν χερσὶν ἐν δ' ἄρα μίαν
 Ἰμερόν κεν ἀείζειν Ἀητὶς κ' Διὸς υἱός
 Χρυσῆσιν ἐκαστῇ. Διὸν θ' ἴδους ἄγρῳ Ὀλύμπου.
 Ἐν δ' ἄγρῳ, αἰεὶ δ' ἑλόντες ἀπείχοντες ἱερῶν αἰῶν

Immortalium in certamine: Dea aut incipiebant
 Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris.
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
 Inundanti similis: multi verò per medium ipsius
 Delphines hâc atque illâc ferebantur piscibus iri
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant multos pisces.
 Sub his arei trepidabant pisces, sed in ripâ
 Sedebat vir piscator observans: nabeat autem munda
 Piscium rete, proiecturo similis.
 In eo autem erat & pulchricoma Danaes filius
 Neque quidē contingens clypeū, neque longè separatus.
 Miraculum magnum dictu: quoniâ nusquâ infestus
 Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus
 Acreum, circum pedes autem habebat alata talia
 Ex humeris autē circa eū vagina inclusus nigra
 Ereus, de loro: ipse autē veit cogitatio volabat.
 Torum autem tergum eius tenebat caput saus monstri
 Gorgonis, circum ipsum autē pera ferebatur, miris
 Argentea, sivebriâque dependebant lucida,
 Aurea, saua autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea noctis caliginem grauem habens
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Persens Danaides extendebatur, post ipsum verò
 Gorgones inaccessae & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere, in viri li autem acri
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam, in tonis autē draco
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambabant autem illi, praeque infrendebant dentes
 Crudele tuentes, supra seua autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari student.

Αἰσώωντι ἐν ἀγῶνι. θεὰ δ' ἐξήρχετο αἰοιδῆς
Μ.ύστα Πιερίδ', λιγὸν μιλπομένης εἰκῆας.
Ἐκ δὲ λιμῶν θύομεν ἀμυμονόπιο Σαλαόνης.
Κυκλοτρῆς ἐτίτυκτο παρ' ἔδου κασιτέρου,
Κλυζομένη ἰκλῶ. πλεῖστα μὲν ἔμμεστον αὐτῇ
Δελφῶνες τῷ καὶ τῇ ἰδυοῖν ἰχθυόοντες,
Νηχομένους ἰκαλοί. δὲ καὶ δὲ αἰσφισσάντες
Αργυρεὺς δελφῶνες ἰδοῖν ἰλοπας ἰχθῆς.
Τῶν ὑποχάλκευσι τρεῖς ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἦτο ἀνὴρ ὄψας διδρακνύμενος, εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφὶ ληστρον, δὸς ῥ' ἰφαιτίεσι καὶς.

Εν δὲ λῶν ἡνέμου Δανάης τίλες ἰπώοντα Περσῆς,
Οὗτ' ἄρ' ὅππ' αὐτῶν σάκε' ἔπαιον, ἔθ' ἔχας αὐτῇ.
Θαῦμα μίγα φράσσαδ'. ἰπὶ ἔδαμ' ὅσηρκετο.
Τὸς δ' ἄρ' μιν παλάμας τῷξε κλυτὰς Ἀμφιγυῖας
Χρῦστον, ἀμφὶ ὃ πρῶτον ἔχε πρῶτοντα πίδαλα.
Σῆμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελαίδιον ἄρ' ἔπειτο,
Χόρην ἐν τελαμῶντος, ὃ δὲ ὅς τε ἰόντ' ἰπὸ ταῖτο.
Παῦ δὲ μετὰ φρεσὶν εἶχε κέρη θηοῖο παλάρεν,
Γοργῶν. ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις δῖα, θαῦμα ἰδιδάμ,
Ἀργυρεὶν θυσανοὶ ὃ κατὰρκετο φαινοί.
Χρῦστος δ' ἦν ὃ σφεί κρῖτα φρεσὶν αἰάντες
Κεῖτ' Ἀΐδος κυτῆν, ἡνέτος ζῶον πτόν ἔχουσα.
Αὐτὸς ὃ σφάδοντι καὶ ἔρριποντι ἰοικαὶς
Περσῆς Δαναίδης ἰπὸ ταῖτο. καὶ ὃ μιν αὐτῶν
Γοργῶνες ἀπλητοί τε καὶ ἔφαται ἔρριποντο,
Ἰόντ' αὖ κατὰ πτόν. ὅππ' δὲ χλαρεὶ δ' ἀδάμαςτος
Βανουσίαν ἰάχασκε σάκες μεγάλα ὄρυμα γόῳ.
Οὔτε καὶ λιγῶς ὅππ' ὃ ζῶοντι δρῶοντο
Δαίω ἀπλητοῖν, ὅππ' κρῖτα τε καὶ ἔρριποντο.
Λίχμοζον δὲ αὖ πτόν. καὶ δὲ ἰχθυόοντι ὄδοντα
Κηρα δερκαμένη. ὅππ' ὃ θηοῖσι καρπύοις
Γοργῶνες ἰδοῖντο μίγας θόβας, αἱ δὲ ἰπὸ αὐτῶν
Αἰσφῆς ἰμαρὰ δῖα, πλεῖστα πτόν. ἰχθυόοντι.
Τοὶ μὲν, ὑποσφιστρῆς πολὺς σφιστῆρον τι τεκνῶν
Δαίω ἀμυμονόπιοι δὲ φράσσιντι μίγαςτος.

Πολύς

Ac multi quidē iacebant, plures aut etiā pugnā tenētes,
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Arcum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
 Unius similes, opera inclyti Vulcani. (derant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conserti extra portas ibant, sursumque dijs
 Manus tendebant beatis pro suis liberis (autem
 Metuentes illi autē cōtra pugnam conferebant. post ipsos
 Parca nigra candidu crepantes dentibus,
 Torua terribilē, que cruentaque, inaccessaque (bant
 Certamē habebāt de ijs qui cadebant. omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere. Et quem primum sorte ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Iniciebāt ungues magnos, animaque ad Orcum abibat,
 Tartarū in frigidū. illa aut precordia postquā exsatiasset
 Sanguine hominis, ipsam quidem abiciebant post tergū:
 Retro aut in tumultū & stragem festinabant iterū ire,
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem praestantiorque erat, & auro grandissima.
 Omnes aut circa unū virum pugnā acerbā instituerant.
 Eaque modo seipsas mutuo aspiciebāt, oculis succensentes.
 Inter se autem ungues manisque audaces exaquabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta simulis, & graui,
 Pallida, aridaque fame exhausta, & compressa,
 Crassipes. longique ungues à manibus prominabant.
 Huius quidem ex naribus mucus manabat. ex genis aut
 Cruor distillabat in terrā. ipsa aut terribiliter dentes strin-
 Stabat, multūque pulvis constrauerat ei humeros (gens
 Lachrymis humida, iuxta aut turrata ciuitas hominum.
 Aurea autem ipsam tenebāt superliminaribus adaptata
 Septem porta, hominesque in voluptatibus & choreis
 Oblectationē capiebant. Alij siquidem fabricato in curru
 Ducebant viro uxore, multusque hymenaeus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manib. famulorum. Mulieres autem venustate florētes

Πολλοὶ μὲν κῆατο, πλείους δ' ἐπὶ δῆρ' ἔχοντες,
 Μάρτυρ' αἱ ὅ γ' ἡμιῶντες εὐδμήτων ὅππ' ὑρῶν
 Χόρην οὐ βόων, κ' δ' ἐδρύποντο παρῆς,
 Ζωήσιν ἱελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡραίοιο.
 Ἄνδρες δ' οἱ παρὸς ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἀδρῶν ἐκπαδὴν πυλῆσι ἔσαν, αἱ δὲ θοοὶσι
 Χείρας ἔχει μακρότασι, αἱ σφιδέροις τέκασσι
 Διδότῃς· κ' δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, αἱ μὲν αὖτοισι
 Κῆρας κυλῆσαι, λολκαὶς ἀφ' αὐτῶν ὁδόντας,
 Δφίωποι βλοσυροὶ τε, διαφροὶ τ', ἀπλητοὶ τε,
 Δῆρ' ἔχον αἱ πῖπτονται, πᾶσαι δ' ἄρ' ἔειπτο
 Αἶμα μάλα πιεῖν, ὅν ὃ παρὸν μὲν ἔπεισεν
 Κεῖνον ἢ πῖπτοντα καὶ ταυτον, ἀμφὶ μὲν αὐτῶ
 Βαλ' οὐχας μεγάλοι. ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ καπνίεν
 Τάταροις ἐκρυβέν. αἱ ὅ φρένας δὴτ' ἀείσαντο
 Αἶματος αἰδρ' μένου, τὸν μὲν ῥίπασκον ὀπίσσω,
 Αψ δ' ὁμοδὸν κ' μῶλον ἰδύνην αἵ τις ἔχουσι,
 Κλαδῶ κ' Λάχεσις σφιν ἐφίσταται, ἢ μὲν ὑφ' αὐτῶν,
 Ἀδρῶς, ἔπ' ἔπεισεν μεγάλη δῖος, ἀλλὰ κ' ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ παρὸς ἔστι τ' ἰω παρὸς βυτά τε τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐπὶ φῶτι μάχῃ δριμύτην ἔειπτο.
 Δεινὰ δ' ὅς ἀλήλας δράκον ὁμοῖσι θυμῆτασι,
 Εὐ δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασυίας ἰσώπουντο.
 Παρ δ' Ἀχλὺς εἰσηκεὶ ὅππ' ὁμοῖσι τ' κ' αἰνῇ,
 Χλωρὴ, αἰς τάλῃ, λιμὴ καταπνιγνῆ,
 Γουνοπαχίς· μακροὶ δ' ὄνυχας χεῖρας ἐπὶ ἔειπτο.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶ· μῶσαι ῥινῶ, ἐκ ὃ παρὸς ἔειπτο
 Αἶμα ἀπελείβει τ' ἔραξι. ἢ δ' ἀπλητον ὁμοῖσι
 Εἰσηκεὶ· πολλὰ ὃ καὶ κατενέμειν ὁμοῖσι,
 Δάκρυσι μωδάλῃ. παρ δ' ὁμοῖσι πόλις αἰδρῶν.
 Χρύσας δὲ μιν εἶχον ἰσφιδέροις ἀφ' αὐτῶν
 Ἐπὶ αὖ πύλαι· τοὶ δ' αἰδρῶς ἐν ἀλῆτασι τε χοροῖς τε
 Τόρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσώπουν ἐπ' ἀπῆνης
 Ἡρῶν· αἰδρῶ γυναικῶ, πολλὰ δ' ὑμῶνται ὁμοῖσι
 Τῶν δ' ἀπ' αἰδρῶν δαίμων σέλας εἰλίφαξι
 Χρῶσι ἐν δ' ὁμοῖσι. τῶν δ' ἀλῆτασι τε δαλῆται

Praebant quas chori ludentes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibus emittebant cantum
 Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Illa autem ad modulationem ducebant clivum artem.
 Inde rursus ex alia parte iuvenes comessabantur.
 Alij quidem contra ludentes saltatione & cantu.
 Alij autem contra ridentes. ante tibi cinem autem
 Praecedebant, totamque civitatem letitia, choro
 Voluptatesque tenebant. Alij autem rursus extra
 Tergum equorum confectis currebant. aratores.
 Proscindebant terram bonam, ornatamque tunicas
 Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi
 Mucronibus acutis rostrata folia, (demum)
 Gravidam spem, veluti Cereris cibum.
 Alij autem in manipulos ligabant & implebant.
 Rursus alij vindemiabas vineas, falces in manibus.
 Alij autem in calathis ferebant a vindemiatoribus
 Albos & nigros racemos, magnus ex viribus,
 Gravidus solis, & argenteis capreolis.
 Alij rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos
 Argentea erat inclita opera prudentis Vulcani,
 Agitata folijs, & argenteis perticu.
 Ipse quidem igitur ludunt ad tibi cinem unusquisque
 Oneratus vitiis, quae ipsa nigra erant.
 Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij autem
 Pugna, & luctando. alij vero alipedes lepores vel
 Viri venatores. & serratis dentibus canes duo ante
 Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque
 Certamen habebant & pugnam bene iunctis autem in
 Auriga stantes, immittebant veloces equos,
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant.
 Currus ferruminati, rotarumque medioli, valde ex
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque enim
 Victoria completa erat, sed indefinitum habebant
 Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intrinsecus

Πρῶτ' ἴκισι, τοῖσιν ὃ χροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγων ἴσαν ἀνδρῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σωματίων, πρὶ δὲ σφισιν ἄγρυτο ἰχθῶ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγων ἀΐαζον χροὶν ἱμερόεντα.
 Εἰδὼν δ' αὖθ' ἐτίεσθαι νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ.
 Τοίγμ' αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ κ' αἰοιδῆ,
 Τοίγμ' αὖ γαλόωντες ὑπ' αὐλητῶν δ' ἔκαστε
 Πρῶτ' ἴκισι πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χερσὶ τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ φερόμενοι πόλιν
 Νῶδ' ἵππων ὀπιθεῖντες ἐδύνον. οἱ δ' ἀντιπρὶς
 Ἡρεῖοι χθόνα δῖαν ὀπισθὰ δῖον ὃ χετῶνας
 Ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἴλω βαδὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κορυφίοισι πεπτηλα,
 Βριδόμῃ σαχύω, ὥσπερ Διμήτερ' ἀκτῶ.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἡλεδανῶσι δέον, καὶ ἱππῶν ἐλοῖσθαι.
 Οἱ δ' ἐβύζων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρῃς ἐφόρειν ὑπὸ βυρητῆρον
 Λόκους κ' μίλατας βότρυας, μεγάλων δ' ὀπὸ ὄρχων.
 Βριδομόρων φύλλοισι κ' ἀργυρέῃς ἐλίκεσσι.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρῃς ἐφόρειν. παρὰ δὲ σφισιν ὄρχες
 Χρύσοις ἰω, (κλυτὰ ἔργα φερόμενοι Ἡραίοιο)
 Σειδόμῃς φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κώμαζι.
 Τοίγμ' αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῶν ἔκαστε
 Βριδόμῃς σταφυλῆσι μολαῖδ' ἡσασθ' ἡ μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἔβριπτον, τοὶ δ' ἥρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε κ' ἐλκεδόν. τοὶ δ' ὠκίποδας λαγῶς θήρειν
 Αἰδρῆς θηρόνται, κ' παρχαρόδοντε κῶμα φέρ,
 Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπὸ θυξῆ.
 Παρ δ' αὐτοῖς ἵππων εἶχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰθλοῖς
 Δῆρ' εἶχον καὶ μόχθον. ὀπλίσκον δ' ὅπ' ἀφ' ἑσθ' ἔχον
 Ἡτῆροι βεβρωτοὶ ἐφίεσαν ἀκίας ἵππους,
 Ρυτὰ χαλαίνοντες· ταὶ δ' ἐπικρατούντα πῖσαντο
 Ἀρματα καλὴν τε, ὅπ' ἐπ' ἀπλημναι μέγ' αὐτῶν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, ὠδὲ περ σφιν
 Νίκη ἱππινύσθη, ἀλλ' ἀκρίτων εἶχον αἰθλον.
 Τοῖσι δ' καὶ φερόμενοι μέγας τρίπους ἐπὶ ἀγῶνι,

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa extremā aut orā manabat Ocean⁹, inūdātī similis.
 Totū aut continebat clypeum variegatum, per ipsum aut:
 Cygni altiuolantes magnum clangebant, qui illic multi
 Natabant in summa aqua, iuxta aut pisces movebātur,
 Mirum visu, etiam Ioui grauitonanti, cuius consilijs
 Vulcanus fecit clypeum magnūque validūque,
 Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius,
 Iactabat facile, equestrem autem asilijs in currum.
 Si nil fulguri patris Iouis, agida tenentis,
 Leuiter ingrediens huic autem auriga fortis Iolau⁹,
 Bugis insistens regebat currum currum.
 Propē autem ipsis aduenit dea cassis oculis Minerva,
 Atque ipsos confirmans verbis volucribus alioquēbatur:
 Saluete Lyncoi progenies longē inclyti,
 Nunc itaque Iupiter robur votū dat, u qui beatus impati,
 Cygnūque interficere, & inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud verbū dicam, multo præstātiſſime populerū.
 Postquam igitur Cygnum dulci ano spoliaueris,
 Illud quidem tu eodem loco relinque, & arma ipsis.
 Ipse aut hominū pestē Martem accedentem obseruans,
 Ubi nudatum clypeo variegato
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque se recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.
 Sic locuta, in currum ascendit diua deorum,
 Victoriā immortalibus hominibus & gloriā tenens.
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolau⁹
 Horrendum equos increpuit, illi autem à comminatione
 Leuiter ferebant celerē currū, puluerem ciētes per cāpna.
 Nam ipsis animum addiderat dea cassis oculis Minerva,
 Ego de cunctis: ingemiscēbat autem circūquaque tellus.
 Illi autem pariter procedebant, similes igni siue procellæ,
 Cygnus equū domitor, & Mars insatiabilis clamore.
 Horum equi deinde vniū sibi mutuo facti,
 Autum hinniēre, circaque ipsos reuerberabatur sonitus.

Χρυσὸν κλυτὰ ἔργα φείδρονος Ἡφαιστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵππῳ ῥέεν Οἰκιστὸς Πλήθοι τι τοιαῦτος.
 Πᾶν δὲ σιμῶνχε σάκος πολυδαίδαλον. ὃν ᾧ κατ' αὐτὸν
 Κύκνοι ἀερίπποτα μεγάλ' ἔπυνον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχοι ἐσ' ἄκρον ὕδωρ, παρ' οἷον ἰχθύες ἐκλονόοιτο,
 Θαῦμα ἰδὲν καὶ Ζωὴ βαρυκτύπω, ἣ διὰ βουλας
 Ἡφαιστοῦ ποίνουσι σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Ἀρσάμεν παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 Πάλλην ὀπικρατῆας· ὅππῃ δ' ἵππῳ εἴς θόρον δῖφρου,
 Εἰκλῶς ἀστραπῇ παῖδες Διὸς αἰγυόχοιο,
 Κύρα βίβας· τοὶ δ' ἰωὶ χεῖρας κρατερὸς ἰόλαο.
 Δίφρου ὑπεμβεβῶς ἰδύνετο καμπύλον ἄρμα.

Ἀρχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφίας θαρσύνουσ' ἵππῳ πτερόεντα φερονύδα.

Χαίρετε Λυγρὸν· ἔχουσι τῆλε κλειτοῖο.

Νυνὶ δὲ Ζεὺς κράτις ὑμῖν διδοῖ μεχέρεσσιν ἀνάσσειν,
 Κύκνον τ' ἱξενάειν καὶ ὑπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

Ἀλλο δὲ σοὶ τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὖτ' αἰδὴ Κύκνον γλυκερῆς ἀφῶτος ἀμείσσης,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὴ λιπίειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς ᾧ βροτολοιγὸν Ἀρῶν ὀπόντα δοκδύσας,
 Ενθά καὶ γυμνασθέντα σάκει· ὑπὸ δαυδαλέοιο.
 Οφθαλμοῖσιν ἴδης· εἴθ' ὑπ' αἰμῶν ὀξέϊ χαλκῷ.
 Ἀλλ' οἷον αἰαχάσασθαι· ἐπεὶ ἔνυ τοι αἰσιμὸν ὅστις
 Οὐθ' ἵππῳ· ἐλπίειν ἔτι κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπεῖν ὅς ἐς δῖφρον ἐβήσατο δῖα δίαυτι,
 Νίκῳ ἀθανάτης χερσὶ καὶ κῦδος ἔχουσα,
 Εσσυμένης· τότε δὴ ῥα δίογρητος ἰόλαο.
 Σμυρδαλέον θ' ἵππῳ σφιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμικλῶν
 Ρίμφ' ἐφέροντο ὑπὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίον.
 Εν δ' ὀσφιν αἶψος ἦκε διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Κίχιδ' αἰαχάσασθαι· πρὸς τὸν ἀνάχρεσι δὲ γαῖα.
 Τοὶ δ' ἄμυνον περ' ἔχοντες ἱππῶν περὶ ἡνὲρ θυμῶν.
 Κύκνης θ' ἵππῳ δαίμων καὶ Ἀρης ἀκρόντας αὐτῶν.
 Τῶν θ' ἵππῳ μὲν ἵππῳ ὑπὸν αὐτῶν αἰαχάσασθαι·
 Θέμεια χεῖρσιν, αἰεὶ δὲ σφιν ἄγρυπτο ἰχρὸν.

Atque hunc prius alloquebatur vis Herculeas:

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos?
Virus qui laboris & arumna experti sumus?

At diuersum tene currum bene politum, atque è
Cede pratergrediendo. Trachinem enim tendo

Ad Ceycem regem. nã ille potestate pariter & nomen
Trachini antijlat. Tu verò satis admodum scis

Eius enim connubio tenes filiam Themistonoem nomen
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitum

Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellantibus.
Iam ipsum quidem aio ante quoque aliquoties per

Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso

Aduersus stetit mihi, primum insatiabiliter optatum
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terram

Vulneratus clypeo: quarto autè transadegi semur.
Totis animis festinans, magnumq; illius clypeum per

Pronus a. in puluerib. humi pstratus cecidit hasta
Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit

Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquã
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos

Ac tunc à bene cõpactis bigis desilierunt celeriter
Et Iouis filius magni, & Enyalii regis.

Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos
Illus autè irruentibus sonitu pedum cõcitata est la

Ut autem ab alto vertice montis magni

Rupes desiliunt, alia super alias cadentes:

Multaq; quercus, multa item piceae,

Aluque totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perueniunt

Ita & illi in se mutuò ruebant cum magno clangore

Tota autem Myrmidonum ciuitas celebris,que Locrorum

Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,

Prae voce utriusq; valde resonabant. Illi aut cum

Mirando cõgressi sunt. magnū aut insonuit cõj. li.

Et à caelo guttas demisit sanguinolentas,

Τὸν φέρει φέρει περὶ βίη Ηρακλῆϊν,
 Κύκε πέπον, τί νυ γὰρ ὀπίσχετον ὠκίας ἵπποις,
 Ἀνδράσιν οἵτε πόνου καὶ οἷζυτο ἰσθμῶς εἰμὲν
 Ἀλλὰ πάριξ ἔχε δίφρον εὐξοόν, ἡ δὲ καλὸν
 Εἶλε πάριξ ἵνα. Τρηχέα δὲ τοι παρῆαίνο
 Ες Κίχρα αἶαντα, ὃ γὰρ δυνάμει καὶ αἰδοῖ
 Τρηχέος φέρει βίη, σὺ δ' ὅμως οἶδας καὶ αὐτός.
 Τοῦ γὰρ ὀπίσχεις παῖδα Θεμιστοκλῆα κινῶντι.
 Ὡς πέποι, ὃ μὲν γὰρ περὶ Ἀρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκίος, εἰ δὴ γὰρ σωοιστῶν πολέμιζεν.
 Ἡδὲ μὲν τὴν φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Εἰς ἡμετέρου, ὃ γὰρ Πύλου ἡμαρτόεντος
 Ἀντίος ἐστὶν ἡμῶς μάχης ἄμοτον μετῴντων.
 Τεῖς μὲν ἡμῶς ὑπὸ δουρὶ τυπὲς ἡρίστατο γὰρ,
 Οὐταυρῶν σάκεος τὸ ὅτε τέτρατον, ἡλασα μὲν.
 Πάσι μὲν σπύδιον, δια δὲ μὲν σάκος ἄραξα
 Πρώτης δὲ ἐκ κοινῆς χαμῶ πένοντο ἑκάστω.
 Ἐνθά κα δὴ λαβὴτος ἐκ ἀθανάτοισιν ἐτύχευ,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἵναρα βροτῶντα.
 Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα Κύκεος ὑμμελῆς ἐμφοίτα
 Τῷ ὀπίσχει δὲ ἡμῶς ἐκαστὸν ἐρυσσάμας ἵπποις.
 Δὴ τίτ' ἀπ' ἀπληκίων δίφρον δορὶ φέρει ὀπί γὰρ
 Πᾶς τε Διὸς μεγάλου καὶ ἐνυαλίοιο αἶαντος.
 Ἡνίοχοι δ' ἐπὶ λῶν ἡλασαν καλλιτέχας ἵπποις
 Τῶν δ' ὑποσεινομένων καὶ ἀλάζε ποσ' ἀρεῖα χθάν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ἔρετο μέγα λῶν
 Πέτραι ἀποδρόσκασιν, ἐπ' ἀλλήλας ὃ πύσσωσι,
 Πολλὰ δ' ὀφρὶς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πύκται,
 Λιγνοὶ τε ταυρῶν οἱ ὀφρὶνται ὑπὸ αὐτῶν
 Ράμφα κυλινδομένων, εἰς πεδίον δ' ἀφίκονται
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πύσσων μέγα κακλήγοντες.
 Πᾶσα δ' Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλῆς
 Ἀργεῖα δ' Ἑλίκη, Ἀνδρῶν τε πόλιν αἶαντα
 Φωνῇ ὑπὸ ἀμφοτέρων μεγάλ' ἵαχον. οἱ δ' ἀλαλκτοῖ
 Θρασυοὶ σωίσαν· μέγα δ' ἐκτοπι μετῴντα Ζεὺς,
 Ἐκ δ' ὅτ' ἀπ' ὑψηλῶν ψήφους βάλεν αἵματόεντας,

Signum id ponens belli, suo multum confidenti fu
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectus
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad p
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dent
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mand
 Destillat: oculique ipsi igni splendenti similes sun
 Rectus autem in vertice horret setis, circaque col
 Talis similis Iovis filius ab equestri defiliyt curru
 Quando autem viridis nigricans alis sonora cic
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus sœmineus ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub aurorâ fu
 Astu in gravissimo, quando corpus Sirius exic
 Quando item & milio circum arista nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum vva acerba colorem
 Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiâ &
 Et tempore pugnabant, multus aut tumultus exc
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sœviusque inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur
 Atque ut vultures incurvum unguibus repandi ro
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra monti uagæ gratia, aut fora cerua
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta è nervo emissâ: ipse autem vagatur alio
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadu
 Certatimque pro ea pugnam acerbam institueru
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irru
 Ibi sanè Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo aream hastam adegit,
 Neque tamen perrupit as. defendebant enim don
 Contra autem Amphitryoniades, viâ Herculeâ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit val tẽ, ambósque detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur incidere

Σπῆμα πρὸς πολέμοιο ἐὼς μεγαπαρτήϊ πατήρ.
 Οἱ δ' ἐν βύσσιν ὄρεος χαλεπὸς παρὶδιδάται
 Κάτωρος χαυλιόδων φρονίει θυμὸν μαχεσάδαι
 Αἰδοῦσσι θυρῶν τῆς, θήγ' δέ τε λαλὸν ἰδόντα
 Δοχμῶν τῆς, ἀφ' ὧν ὅτε σῶμα μαστιγῶντι
 Λαίεται, ὅτε δ' οἱ πυρὶ λαμπυρόωντι ἔκπλω,
 Ορθεὶς δ' ἐν λοφίῳ φέρει βίχας ἀμύρι τε δὴρῶ.
 Τῷ ἱκέλος Διὸς μὲν ἀφ' ἱππεύου θυρεὶ δὴφρου.
 Ἡμὸς δ' ἐκ χειρὸς κυανόπτερος ἠχέτα τέτιξ
 Οὐδ' ἐφ' ἐξομόμοιο θύρεος ἀνδρώποισιν ἀείδων
 Αρχαται, ὅτε πόσις κ' βρώσις θῆλ' ἐέρση.
 Καί τε πανημέριός τε κ' ὅτε γίγνεται αὐδῶ
 Ἰδὼν ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπῃ τε χεῖρα Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δ' ἡ κίχρῳσι παρὰ γλῶσσεσσι τελέθουσι
 Τοῖς τε θύρεσσι παρὶδιδάται, ὅτ' ὁμοφάκας αὐτοῖονται.
 Οἱ δ' ἀνόντος δὴκ' ἀνδράσι χάρμα κ' ἀχθῶ.
 Τῷ ὅρῳ μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.
 Ως ὅτε λείοντι δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτύοντο, ὅπῃ σφίρας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δ' ἐσφ' ἰαχὴ ἀφ' ὧν θ' ἄμα γίγνεται ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὅτε τ' αἰγυπιοὶ γαμψόνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πύρρη φ' ὑψηλῇ μεγάλῃ κλάζοντι μαχέσθω
 Αἰγρὸς ὀρεσπιόμου ἢ ἀχρετῆρος ἐλάφοιο
 Πίονος, ὡς τ' ἐδάμνατε βαλὼν αἰζήϊον αἰὲρ
 Ἰὼν ἀπαὶ νύκτῃς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
 Χάρου αἰθρῆς ἰών· οἱ δ' ὑπερλίτως ἐνόησαν,
 Εὐθυμῶν δ' οἱ ἀμφὶ μείχλω δριμεῖαν ἴδεντο.
 Ως οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔρυσαν.
 Εἰθ' ἢ περὶ Κύπριος μὲν ὑπερμῆδος Διὸς μὲν
 Κτενέμεναι μαμάς σάκει ἱμβάλε χαλκῶν ἰχθῶ.
 Οὐδ' ἐρῶξεν χαλκῶν, ἱρὺτο ὅτε δὴφρου θύρεος.
 Αμφοτερουσι δὴς ὅτε βίη Ηρακλεῖν
 Μισσηγὺς κόρυθ' ἐπὶ καὶ ἀσπίδος ἰχθῶ μακρῇ
 Λύχνα γυμναζέοντα θύρεος ὑπερμῆδος γλυφίον
 Ἡλῶς ὅπῃ κτενέως· ὅπῃ δ' ἀμφὶ κίρσι τέοντο
 Αἰδοῦσσι μὲν ἡμῶν γὰρ αἰὲρ ἱμῶσι φωτῆς.
 ε. iiij.

Cecidit autē veluti cūm quercus aliqua, aut cūm rupes
 Excelsa, icta Iouis fumanti fulmine:
 Sic cecidit, circū ipsū aut resonabāt arma variegata aere.
 Atque hunc quidem ibi reliquit Iouis ærionnosus filius.
 Ipse aut occisorem hominum Martē accedentem observās,
 Senūm videns oculis, ut leo corpus fortē nactus,
 Quique admodum accuratē pelle validis unguibus
 Dissēcta, quā celerrimē dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem nigrum expletur cor,
 Ac cassis intuens oculis senū quiddā, costasq; & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens propē ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in praeordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem propē venit afflicto corde.
 Utrique aut cum clamore alter alterum inuaserunt.
 Ut autem quando à magno rupes cacumine præcipitans,
 Et in longum delata saltu voluitur, fragorq;
 Venit subito ingens, collis autem in ipsi obuius sit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum grauator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit, ille autem promptē venientem excepit.
 Porro Minerva filia Iouis egida tenentis
 Obuiam venit Marti, tenebrosam habens egidem.
 Sana autē tori ē intuens, verbis volucris allocuta est:
 Mars inhibe animos ingentes, & manus iniustas.
 Neque enim tibi fas est incluta arma auferre,
 Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neque aduersus steteris mihi:
 Sic ait sed non persuasit Martis magnanimi animo,
 Sed magno fremitu, flamma similia arma vibrans,
 Celeriter inuasit vim Herculeam,
 Occidere festinans, & coniecit aratam hastam
 Aeriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cassia Minerva,
 Hasta impetum auertit, manu desiciens à curru.

Ηρπε δ' ὡς ὅτε τις δρις ἤρπει, ἢ ὅτε πίτην
 Ηλίεατ' πληγείσα Διὸς ψλόεντι καρυνίῳ.
 Ως ἱεω' ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τδύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλαχάρδιος υἱός.
 Αὐτὸς δ' ἔβροτο λυγρὸν Ἄρην ὀππὸντα δοκλύσαι,
 Δεινὸν ἔρπον ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρτας,
 Ος τι μάλ' ἐνδυκίως ριγὸν κρατερῶς ὀνύχεσσι
 Σχέσσας ὅπῃ τάχιστα μελίερενα θυμὸν ἀπηύρα.
 Εἰμνεῖας δ' ἄρα τῷ καλαινὸν πῖμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκόμεν δ' ὄσσοις δφνόν, πλδύρας τε κ' ὤμοις.
 Οὐρῇ μαστίων, πρῶτ' ἑλῶφ. ἢ δὲ τις αὐτῇ
 Ἐτληῖς αἶψα ἰδὼν χερδὸν ἢ θεῖκ' ἢ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφίτρυωνιάδης ἀκέρητ' αὐτῆς
 Ἀντί' ἔσω Ἄρην, ἐν φρεσὶ θάροσ' αἰξῶν,
 Εσσυμένως. ἢ δὲ οἱ χερδὸν ἦλυθεν ἀχτύμῳ κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἱπ' ἀνῆλυσιν ὄρυσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπαυ' μεγάλην πέτον σπρηῶν ὄρυσσε,
 Μάχεσθ' ὅπῃ θεοσκησσε κ' ἰνδῖται, ἢ δὲ τε ἦχῃ
 Ἐρχέται ἱμμεμαῖα, πάρος δὲ οἱ ἀντιβόλησεν
 Τ' ψηλός, τῷ δὲ στυννεῖκαται, ἐνθά μιν ἴχει.
 Τόσση δ' μὲν ἱαχῇ βροσάμεντ' ἔλιθ' Ἄρης
 Κεκληγώς ἐτόρυσσε, ὃ δ' ἱμμεπῶς ὑπὲρ δίκτῳ
 Αὐτὰρ Ἀδωνάῃ κεύρη Διὸς αἰγίοχοιο
 Ἀντὶν ἦλθεν Ἄρης, ἱρεμνῶ αἰγὶδ' ἴχουσα.
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δ' ἔρα ἰδὼς ἔπτα πτερόεντα φεσσηύδα,
 Ἄρης ὅπῃ μὲν κρατερὸν κ' χεῖρας ἀάπτοις.
 Οὐδ' ὅρ' τοι θείας ὄσιν δ' ὀπὲ κλυταί τύχεα δῖσαι
 Ηρακλῆα κτείναντα Διὸς δρασυμὰ ροῖον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' αἰπίος ἴσας' ἱμεῖο.
 Ως ἱεατ' ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρης μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἰκελὰ τύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπύρυσσε σὶν Ηρακλεῖν,
 Κακτὰ μῦθαι μεμαώς. κ' ῥ' ἱμβαλε χαλκῶν ἔλχεσ.
 Σπέρχον, ἰού παῖδες κατίον φεῖ τιθνεῖωτες,
 Ἐν στικαῖ μεγάλῳ. δ' ὀπὲ δ' γλαυκῶπις ἀθλῶν
 Εἴχες ὀρμῶν ἱτραπ' ὀρεξάμεν δ' ὀπὲ δ' ὀρμῶν.

Acerb⁹ aut dolor Martē cepit, extractūque gladio acuto
 Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedēte
 Amphitryoniades, saue insatiabilis clamore,
 Femore clypeo sub variegato.
 Vulneravit validē, magnūmque traiecit clypeum.
 Hasta vibrans, in terra aut prostravit media Martem.
 At illi Pauor & Metus agilem currum, & equos
 Adegerūt celeriter propius, & à terra habēte latas vias
 In currum posuerunt variegatum, atque inde celeriter
 Equos flagellu impulerunt, voverūtque in altū Olympū.
 Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Reuertebatur, moxq; exinde ad ciuitatē Trachiniā vene
 Equis velocibus. At casu oculis Minerua (runt,
 Peruenit in Olympum magnum, & domus patris,
 Cygnum autē contrā Ceyx sepeliuit, & populus infinitus
 Qui prope ciuitatem habitant inclyti regu,
 Anten, Myrmidonumq; ciuitatem, celebrēque Iolcum,
 Arnemq; & Helicē. multus aut congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis dys. (Anaurus,
 Sed illius sepulchrū & monumentum obscurum reddidit
 Imbrē hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latone filius inssit, propterea quod inclytas hecatombas
 Quicūque portaret Delphos, cum vi spoliabat insidiatus.

Δεμῶ δ' Ἀρίω ἄχος εἶλεν ἱρυσάμενθ' δ' ἄσρ' ὄξυ.
 Εαυτ' ἰφ' Ἡράκλει κρατερόφρονι· τὸν δ' ὀπιοίτα
 Ἀμφιπυωνιάδης δφίης ἀκόρητος αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμωδέντα σάκει· ὑπὸ θαυμαλείοιο,
 Οὔτασ' ὀπκρατίως· διὰ δὲ μέγα στέκος ἄραξεν,
 Δίρατι νωμῆσαι, ὅπῃ δὲ χθονὶ χάσβαλομέσση.
 Τῷ ὃ φόβος καὶ Δεῖμος ὑψοχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἡλασαν αἶψ' ἐγχεῖ, καὶ δακρυχοιὸς θυροδείης
 Ες δίφρον θῦκα πολυθαύδαλον. καὶ ψα δ' ἐπέτα
 Ἴππους μαστίπῳ, ἵκοντο ὃ μακρὸν Ολυμπον.
 Τίος δ' Ἀλκμῶνης καὶ κυθάλιμος Ἰόλαθ
 Κύματα σκυλόμεντες ἀπ' αἶμων τδύχεια καλὰ
 Νίωσιν· αἶψα δ' ἐπέτα πόλιν Τρηχῆνθ' ἵκοντο
 Ἴπποις ὠκοπόδεσσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 Εξίκατ' ἔλυμπον τε μέγας καὶ δώματα παῖδες.
 Κύκον δ' αὖ Κήυξ θαπῆν, καὶ λαὸς ἀπείρον,
 Οἳ ῥ' ἐγχεῖ ναιὸν πόλινθ' κλειτὸ βεπλῆος,
 Ἀντίω, Μυρμιδῶνον τε πέλιν, κλειτῷ τ' Ἰαωλῶν,
 Ἀρίω τ' ἠδ' Ἐλίκῳ· πολλὸς δ' ἠγάρετο λαός,
 Τιμῶντες Κήυκα φίλον μαχάρεσσιν θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀταυρθ,
 Ομβρῷ χέμαξίῳ πλήδων· πῶς δ' ὁρμῇ Ἀπόλλων
 Ἀντοῖδης ἰωῶξ, ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 Ος τις ἄσρ' Πυθοῖδε, βίη σύλασσε δοκδύων.

HESIODI ASCRAEI DE GENERATIO.

Ufas Heliconiades incipere,
Quae Heliconis habitant
magnūque diuinūque
Et circa fontem nigrum
neris
Saltant, arāque prae-

turny,

Atque abluta tenero corpore in Permesso,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, omabiles, fortiterque trepudiarunt
Inde concitata, velata aere multo
Nocturna incedebant, perpulchram vocem em-
Celebrātes Iouēque agida tenētē, & venerā
Argiuam, aureis calceamentis incedentem:
Filiāque Aegiochi Iouis, caruleos oculos habē-
Augurēque Apollinē & Dianā sagittis ga-
Atque Neptunum terram continentem, terra
Et Themis venerandam, & nigris oculis Ven-
Hebēque aurea corona decorā: formosāque
Aurorāque, Solēque magnum, splendidam
Latōnāque, Iapetūque, ac Saturnum veris-
Terrāque, Oceanūque vastum, & Noctem
Aliorūque immortalū sacrum genus sempe.
Quae olim Hesiodum pulchrum docuerunt car-
Agnos pascentem Helicone sub diuino.
Hoc autem me primum dea sermone compella
Musa Olympiades filia Iouis Aegiochi.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

ΟΥ Σ Α Ω Ν Ελικωνιάδων ἀφ-
χῶν δ' αἰείδην,
Αἶθ' Ελικῶν Θ' ἔχουσιν ὄρεσ μίγαν·
τι ζάπτεόν τε.
Καί τε πῶρ' ἐκρήνυον ἰοειδέα πῶρ'
ἀπαλοῖσιν
Ορχεύονται, καὶ βωμὸν ἱερῶν ἱέθ'
Κρητίων Θ'.

Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χεῖρα Περιμεναῖο,
Ἡ Ἰπποκρήνης, ἥ Ολμεῖδ' Ἰαδείοιο,
Ἀκροτάτῳ Ελικῶνι χοροὶς ἐντυίχσαντο
Κόηκε, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ πῶσιν.
Ενθεν δ' ὀπορὸν ἔμψα, κακὰ λυγμῖναι ἦεν πολλὰ,
Εννύχῃ στήχον, πῶρ' ἀγαλλία ἔσαν ἰείσασθαι,
Τρυβίσσαι Δία τ' αἰγέχοι, καὶ πότνια Ἥρην
Ἀργίην, χρυσοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαῦσαν,
Κέλεω τ' Αἰγέχοιο Διὸς γλαυκῶπι Αθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτέμιν ἰοχέαιραν,
Ἡ δ' Προσδάμνα γαμήχον, ἐντοσίγανον,
Καὶ Θέων αἰδοίην, ἐλκεβλήφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἡ δὲ τε χρυσοσέφανον, καλὴν τε Διώνην,
Ἡ δὲ τ' Ἥλιν τε μίγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὀκεανόν τε μίγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν
Ἀλφειὸν τ' Ἀδανάτων ἱερὸν ἄνθος αἶν ἰόντων.
Αἶνέ ποθ' Ἡσίοδον καλῶ ἐδίδουξαι ἀοιδῶν,
Ἀρνας ποιμέναιοιθ' Ελικῶνι ἀπὸ Ἰαδείοιο.
Τόνδε δέ με πρῶτιστά μοι πρὸς μῦθον ἔειπας,
Μῦθον Ὀλύμπιαδες κῆραι Διὸς αἰγέχοιο.

Pastores in agris pernŕctantes, mala probra, ventres
Scimus mendacia multa dicere veris similia: (solum,
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filia Iouis magni veridica,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Diuinam, ita ut audirem tam futura quàm praterita:
Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiternorũ,
Se verò primò & postremò semper decantare.

Sed quo mihi hac circa quercum, aut circa petram?

O tu, à Musis ordiamur, quæ Ioui patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & praterita,
Voce concordantes. illarum verò inde sessa fluit vox
Ab ore suavis. vident autem domum patris
Iouis valde tonantis, earum voce à suavi
Dispersa: resonat verò vertex niuosi Olympi,
Domus immortalium. hæc verò immortalē vocē emittētes,
Deorum genus venerandũ in primis celebrant cantilenæ,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
Secundo rursus Iouē, de rã patrē atque etiam virorum,
Incipientēsque canunt deæ, & finiunt carmen,
Quàm sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, sortiūque gigantum
Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades filia Iouis agida habentis:
Quas in Pieria Saturno peperit patri mixtæ
Mnemossque fertilitati Eleutheris imperans:
Obliuionēque malorum, & solatium curarum:
Nouem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
Sed cum iã annus exactus, circumuoluta v. essent tēpora:
Mensium decrescētiū, diēsque multi reuolūti essent,
Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
Cura est, in pectoribus securus animos habentibus.

Ποιμένες ἄγραιοι, καὶ ἐλέγχα, γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν φούδα πολλὰ λίγην ἐτύλοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δὲ οὗτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρπύγεια·
 Καί μοι σὺ πῆρσιν ἰδὼν, δαίφινος ἐριδὴν ἴθι ὄζον,
 Δρέψασθαι θηκῆν· ἐνέπνυσαν δὲ μοι ἀνδρῶν
 Θείων, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἰόντων,
 Σφας δὲ αὐτὰς πρῶτον τι καὶ ὕστερον αἰὲν αἰείδη.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὸς ἢ περὶ πέτρων;

Τιμὴ Μουσάων ἀρχώμεθα, παῖ· παῖ
 Τμυῦσαι, τέρπεισι μέγα νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Εἰδούσαι τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα,
 Φωνὴν ὑμνέουσαι. γῆν δ' ἀκρόμας ῥέει ἀνδρῶν
 Ἐκ στυγίων ἡδέϊα. γέλα δὲ τε δώματα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐριγδύποιο, θεῶν ἐπὶ λειοσίαν.
 Σκιδναμένη ἤχει δὲ χάριν ἰφρόεντος Ολύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἰεῖσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰεδῆν,
 Ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἴατα καὶ Οὐρανὸς οὐρανὸν ἔτιχεν,
 Οἳ τ' ἐκ γῆς ἐχέοντο θεοὶ, δωτῆρες ἰάντων,
 Δαύτεροι αὖτε Ζηνῶν, θεῶν πατέρ' ἢ ἧ καὶ αἱ δαῖν,
 Ἀρχόμεθα· ἂν ὑμνέωσι θεῶν, λήγουσιν αἰεδῆς,
 Θάσος φέρτατος ὅς τις θεῶν, κρατεῖ τι μέγιστος·
 Αὐθις δ' αὖδρ' ἄποι τι γένος κρατερόν τι μέγιστον.
 Τμυῦσαι, τέρπεισι Διὸς νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Μῦσαι Ολυμπιάδες, κοῦραι Διὸς ἀρχόχοιο.
 Τας ἂν Πιερίη Κρονίδης τέλει παῖρ μεγίστων.
 Μνημοσύνη, γεινοῖσιν ἑλκιδῆρος μεθύουσα,
 Λησμοσύνη τε κακῶν, ἄμπαυμάτε μεμνημένη.
 Ἐνθάδ' ὅς οἱ νύκτας ἐμίσγεται μετ' ἑτάῃ Ζεὺς,
 Νόσφιν ἂν ἀθανάτων ἱερὸν λείχεσιν εἰσυναβαίοντι·
 Ἀλλ' ὅτε δῆρ' ἐπ' αὐτὸς ἔλκω, πῶς δ' ἔπεισται οὔρα·
 Μελῶν φθιόντων, πῶς δὲ ἡμῶν πολλὰ ἱταλῆας,
 Ἡδὲ καὶ ἐν ἑσπερίαις ὁμοφρονάς, ἧσιν αἰεδῆ.
 Μίμνεται, ἐν στήθεσιν ἀκρόατορ, ὅς τις ἐχέουσα.

Paululum à summo vertice niuosi cæli:
 Vbi ipsis splendidique chori, & ades pulchra.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conuiuijs: amabilem autem per os vocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Ista tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena. Undique v. resonabat terra atra
 Canentib⁹ hymnos: iucundus v. à pedib⁹ strepit⁹ excitaba-
 Euntium ad patrē suū, ille autē in cælo regnat. (tue
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen.
 Vi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores:
 Hæc sanè Musæ canebant, cælestes domos tenentes:
 Nouem filia magno è Ioue prognata:
 Cliôque, Euterpêque, Thaliâque, Melpomenêque,
 Terpsichorêque, Eratôque, Polymniâque, Uraniâque,
 Calliopêque: hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur:
 Quemcunque honoratura sunt Iouis filia magni,
 In lucem editumque aspexerint à Ioue nutritorum regū:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenā,
 Huius verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hic autem tutò cautèque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populi
 Damno affectus in foro, res iterum integras restitunt
 Facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
 Reuerentia blanda: eminet v. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Ioue verò reges. ille verò beatus, quemcunque Musæ
 Amant, suavis ei ab ore fluit vox.

Τυτ δ' ἄπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ολύμπου,
 Ενθα σφιν λιπαρὴί τε χρεὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ' δ' αὐτῇ: Χάριτες καὶ Ἑμὲρ· οὐκ ἔχουσι
 Ἑνθαλινεῖς ἔρατ' ὅς διὰ σῶμα ὄσαν εἶσαι,
 Μιλπόντα πάντων τε νόμοι, καὶ ἦδ' αὖ καὶ γὰ
 Ἀδανάτων κλείεσιν, ἐπ' ἔρατον ὄσαν εἶσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν παρ' Ολύμπου ἀγαλλόμεναι ἐπὶ καλῷ,
 Ἀμβροσίη μολῶν· ὦε δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Τρυβίστες, ἔρατ' ὅς πεδῶν ὑπὸ δ' ὕπτις ὀρώρει.
 Νειασομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἔρατ' ἰμβασιλόεσσι,
 Αὐτὸς ἔχων βροτῶν καὶ δ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καρτεῖ νικῆσαι πατέρ' Κρόνον. ὅς ὃ ἔκαστα
 Ἀδανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πῦμας.
 Ταῦτ' ἄρα μῦσ' αἰεὶ δὲ, Ολύμπου δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐνθα θυγατέρες μεγάλα Διὸς ἐκγεγαῖται,
 Κλειότ', Εὐτέρπη τε, Θάληϊά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τε, Ἑρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε.
 Κλυμένη δ' ἢ ὅς περ φερεσάτη ὅστις ἀπασίων.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύουσι ἀμ' αἰδοῖσιν ἐπιθεῖ.
 Οἱ πᾶσι τιμήσοιαι Διὸς κοῦραι μεγάλοισι,
 Γενόμενόν τ' ἐσίδωαι διοφείων βασιλῶν,
 Τῷ μὲν ὅπ' ἡ γλῶσση γλυκερῶν χόουσι ἀοιδῶν,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἐκ σώματος ῥεῖ μέλιχα οἱ δὲ νύ λαοὶ
 Πᾶντες εἰς αὐτὸν ἔρῃσι διακρίνεται θήμιστας
 Ἰδύησι δίκῃσι. ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων.
 Αἰψά τε καὶ μέγα νείκεα ὅπ' ἔστα μῖναις κατέπαυσεν.
 Τούτῳ καὶ γὰρ βασιλῆες ἐχέουσιν οὐκ ἔχοντες λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορεύει μετὰ τροπαῖς ἔργα τελέουσιν.
 Βηϊδίως, μακαροῖσι παραιφάμενοι ἐπίεσιν.
 Ερχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ δαδὸν ὡς ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μελιχίην, μὲν δὲ ὥρεται ἀγορεύουσιν,
 Οἷα τοι Μουσῶν ἰσὴν οὐ σὲ δ' ἄνθρωποι σὴν.
 Ἡ καὶ γὰρ Μουσῶν καὶ ἰκαβόλου Ἀπελάωνος
 Ἀγῶνες αἰδοῖ ἴασιν ὅπ' ἡ γλῶσση καὶ κινδάρισται.
 Ἡ καὶ γὰρ Διὸς, βασιλῆες. ὃ δ' ὅλκιος ὅν τινα Μῦσ' αἰ
 Φιλῶνται γλυκερὴ οἱ δὲ σῶματ' ῥεῖ αὐδῇ.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio a-
 Tristetur, animo dolens, ceterum Poëta (nimo
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudibus celebrauerit, beatosq; deos qui Olympū incolūt,
 Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quicquam,
 Meminit: cito, n. deflexerunt eū aliò dona deorū. (dolor ū
 Saluere nata Iouis, date verò amabilem cantilenam
 Celebrate quoque immortalū diuinū genus, semper exi-
 Qui Tellure progenerati sunt, & Caelo stellato, (stentium,
 Noctēque caliginosa, quōque salus nutriuit Pontus.
 Dicite insuper, ut primum dij & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus aestu furens
 Astrāque fulgentia & cælum latum supernè:
 Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint. & quō honores distinxerint (lum.
 Atque quō primum multis implicitū sphaerū tenuerint ca-
 Hac mihi dicite Musa, caelestes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quōdnā primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore pradiata, omniū (i des tuta semper
 Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartarāque tenebricosa in recessu terra spaciōsa:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniūque hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens consilium,
 Ex Chao verò Erebusque, nigrāque Nox editi sunt.
 Ex Nocte porro Aetherque & Dies progenerati sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus verò primum quidem genuit parē sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utq; esset beatis dijs sedes tuta semper:
 Genuit praterea montes altos, de arum gratas speluncas
 Nympharum, quae habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit aestu furens,
 Pontum, absque amore suauis. ceterum deinde (habentem,
 Caelo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices,

Εἰ δ' ὅς τις κ' πένθος ἔχων νεοκνηδεΐ θυμῷ
 Ἀζάπῃ κορδίῳ ἀχαχίμην, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μουσάων διερέπων κλέειά πορτέρων αἰθροόπων
 Ἀμνήσῃ, μάκρ' ἔσσις τε θεῶν οἱ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ὀπιλήσεται, ἔσθ' ἐτι κηδεῖν
 Μίμνηται· ταχέως ᾗ παρέτρεπε δῶρα θεῶν·
 Χάριτι τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερέσας ἀοιδῶν.
 Κλείετι δ' ἀθανάτων ἶδ' ὃν γῆθ' αἰὲν ἔντων.
 Οἱ Γῆς ἐξερχόμην κ' Οὐρανόθεν ἀστέρωντο,
 Νυκτὸς ᾗ δ' νοφερῆς, οἷς δ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος,
 Εἶπατε δ' ὡς ταπρόντα θεοὶ κ' γαῖα γήμντο.
 Καὶ πύταμοι, κ' πέντος ἀπείρετ' οἷδ' ματι θυῶν,
 Ἀσπράτε λαμπετόωντα, κ' ἔρανος ἱερὸς ὑπάρδεν,
 Οἳ τ' ἐκ τῆς ἐρχόμενοι θεοὶ, δαίτῃσι ἰάων.
 Ως τ' ἄφειθ' δάσασατε, κ' ὡς πρῶτος διέλοντο,
 Ἡ δ' ὡς ταπρόντα πολὺ πύχυν ἔχει Ὀλύμπῳ.
 Ταῦτά μοι ἱσπετι Μῦσῃ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Εξ ἀρχῆς, κ' εἶπαθ' ὅ, τι πρὸν γῆνιτ' αὐτῆς.

Ἡ τοι μὲν πρὸ πρῶτα χεῖρ' ἔχουσιν, αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' ὀρύσσονται, πάντων ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι χάριν νεόθεντος Ὀλύμπου.
 Τάρταρόν τ' ἠερέντα μυχῷ χθονὸς ἱερυοδείης.
 Ἡδ' ἦρ' ὅς κε καλλίστος ἐκ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσίμελ' ἔστι, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδρῶν παρ
 Δάμναται ἐν στήθεσι νόον κ' ὀπίφρονα βυλῶν.
 Ἐκ Χάριος δ' Ἐριδος τε μέλαρ' ἀτὰρ Νύξ' ἐρχόμενοι.
 Νυκτὶς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε κ' Ἡμέρη ἐξερχόμενοι,
 Οἷς τέκε κυσασμένη, Ἐρίδι φιλότῃ μιγείσασα.
 Γαῖα δ' ἔπειτα πρῶτον μὲν ἰγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόεν, ἵνα μιν ἀεὶ πάντα κραυύπῃσι.
 Οφρ' εἴη μοχθήσειαν θεοῖς ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' ἕρμα μακρὸν, θεῶν χαρμίντας ἐταύλοισι
 Νυμφίῳ, ἃ γαῖα σιν αὐτ' ἕρμα βροσθήεντα·
 Ἡ δ' κ' ἀρτύχεται Πέλαγος τέκε σὶδ' ματι θυῶν,
 Πόντον, ἃ τερ φιλότῃσι ἐφ' ἡμέρην, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐνυκθήμεναι τέκε Ὀκεανὸν βαθυδίνην.

Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
 Theamque, Rheamque, Themineque Mnemosynemque,
 Phœbēque aurea corona insignem, Tetynque amabilem.
 Hos vero post natu minimus natus est Saturnus uaser,
 Acerrimus inter liberos: floridū a. odio prosequabatur pa-
 Porro genuit & Cyclopes superbū cor habētes, (rentem.
 Prontemque, Steropemq., & Argē sorti animo pradiū:
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sanē per alia dijs similes erant,
 Unus vero oculus mediā positus erat fronte.
 Cyclopes verō cognomento erant, eo quod ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti,
 Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
 Alij deinde ē Tellure & Cœlo prognati sunt
 Tres filij magni, & praeualidi, non nominandi,
 Cottūque, Briareūque, Gygesque, superba proles.
 Quorū centū quidem manus ab humeris manabant,
 Inaccessa: capita verō unicuique quinquaginta,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingeniū in statura.
 Quotique enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo v. insensū erant parenti
 Ab initio. & horū quidem ut quisque primū nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non exittebat,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cælum: ipsa verō intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verō malamque excogitauit artem.
 Statim verō cūm procreasset genus canis ferri,
 Fabricauit magnam falcem: eduxit verō charis liberis.
 Dixit autem animum addens, charo mœrens corde:
 Filij mei & patris nefarij, si volueritis
 Parere, patris malam vlciscemur contumeliam.
 Vestri prior enim saeva machinatus est opera. (illorum.
 Sic dixit, illos verō omne & inuasit metus, neque quīpiā
 Repetitū est, confirmato animo tandem magnus Saturnus.
 E contra verbus compellauit matrē castam, (versutus.

Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Γαφρίονά τ', Ιαπτόν τε,
 Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσαύην τε,
 Φαίδην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἑρατινὴν.
 Ὑἱὲ δὲ μεθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Δεινότητος παῖδ' ὄντα δαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ἑσθλόν ἦτορ ἔχοντα,
 Βροτῆν τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργεῖον ὀβριμόθυμον,
 Οἱ Ζωὴ βροτῶν τ' ἔδιδον, τδ' ὤσαί τε κτεραυνόν.
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν δήα διούεσσι καλὶ γένεσι ἦσαν,
 Μῦνθ' δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ·
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπώνυμον, ὅτεκ' ἄρα σφίσι
 Κυκλιτερὴς ὀφθαλμὸς ἦεν ἐπέκειτο μετώπῳ·
 Ἰχὺς τ' ἠδὲ βῆν καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργα.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγλύοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ἐκ οἰομαστοί,
 Κόπρῳ τε, Βριάειῳ τε, Γύγης θ', ἑσθλὰ φάρα τέκνῃ.
 Τῶν ἑκατὸν ἰδὺ χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσόντο
 Ἀπλάσιοι, κεφαλὰ δ' ἑκάστα πεντήκοιτα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὅππῃ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχὺς δ' Ἀπλάτος, κρατερὴ, μέγας δ' ὅππῃ εἶδ'·
 Οἶοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγλύοντο,
 Δεινότητος παῖδ' ὄντα, σφειτέρῳ δ' ἤχθητο τοκῆι
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῷ μὲν ὅπως τις φρεσὶν ἔχουσιτο,
 Πάστας δ' ὀπκρύπτῃσιν, καὶ ἐς φάθ' ἐκ ἀνίσκει,
 Γαίης ἐν κλυθιμῶνι· κακὰ δ' ἐπετέρπετο ἔργα
 Οὐρανὸς, ἢ δ' ἐν τὸς σφραγίζετο Γαῖα πολώρη,
 Στφνομένη δολίῳ δ' κακῶν ἐπεφρέατο τέχνῃ.
 Αἰψὰ δ' ἐποίησεν ἄλκιον πολὺν ἀδάμνυτον,
 Τεύξε μέγα φρίπανον, καὶ ἐπὶ φρεσὶ πατρὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δ' ἀρσενεύουσα, φίλον τέκνον, ἦτορ,
 Παιδεύεσθαι καὶ πατρὸς ἀπαδείλου, αἱ κ' ἐδέχοντο
 Παιδείαν, ποτέρῳ γὰρ κακῶν ποταμῶν ἀβύσσῳ
 Τμητέρου. φρόντερον γὰρ ἀεικέα μέσσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο. σὺ δ' ἄρα πάντα ἔλει δέῃ, καὶ δέ τις αὐτῇ
 Φθίγγετο. ἀρσενεύουσα δ' ἔμμελλε Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὐτῆς μύθοισι φρεσὶν ἑλπίσιν καὶ νῦν,

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
 Facinus, patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum: prior enim sana meditatus est opera.

Sic dixit, gaus. est autem valde animo Tellus ingens,
 Collocavit aut ipsum celans in insidiis, indidit v. manus
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit autè Noctè adducens magnum Cælū, vedique verò
 Cupiens amorem imminebat, & sanè extentū est (Tellurā
 Pasim: ex insidiis autem filius perijt manu
 Sinistra, dextra. v. immanem cepit falcem, (tris
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia pa
 Festinanter demessuit, rursūque abiecit ut ferrentur
 Ponè. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumvolutus autem annis,
 Produxit Erinnyésque validas magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam ter-
 Testiculisque ut prius refectis ferro, (ram.
 Proiecit circa Epirum undis agitatum in pontum, (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca v.
 Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
 Innutrita est, primū v. ad Cytheras diuinas
 Vebebatur, inde tum circumfluviam peruenit ad Cyprum.
 Prodyt verò veneranda formosa dea: circum v herba.
 Pedibus sub mollib. crescebat: Aphroditem autem ipsam,
 Spuma progeneratā deā & decorā pulchris fertis Cythereā,
 Nominant tam dii quam homines: eò quòd in Spuma
 Nutrita fuit: sed Cytheream quòd appulit Cytheris.
 Cyprigenam v. quòd nata sit undosa in Cypro.

Atque Amantē genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc v. Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
 Natā prīmū, & decorā ad calū euntem. (pulchrum,
 Hunc v. ab initio honorem habet, atque sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,
 Virgines as consabulationes, & risus, & deceptiones.

Μῆτερ, ἰζώ κεν τὸτό γ' ὑποσχόμεν' ὅ τι θέλω
 ἔργον· ἐπεὶ πατρὸς γε δυσκονύμου καὶ ἀλεγιζοῦ
 Ἡμετέρου· πατρὸς γὰρ ἀεικέα μύσατο ἔργα.

Ὡς φάτο· γήθησεν ὃ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη
 Εἶσι δ' ἔμιν κρύψασκε λόχῳ, ἐνὶ δῆκε ὃ χεῖ
 Ἀρπύω καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεδῆκατο πάντα.
 Ἠλθ' ὃ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἰμείρεν φιλόπαιτος ἐπὶ χεῖτο, καὶ ῥ' ἐταυόδῃ
 Παιῖτι· ὃ δ' ἐκ' οὐραίου παῖς ὠρέετο χεῖρ
 Σκαμῆ, δέξιτερῇ ὃ πελώριον ἔλλαβεν ἀρπύω,
 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλον δ' ὀπὸ κλέδεα πατρὸς
 Εὐσυνόφως ἤμυσσε, πάλιν δ' ἑρρίψα φέρεσθαι
 Ἐξοπίσσω· τὰ μὲν ἔτι ἐπὶ πύλαι ἐκφυγε χεῖρες·
 Οὐαὶ γὰρ ἰαδαίμῃσι ἀπείσυνδεν αἵματιέσσαι
 Πάσας δέξατο Γαῖα, πρὸς πλομήναι δ' ἐταυόδῃ,
 Γείνατ' ἔρην· ἔτι κρατερὰς, μεγάλοις τε Γίγαντας,
 Τάχῃσι λαμπομήνοισι, δέλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' αἰ Μελίης καλίσουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μήδεα θ' ὡς τοῦ πατρὸς δόποτι κέλεαι ἀδάμαντον
 Κάβειδ' ἐπ' Ἡπείρου πολυκλῦσιν ἐνὶ πόντῳ,
 Ὡς οἶρετ' ἀμπύλαγος πυλῶν χεῖρον, ἀμφὶ ὃ λολαῖς
 Ἀφροδῆ· ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὄρνυται· τῷ δ' ἐνὶ κέρει
 Ἐδρίφθη· πατρὸς γὰρ Κυθήριοι ζαθέοισιν
 Ἐπλῖτο· ἵεντι ἱπείδα φερίρρυτον ἵκατο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδὼν καλὴ θεός· ἀμφὶ ὃ ποῖν
 Πόσσιν ὑποράδινοισιν αἰέετο· τῷ δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφροχρύσειά τε διαὶ καὶ εὐσέφουον Κυθήρεια
 Κικλήσκοισι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεκ' εἰ ἀφρῶ
 Θρίφθη· ἀπὸρ Κυθήρεια, ὅτι παροσέκυσσε Κυθήρεις·
 Κυσερ· χρύσειαν δ' ὅτι χρύσειο πολυκλῦσιν ἐνὶ Κύπρῳ.
 Ἡ δ' ἐφίλομμεν δὲα ὅτι μηδίων ἐξισφαίθη.
 Τῇ δ' Ἐρὸς ὠμάρτησε, καὶ Ἰμῆρος ἔσπετο καλός
 Γενεομήν· ταῦτά τε, δῖον τ' ἐς φῦλον ἰέσθ.
 Ταῦτ' ἔτι δ' ἐξ ἀρχῆς πρὶν ἔχει, ἠδὲ λείαρχα
 Μοῖραν ἐν αἰθέρα ποιοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Περσενίοις τ' ὀφρῶ, μῆδ' ἡμῶν τ' ἐξαπάτας τῆς

Oblectationemq, suauē, & amicitiam, blanditiāsque.

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios obiurgans, magnum Calum, quos genuit ipse. (se
 Dicitabat porro, extēdentes ex proterua magnū patras-
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox prater ea peperit odiosum Fatum, & Parcā atram,
 Et mortē: peperit etiā Somnū, peperit verō agmen Sōnio-
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura. (rum:
 Rursum postea Mōrum, & Arumnam dolore plenam,
 Hesperidēsque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra cura sunt, ferentēsque arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clothōque, Lachēsique & Atropō: quae mortalibus
 Nascentibus dant habendum bonūque malūque,
 Quāq, hominūque deorūque delicta persequentes,
 Nunquam desinunt dea à vehementi ira,
 Priusq, illi rependerint malā uitioem quisquis peccarit.
 Peperit prater ea & Nemēsin, cladē mortalibus hominib⁹
 Nox pnciosa: post hāc, Fraudem enixa est, & Amicitia
 Seniumque noxiū, & Contentionem peperit pertinacem.
 Ceterū Cētentio odiosa peperit qdem l. abire molestū,
 Obliuismēque, Pestēmque, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnāsque, Cadēsque, Prēliāque, Stragēsque virorum,
 Iurgiāque, mendacēsque Sermones, Disceptionēsque,
 Legum contemptum Noxamque, familiares inter sese:
 Iuramentūque quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quāpiam volens peieraueris.
 Nereūque alienū à mēdacio, & veracem genuit Pōi⁹:
 Maximum natu filiorum, sed vocant senem,
 Eò quod verus atque placidus, nec iuris & aequi
 Obliuiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.
 Deinde rursum Thamantem magnum & fortē Phorcyn,
 Terra commissus, & Cetopulchris gens preditam:
 Eurybiāque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro progenerati sunt pquā amabiles soboles de-
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (arnea

Τέρψαν τε Λυκαῖον, φιλόπρην τε, μελεχίον τε.

Τοις ὅ πατὴρ Τιτίωας ὅπικλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας ἡκείων μάλα Οὐρσηός, οὓς τέκεν αὐτός.
 Φάσμα ὅ τι παῖνοντας ἀπαδαλίη μάλα ῥέξαι
 Εργον, τοῖο δ' ἐπείτα τίσιν ματόπαδεν ἴσσεσται.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον. τίμα δ' Ὑπνον, ἔπικτε ὅ φῦλον Ουείροον.
 Οὗ πινι κοιμηθεῖσσι διὰ τέκε Νύξ ἑρεβενή.
 Δούτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰξυνὸν ἀλγυνόεσσαν.
 Εσπερίδας δ' αἷς μῆλα πέριλυ καλὴν Οκεανοῖο
 Χρύσεια καλὰ μέλοισι, φέροντά τε δένδρεα καρπῶν,
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο τυλοποινοῖς,
 Κλωθὸν τε, Λαχεσίην τε, καὶ Ἀΐον· αἵ τε βροτοῖσι
 Τεινομένοισι διδούσιν ἔχψιν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Ἀτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παρθεῖσσι σίας εἰσέπουσσι
 Οὐδέποτε λήγροισι διὰ δ' ὀνόιο χρόνιο,
 Πρὶν γ' ὅτ' ἀπὸ πατρὸς δώσωσι κακὴν ὅπιν ὅς τις ἀμαρτήη.
 Τίκτε ὅ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ-όλοή· μὲν τὴν δ' Ἀπαίτιον τέκε καὶ Φιλόπρην,
 Γῆρας τ' ἐλόμβρον, καὶ Εριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ερως συγερὸν τέκε μὲν Πόντον ἀλγυνόεντα,
 Δήδω τε, Δοιμόν τε, καὶ Ἀλγα δακρυόεντα.
 Τσμίωας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτεσίας τε,
 Νείκεα τε, ψευδῆς τε Λόγους, Ἀμφιλυγίας τε,
 Διανομίην, Ἀτίην τε, στυγῆσθαι ἀλλήλοισιν.
 Ορκοὺς δ' ὅς δ' ἡ πλεῖστον ὀπτηχθούσις ἀνθρώποις
 Πηισάμει, ὅτε καὶ τις ἐκὼν ὀπτορκοῖσι δόμοσιν.
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρὶσβύτατοι παῖδων· αὐτὰρ καλέοισι γέροντα,
 Οὐτεκα νημερτῆς τε καὶ ἡπιό· ὅδ' ὅ καὶ θεμιστέων
 Λήδεσσι, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἡπιὰ δίκαια εἶδεν.
 Αὐτὸς δ' αὖ Θαιμῶντα μάλα, καὶ ἀγνώσθαι φόρκιον,
 Γαίην μισγόμενος, καὶ Κηδὸν καλλιπαῖρον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμωτος ἐκ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Νηρηῶν δ' ἐχέοντο μέγιστα τέκεα θεῶν,
 Πόντος δ' ἄρ' ὕψιστος, καὶ Δωριόδης ἡνέκμοιος.

Filia Oceani perfecti fluvij,
 Protóque, Eucratéque, Sáoque, Amphitritéque,
 Eudráque Thetísque, Galenéque, Glaucéque,
 Cymothoe, Spióque velox, Thaliáque iucunda.
 Et Melita gratiofa & Eulimene, & Agaue,
 Pasitheáque, Eratóque, & Eunice roseis lacertis pradita,
 Dotóque, Protóque, Pherusaque, Dynamenéque,
 Nesaáque, & Actaa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoéque lepida, & Hippone roseis lacertis pradita,
 Cymodoceque, qua fluctus in obscuro ponto,
 Et status diuinorum ventorum, una cum Cymitolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphi-
 Cymóque, Eionéque, pulchréq; coronata Halimede, (trite.
 Glaucenoméque hilari, & Pontoporia,
 Liogoréque, & Euagore, & Laomedia,
 Polyneméque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarnéque tam indolis grata, quam inculcata forma.
 Et Psamathe decora corpore, diuináque Menippe.
 Nesoque, Eupompéque, Themistóque, Pronoéque:
 Nemertésque, qua patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nerco inculpato procreata sunt
 Filia quinquaginta, inculcata opera callentes.
 Thaumás v. Oceani profundis flui filiam
 Duxit Electram, hac autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomásque Harpyias, Aelloque, Ocypeténque,
 Qua ventorum flamina, & aues assequuntur
 Pernicibus aliis, in caelo enim detegentes volitant.
 Phorco post hac Ceto Graas peperit pulchri gonis pradi-
 Aparco canas, quas ob id Graas vocant. (tas,
 Immortalésque dij, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonéque, qua habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguta,
 Sthenóque, Euryaleq; Medusaq; grauiá perpeffa. (noxia
 Ipsa erat mortalis, ast alia immortales, & scito non esse.

Κύρης Ωκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Περωτὴ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ' Αμφιτρίτη τε,
 Εὐδώρα τε, Θέτις τε, Γδυμένη τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδόη, Σπῆώ τε Δοή, Θόλῃν τ' ἐρέεσσι.
 Καὶ Μηρίτη χερύεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Αἰγυῖ,
 Παπιδήν τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχος,
 Δωτώ τε, Περωτὴ τε, Φέρυσσά τε, Διωναμένη τε,
 Νησάη τε, καὶ Ακταή, καὶ Περωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πόρφυρη, καὶ Ἀφροδῆς Γδυάτεια·
 Ἰπποδοθή τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἰππωνόη ῥοδόπηχος,
 Κυμοδόκη θ', ἢ κύματ' ἐν ἠροειδέϊ πόντῳ
 Πνοίας τε ζαδίον ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρεῖα φρονύει, καὶ εὐσφύρα Αμφιτρίτη·
 Κυμώ τ', Ηϊόνη τ', εὐσέφανος θ' Αλιμήνη.
 Γλαυκονόμην τε φιλομμεδῆς, καὶ Ποντοπόρφα·
 Αφαιόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·
 Πυλωσίμην τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λισσαίνασσα,
 Εὐάνη τε φυλὴ τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ὀμαμῆς.
 Καὶ Ψαμάθην χερύεσσα δέμας, δῖήν τε Μενίπην·
 Νησώ τ', Εὐπόμην τε, Θεισιώ τε, Περονόα τε.
 Νημῆτις θ', ἢ πατρὸς ἔχθρ' οὐκ ἀθανάτοιο,
 Αὐταῖ μὲν Νηρηῖαι ἀμύμονι· ἔξελκύντο
 Κῆρας πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδὼται.
 Θαῦμας δ' Ωκεανοῖο βαθυρρεΐταιο δύραρα
 Ηγάρετ' Ηλίκλυον· ἢ δ' ὠκείαν τέκνῃ Ιερν,
 Εὐκόμοις θ' Αἰσπας, Αελλώ τ' Ωκυπέτῃν τε,
 Αἱ ῥ' αὐτῶν πειρήσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἔπονται,
 Ωκεῖνς πῆδύ γεσσιν μεταχρόνιαι γδ' ἴδμεν.
 Φέρων δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρήσις,
 Ἐκ γυναικὸς πολιᾶς, τὰς δὲ Γραίας καλεῖσιν
 Αθανάτοί τε θεαί, χαμαὶ ἔρχομενοί τ' αἰθέρωποι.
 Περφονδῶ τ' εὐπέπλον, Ερυά τε κροκόπεπλον,
 Γερρῆ θ' αἰνέουσι πέρι κλυτὴν Ωκεανοῖο,
 Ἐρατὴν φέρει νυκτός· ἴν' Ἐσπερίδης λιγύφωνος,
 Σφηνώ τ', Εὐρυδῆν τε, Μίδουπά τε, λυγρὰ παδοῦσα.
 Ἡμῖν ἴλω θνητῶν δ' ἐφθάνετο καὶ ἀγήερος

Dua: cum una concubuit carulea casarie N.
 In molli prato & floribus vernis.
 Eius autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quod Oceanus
 Natus esset: ceterum hic enssem aureum tenebat
 Et ille quod cum auolasset, relicta terra matre,
 Peruenit ad immortales. Iouis vero in domibus
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroe filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit vis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythraea
 Die illo cum boues egit latas frontes habentes.
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum,
 Mortalibus hominibus neque immortalibus.
 Specu in concauo, diuinam animo infracto E.
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genibus.
 Dimidio item ingentem serpentem horrendumque, multum
 Varium, crudiuorum, diuina sub cauernis terrae.
 Illic v. ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusque, dijs mortalibusque.
 Ibi sane ei destinarunt dij inclytas domos inco-
 Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra
 Immortalis nymphe, & senij expertis diebus o.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis.
 Illa v. grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Gerionem.
 Iterum secundo edidit partu immensum, min-
 Cerberum crudiuorum, Plutonis canem aerea voce.
 Quinquaginta capitum, impudentemque, fortem.
 Tercio, Hydram genuit odiosa edoctam,

Αἰ δὲ τῇ ᾗ μὴ παρήξαιτο Κυανέης,
 Βυμβαλάει μῦθε, καὶ αἰδοῖσιν εἰαρευοῖσι.
 Τῆς δ' ὅττι δὴ Περσεὶς καρδὴν ἀπεσφροτέμνηται,
 Εξέδουε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἱππότης.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἴω, ὅτ' ἄρ' Ωκεανὸς περὶ πηγὰς
 Γένεθ'· ὅδ' ἄρ' ἤρ' ἔχουσιν ἔχει μὲν χερσὶ εἰλησι.
 Χ' ὡ μὲν δὴ ποππάρηται, περὶ λιπὼν χεῖρα μητέρᾳ μῆλον.
 Ἰατ' εἰς ἀθανάτοισι· Ζεὺς δ' εἰ δῶκεσσι ναίει,
 Βροντῶν τε στροπῶν τε φέρον Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε περικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρρόην κούρην κλυτὴν Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάειξε βίην Ηρακλῆειν,
 Βασιλὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, περὶ ῥύτω εἰν Ερυθείᾳ.
 Ηματι τῷ ὅτε περ ροῖς ἤλασεν ὠρυμνῶπις.
 Τίμωθ' εἰς ἰδῶν, διαβάς πόρον Ωκεανοῖο,
 Οἶδον τε κτείναν, καὶ βουκόλον Εὐρυπίονα,
 Σταθμῶν ἐν ἠρόεντο, περὶ κλυτὴν Ωκεανοῖο,
 Ἡ δ' ἔτεκε δῆμον Πέλωρον, ἀμύχανον, ὅστις ἰοικέσθαι
 Θνητοῖς αἰδρώποισι, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆν ἐν γλαυρῷ, δῖόν τε κρατερὸν Εὐχέδιον.
 Ημισυ μὲν νύμφῃν ἐλικοπύδα, καλλιπάρηνον,
 Ημισυ δ' αὖτε Πέλωρον ἔφει, δῖόν τε μέγαν τε,
 Παικίλον, ὠμὸν στήν, ζατὴν ὑπὸ κούρεσι γαίης.
 Ἐνθα δέ οἱ σπείρος ὅστις κέτω, καίλη ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῦ δῖου Διὸς ἔφει τ' αἰδρώπων.
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Λεμνίσσι ὑπὸ χόοις λυγρῇ Εὐχέδιᾳ,
 Ἀθανάτος νύμφῃ καὶ ἀγέῃ ἡματα πάντα.
 Τῇ δ' Τυφάονα παῖδ' ἐμνήσθηεν ἐν φιλόδοτις,
 Δεινὸν δ' ὕδαρ' ἰὼν κούρην, ἐλικοπύδην κούρην.
 Ἡ δ' ὑποκινύμενη, τῶν τε κρατερῶν τε παῖδων
 Ὀρῶν μὲν περὶ κούρᾳ γένετο Γηρυονῆα.
 Δάττειον αὖτε ἔτεκεν ἀμύχανον, ὅστις φασγόνος
 Κέρβεον, ἀμύχανον, αἰδοῖσιν κούρᾳ χαλκίφροντος.
 Πηνηκέντα κάρηνον, αἰδοῖσιν τε κρατερῶν τε.
 Τὸ βίτον, ἔφει αὖτε γαίᾳ, λυγρῇ οἰδῶν,

Lerneam quam enutrit dea alba vlnis Iuno
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculana.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sauo ferr
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minerva prädatrix.
 Tum ipsa Chimarā peperit, spirantem terris
 Trucēque, magnāque, pernicēque valis
 Illius erant tria capita: vnum quidem terris
 Alterum capella, tertium v. serpentis robust
 A fronte leo, p. nē v. draco, media v. capra,
 Horrendē efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bel
 Illa sanē Sphingen exitialem peperit, Cadm
 Ab Ortho subacta: Nemeūque leonem,
 Quem Iuno cum enutruisset, Iouis venerand
 In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem
 Ibi sanē hic commorans decipiebat tribus ho
 Imperans cauernosa Nemea, atque Apesant
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculana
 Ceto v. minimum natus, cum Phorco amore m
 Peperit grauem serpentem, qui obscura in la
 Finibus in amplis prorsus aurea mala cust
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys aut Oceano flumina peperit vorticof
 Nilūque, Alpheūque, & Eridanū profu
 Strymonem, Meantrūque, & Istrum pul
 Phasiūque, Rhesūque, Acheloum argentiuc
 Nessūque, Rhodiūque, Haliacmonēque,
 Granicumque, & Asopum, diuinūque d
 Peneūque, & Hermum, amonēque fluen
 Sangariūque magnum, Ladonēque, Par
 Euēnūque, & Ardescum, diuinūque Sc
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quae
 Viros à teneris educant, unā cum Apolline
 Et fluminibus: hanc verò à Ioue sortem hab
 Pithōque, Admetēque, Iasbēque, Electrāque

Ἀργαίῳ, ὡς δὲ φησὶ θεὰ Λοκώλειον Ἡρῆ,
 Ἀπλητοὶ κοτίουσα βίη Ἡρακλῆϊ.
 Καὶ τῷ μὲν Διὸς υἱὸς ἐνέρετο ἡλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιρύτωνι ἰάδης, σὺν ἀνιφίλῳ Ἰσλάῳ,
 Ἡρακλῆϊ, βουλῆσιν Ἀθιωαῖνς ἀγλαῖνς.
 Ἡ δὲ Χίμαιραι ἐπικτε, πένουσιν ἀμυμακίαντον πῦρ,
 Δεινὴν τε μεγάλῳ τε, ποδῶνά τε κρατερῶν τε.
 Τῆς δὲ ὡς τρεῖς κεφθαί. μία μὲν, χαροπόιο λέοντος.
 Ἡ δὲ, χερμαίρης ἢ δ' ὄφειον κρατερῶν δράκοντος.
 Πρῶτος λέων, ὅππεν δὲ δράκων, μίση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπτεῖν ὅσα πυρὸς μὲν αἰδυμένοιο.
 Τῷ μὲν Πήγασος εἴλετο ἡ ἰαθλὸς Βενερεφόντης.
 Ἡ δὲ ἄρα Σφίγγ' ὀλοῦν τέκε, καθ' μείοισιν ὀλέθρον,
 Οὐδ' αὖ ὑποδμηθεῖσα Νεμεαῖον τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῆ δρέψασα Διὸς κούρην παρὰ κοιτίτι,
 Γνωῖσιν κατέκασε Νεμεῖνς, πῆμ' ἀνδρόποισ.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετε φύλ' ἀνδράπων,
 Κοιρανίαν ῥητοῖο Νεμεῖνς ἢ δὲ Ἀπίσαντος.
 Ἀλλὰ εἰς ἰθάμασσι βίης Ἡρακλῆϊνς.
 Κνίῳ δὲ ἡπλότατον, Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσθαι,
 Γείνατο, δὴν ὄφει, ὅς ἐρεμῆς καὶ δεπ γαῖης,
 Πείρατι ἐν μεγάλοις παγχρύστα μῦλα φυλάσσει.
 Τῷτο μὲν ἐν Κνίῳ καὶ Φόρκυι γῆρος ὄρεϊ.
 Τηδε δὲ Ὀκλαῖα ποταμοὺς τέκε δινέοντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνῳ,
 Στυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰστρον χαλλιρέεθρον,
 Φάσιν τε, Ῥῆτον τ', Ἀχελώϊον ἀγχερδίνῳ.
 Νίασον τε, Ρόδιον δ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπὶ ἀπορρῖν τε,
 Γρῳϊκόν τε, καὶ Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμουῶντα,
 Πλωεῖν τε, καὶ Εἰμον, ὑπερείτῳ τε Κάϊκον,
 Σαχάρεόν τε μέγα, Λάδονά τε, Παρθέριον τε,
 Εὐλῶνόν τε, καὶ Ἀρδισκον, θεῖόν τε Σχεμῶνδρον.
 Τίχτε δὲ θυγατέρες ἱερὸν γῆρας, αἷ' ἡ γαῖαν
 Ἀνδρας κρείζουσιν, Ἀπῆλωνι ξυῖ ἀνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς. ταύτῃ δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσιν,
 Πειθῶ τ', Ἀδμήτῃ τε, Λυδῇ τε, Ἠλέκτῃ τε,

Dorisque, Prymnôque, & Vrania forma deam referens,
 Hippoëque, Clymenêque, Rhodiâque, Colliroëque,
 Zeuxoëque, Cytiëque, Idyiaque, Persithoëque,
 Plexaurêque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
 Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
 Cerceisque indolè amabilis, Plutoëque bouinis oculis,
 Perseisque, Ianirâque, Acostêque Xanthêque,
 Petraëque lepidâ, Menesthòque, Europâque,
 Metisque, Eurymonêque, Telestòque croceo peplo:
 Crisiëque, Asiâque & amabilis Calypso.
 Eudorêque, Tychêque, & Amphiro, Ocyroëque,
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque hæc Oceano & Tethyde prognatae sunt,
 Grandiores natu filiae multae quidem sunt & aliae:
 Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani,
 Quæ sanè dispersæ terram & profunditates laeas,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij flumij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalè virum proloquio
 Sed singulatim nouerunt, quicumque circum habitant.
 Thia præterea dolèmq; magnam, lucentemque Lunam,
 Auroramque quæ omnibus terrestribus lumen præbet.
 Immortalibusque dijs qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Euribia peperit, per amorem mixta,
 Astræumque magnam, Pallantemque præstantissimam dæmonem
 Persëemque, qui etiam omnes præcellebat peritia. (Tura,
 Astræo v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum in amore cum deo dea congressa.
 Post hos v. Aurora stellam genuit Luciferum manè genitum
 Astræque fulgentia quibus cælum cinctum est. (ta,
 Styx v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talos habentem, in adibus,
 Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios.

Δαρείς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανὴν θεομένην,
 Ἰππῶν τε, Κλυμῶν τε, Ροδῶν τε, Κρηιῶν τε,
 Σιδεῶν τε, Κλυπῶν τε, Ἰδῶν τε, Παπιδῶν τε,
 Πληξαύρην τε, Γθαξαύρην τε, ἱερὰν τε Διῶν.
 Μυλόροσς τε, Θόν τε, καὶ ἱουίδης Πολυδῶρ.
 Καρκῆς τε Φυλῶ ἱερῶν, Πλατῶ τε βοῶπις,
 Πελοπῆς τ', Ἰαίειρά τ', Ἀχαιῶν τε, Ζαῖθ τε,
 Πετρώη τε, ἑρμία τε, Μεταδῶ τ', Εὐροπὴ τε,
 Μητίς τ', Εὐρυμῶν τε, Τελειδῶ τε κρήκοι τε πλῆθος.
 Κρησὶν τ' Ἀσίῃ τε, καὶ ἱμερίαια Κρηυφία.
 Εὐδῶν τε, Τύχη τε, καὶ Κρηιῶν, Ὀκυρῶν τε.
 Καὶ Στυξ, ἣ δὲ σφίσι φερεται, αἶψα δὲν ἀπασσάν.
 Αὐτῇ δ' Ὀκεανῆ καὶ Τηδῶν ἱεργῶν τε.
 Προκύταται κῆρυι πολλὰ γὰρ μὲν εἴη καὶ δῆμι.
 Τελεχ' ἡλίας εἰσι ταύσφυρος Ὀκεανίαν,
 Αἶψα πολυασπείας, ἄλγαν καὶ βένδαν λίμνης.
 Παῖτι ἱμάς, ἰφίππις, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἑπείροιο ποταμοὶ κρηναχρόοι ῥέοντες,
 Τίτες Ὀκεανῆ, τοῖς γαῖνα το πότινα Τηδῶν.
 Τῶν δ' ὅνομ' ἀρχαῶν πάντων βροτῶν αἶψα εἰσάσσειν,
 Οἱ δ' ἱεραὶ ἱσταται αἱ αἰφείναι τάσσι.
 Θεία δ' Ἡῆ' ἵον τε μέγαν, λαμπερῶν τε Σημῶν.
 Ηῶ δ' ἥ πάντας ἐπὶ χρονοῖσι φασίαι,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖς ἔχονσι ἑρμῶ ἔχουσι,
 Γαίανθ', ἰωδυνήδης τ' ἑπείροιο εἰ φιλοῦται.
 Κρίω δ' Εὐρυβίη τέκτον φιλότῃ μεγαῖσσι,
 Ἀσπιδῶν τε μέγαν, Πόνην τε, δῖα θεῶν.
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέφρεται ἰδμοσυνῶν.
 Ἀσπιδῶ δ' Ἡῶς αἶμασι τέκε κρηνοδύμοις,
 Λογίσλῳ Ζέφυρον, Βορίῳ τ' αἰφαιρέ κελύδοις,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ δῖα δῖα ἱοναδίστα.
 Τοῖς δ' ἡμέτ' ἀστὲρ περτεῖ Εὐσφείρο· Ἡεργαῖα.
 Ἀσπιδῶ λαμπερόντα, πᾶσι ἑρμῶς ἐστραφίοντα.
 Στυξ δ' ἡ τέκε Ὀκεανῆ θυγάτηρ, Πόνην τε μεγαῖσσι,
 Ζῆλον καὶ Νίκην κρηνοσφύρον ἐν κρηνοῖσι.
 Καὶ Κρητός, ἡ δ' Βίβλῳ, ἀρεθίμῃτα γαῖνα τέκνα.

Quibus non est seorsim à Ioue domus nec ulla sedes;
 Neque via qua non illis deus praet:
 Sed semper apud Iouem grauius tonantem sedem habere:
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympiis fulgurater
 Immortales vocauit deos ad altum caelum. (gnet;
 Dixit aut, qđ quisq; una seui deorū cōtra Titanes pu-
 Nulli se adepturum prēmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illū etiā dixit qui honoris expertus fuerit sub Saturno atq;
 Ad honores ac prēmia prouecturum, ut fas est. (immuni;
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filii chari per consilia patris.
 Ipsam v. Iupiter honorauit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorū magnum ut sit iuramentum,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat.
 Perfecit. ipse autem prepotens est, atque regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
 Gravida verò facta deinde dea dei in amore,
 Latonam ceruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus diis,
 Suanem ab initio, in primis hilarem intra Olympum,
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
 Illa autem gravidata Hecatē peperit, quā super omnes
 Iupiter Saturnius honorauit, dedit v. ei splendida dona,
 Partem ut habeat terraque & infrugiferi mari.
 Imò etiam stellifero à cœlo sortita est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestriū hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege exorat,
 Inuocat Hecatē: ingens verbum sequitur honor
 Facillimè, cuius beniuola dea suscipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cæloque procreati sunt,

Τῶν γὰρ ἔσ' ἀπαύδα Διὸς δόμος, ὃ δ' ἐπὶ ἔσθῃ,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅττι μὴ κείνοις Διὸς ἡγεμονίῃ,
 Αἰεὶ παρ' Ἑλίου βαρυκτόπῳ ἐφιδόοντα.
 Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στυγὲς ἄφθιτος Ωκεανὶν,
 Ἡμετι τῷ ὅτε πάντας Ολύμπῳ ἀστειπότης
 Ἀδανάτοις ἐνδύσσει Διοὶς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς αὖ μ' οἶος Διὶ Τιτῶσι μάχοιτο,
 Μήτιν' ἀπερρώσῃ γέρας, τριῶν δὲ ἔκαστον
 Εξέρῃ, ὡς τι παρ' ὅ γε μετ' ἀδανάτοισι Διοῖσι.
 Τὸν δ' ἔραθ' ὅστις ἄπμος ὑπὸ Κρόνου ἢδ' ἀγίρατος,
 Τιμῆς κ' γέρας ὅππῃ σέθεν ἢ δῆμος ὄσσι.
 Ἡλθε δ' ἄρα παρῶν Στυγὲς ἄφθιτος ὄλυμπονδε
 Σωσφίη παῖδας, φίλου διὰ κλέα πατρὸς.
 Τῶν δ' Ζεὺς τῆμοσι κείρασ' ὅ δ' ὄρα ἰδὼκεν.
 Αὐτῶν μὲν γὰρ ἔθηκε Διὶν μέγα ἔμμεναι ὄραον,
 Πάδας δ' ἡμάτα πάντα ἐκείς μεταμέτας ἔει.
 Ὡς δ' αὐτὸς πάντας διαμπερές, ὡς παρ' ὑπὸ ἔσθῃ,
 Εξετελεσ' αὐτὸς ὅ μίγα κρατεῖ, ὃ δ' ἀνάσσει.
 Φοίβη δ' αὖ Κοῖου πολὺ ἔρατον ἢ δὲν ἐς Αἰλῶ.
 Κυαναρῶν δ' ἥπειτα διὰ Διὸς ἐν φιλότῃ
 Ἀντὶ κωλύοπιπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡπιοι αἰδομένοισι κ' ἀδανάτοισι Διοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς ἀθανάτατοι ἐντὶς ὄλυμπου.
 Γείνατο δ' Ἀστειῶν ἀνώνυμων, ὡς ποτὶ Πέρους
 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῳ κελῆσθαι ἀκοίτη.
 Ἡ δ' ὑπεκυσσάμεν ἠγάτω τῆς, τῶν πῆρ' αὐτῶν
 Ζεὺς Κρονίδης τίμωσι, πῆρ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖρῳ ἔχει γαίης τε κ' ἀρυγίτιο θαλάσσης.
 Ἡ δ' καὶ ἀστειπότες ὑπὸ ἑρᾷ ἡμερὶ τιμῆς,
 Ἀδανάτοις τε Διοῖσι τιτῶν ὄσσι μάλιστα,
 Καὶ γὰρ τῶν ὅτε πεντὶς ὀππῇ θονίων ἀνδράπων
 Ερδῶν ἱερὰ καλὰ λ' ἰόμοι ἱλάσονται,
 Κικλήσκει Εὐρώπῃ πλὴν τί οἱ ἔσσιτο τιμή.
 Ροῖα μάλ', ὃ παρ' ἑσθῇ γὰρ διὰ ὑπεδύξεται ἄλγος,
 Καὶ οἱ ὄλβον ὁπάζοι ἵππῃ δυνάμει γὰρ παρῆσιν.
 Οἷος γὰρ Γαίης τε κ' Οὐρανοῦ ἐξέχοντο,

Ei honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
 Neque quicquam ipsi Saturnius vim ademit, neque privavit
 Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores deos:
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et premium tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis quonia Jupiter honorat ipsam.
 Cui vero vult magnifice praestare, atque inuot.
 Inque concione inter homines eminet, quorum scilicet voluerit.
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur (ris,
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriæ promptè ut praebeat, & laudem porrigat.
 Inque iudicii reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea & illis praestare, atque inuat.
 Qui verò vicerit virtute & robore, pulchrum premium
 Facile fert, letasque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus quae adstet quibus voluerit.
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno,
 Facile etiam prædam incluta dea dedit copiosam.
 Facile verò abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta que bouum, gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ouium animo saltem volens.
 Ex paucis sæcunda facit, & ex multis pauciora reddit,
 Adeo sanè licet unigenita ex matre exiens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnius æliam iuvenem, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestā, Cererē, & Iunonem aurei calceamenti gaudente,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domus incolit,
 Immitte cor habens, & valde sonantem Neptunum,
 Iouemque consiliarium, deorum patrem atque hominum,

Καὶ πρὶν ἔλαχον, τούτων ἔχοντες ἀπαίτων.
 Οὐδ' ἐπὶ μὲν Κρονίδης ἐβόησεν ἔδ' ἔτ' ἀπὸ πύργου
 Οὐδ' ἔλαχεν Τιτῆσι μὲν φρεσὶ τοῖσι Στοιόν,
 Ἀλλ' ἔχοντες πρὸς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μεμνημένος ἦσαν διὰ ἡμέρας πρὸς
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἑρανοῖ, ἔδ' ἔτ' ἀλάστω.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλλιν, ἔπει Ζεὺς τίεται αὐτῶν.
 Ὡς δ' ἐδ' ἐβόησεν μεγάλας φρεσὶν ἔδ' ἔτ' ὀνύχησιν.
 Ἐν τ' ἀγρῇ λαοὶσι μετὰ φρεσὶν, ἔδ' ἔτ' ἐβόησεν.
 Ἡ δ' ὅπου τ' ἐς πόλεμον ἐδοσιόνορα δωρήσαντο τὰ
 Ἀνέρες, ἔδ' ἔτ' ἀλάστω ἔπαι οἷς καὶ ἐβόησεν,
 Νίκην φροσφρονέας ὅπασαι, καὶ κῆδος ἐρίων.
 Ἐν τ' ἐβόησεν λαοὶσι μετὰ φρεσὶν καὶ δόξαι.
 Ἐδ' ἔτ' αὐτ' ὅπου τ' ἀνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύοντες,
 Ἐν δ' ἔτ' ἀλάστω ἔπαι οἷς καὶ ἐβόησεν
 Νικησας δὲ βίη καὶ κατὰ τὴν καλὴν ἀεθλον,
 Πρὶν εἶρει, χαίροντες τοκοῦσιν κῆδος ὅπασαι.
 Ἐδ' ἔτ' ἐβόησεν παρὰ τὴν οἷς καὶ ἐβόησεν,
 Καὶ τοῖς καὶ γλαυκῶν δαυσιμφορον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' ἑκάστη καὶ ἐκτύπων ἔννοσι γαίῃ,
 Πρὶν εἶρει δ' ἀγρῶν καὶ δόξαι πολλῶν,
 Πρὶν εἶρει δ' ἀγρῶν καὶ δόξαι πολλῶν,
 Ἐδ' ἔτ' ἐβόησεν λαοὶσι μετὰ φρεσὶν καὶ δόξαι.
 Βουκελίας τ' ἀγρῶν τε καὶ αἰπόλια πλάττει αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' ἐβόησεν γ' οἷς, θυμῶν γ' ἐβόησεν,
 Ἐξ ὀλίγων βράχει, καὶ πολλῶν μετὰ τὰ δῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μεμνημένος ἐκ μνήσας ἐβόησεν,
 Πᾶσι μετ' ἀδελφοῖσι τίμνεται μετὰ τὰ.
 Θῆκε δὲ μὲν Κρονίδης κρεττοτέρους, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Ὀφθαλμοῖσι ἰδόντο φέροντες πολυδερκέας ἦοις.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κρεττοτέρους, αἱ δὲ τι τομάς.
 Πρὶν εἶρει δ' ἀγρῶν καὶ δόξαι πολλῶν,
 Ἰστίῳ, Διὶ καὶ καὶ Ἡρῶν χερσὶν ἐβόησεν,
 Ἰσθμῶν τ' Ἀἰδῶν, ὅς ἐστι χερσὶν ἐβόησεν,
 Νηλεὺς ἔστω ἔχων, καὶ ἐκτύπων ἔννοσι γαίῃ,
 Ζῆνι τε μετὰ τὰ, δῶν πατὴρ ἔδ' ἔτ' ἀλάστω,

Cum & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quidē deglutiebat Saturnus magnus quicum-
 Ex utero sacro matris ad gēua venerat: (que
 Hac animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Cæli
 Alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Cælo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quātūvis robusto existenti Iouis magni p̄ cōsilia. (struens
 Ideoque hic non cecā speculationem habuit, sed infidam
 Filios suos deuorabat. Rheam a. tenebat luctus grauis.
 Sed quādo iam Iouem erat deorū patrem atque virorum
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terraque, & Cælo ste. lato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos deuorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi verò filia dilecta auscultarunt & moxem gesserunt,
 Et ei cōmemorarunt quacūque satis constitutum esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autē in Lyctum Creta ad pinguem populum.
 Cū minimum natu filiorum esset paritura,
 Iouem magnum: hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educādum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit serens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelsa, diuina sub latebris terra, (hensum
 Argæo in monte denso syluoso. (dedis
 Huic a. fascijs inuolutum magnum lapidem in manus
 Cæli filio, prapotentis deorum prioris regi.
 Quem tum arreptum manibus, suum condidit in aluum,
 Miser: nec cogitauit animo quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseq. immortalibus imperaturus.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis: reuoluto autem anno

Τὸ δ' καὶ ὑπὸ βροντῇ· πελεμίζεται ὕμνεα χθονί.
 Καὶ σὺ μὲν κατέπιε Κρόνος μῆλα, εἰς τις ἕκαστος
 Νηλεΐδ' ἐξ ἱερῆς μητρὸς φρεὺς γυνίαιδ' ἴκοιτο·
 Τὰ φρονέειν, ἵνα μὴ τις ἀγαλῶν ὑραγιάων
 Ἀλλ' ἐν ἀδανάτῃσιν ἔχη βασιλῆϊδ' ἀμύμῳ.
 Πάϊδετο γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐσπερόεντος,
 Οὐδέ κ' οἱ πτόχερο τοῦτο ὑπὸ πατρὶ δαμνῶναι,
 ὅτε κρατερῶν ἄρ' ἰόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλαῆς.
 Τῷ ὅγε καὶ ἀγκυλομήτης ἔχε, ἀλλὰ δειδύκων
 Παῖδας ἐν κατέπιε· Πέλω δ' ἔχε πένθος δῆαυτον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδρῶν
 Τέξαιδ' αὖτότ' ἐκείτα φίλοις λιπαῖς τεκῆας
 Τοῖς αὐτοῖς, Γαῖαί τε Οὐρανοῖ ἀστρόεντα,
 Μῆτιν συμφέρειν αἰδῶν ὅπως λιλάδιτο τέκοντο
 Παῖδα φίλον, τίσασθαι δ' ἱερῆς πατρὸς ἐῖσο,
 Παῖδων· οἷ' κατέπιε μῆλα Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλ' αὖ μὲν κλύον ἠδ' ὀπίδοντο·
 Καὶ οἱ πτόχερ δὴ πῶς ἴσατο πτόχερο γυνίαιδ' αἰδῶν
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ἡὲν καρτεροδύμῳ.
 Ἢ ἔμμελλ' ὅς τις Λύκτον, Κρόνους ἐς πόντα δῦμον,
 Ὅτ' ὅτ' ἄρ' ἐπλάτατον παῖδων ἔμμελλε τέκναιδ' αἰδῶν,
 Ζηῶα μῆλα τὸν μὲν οἱ ἰδὲ ξάτο Γαῖα πελώρη
 Κρότῃ ἐν ὕμνῃ προφάμεν ἀπταλλόμεναι τε.
 Εἶδε μὲν ἴκτο φέρουσα δολῶ διὰ νύκτα μέλαινα,
 Προφάμεν ἐς Λύκτον κρύψει δὲ ἔχρσι λαβοῦσα
 Ἀντρεῖα ἐν ἡλιβάτῃ, ζαθέας ὑπὸ κλυδίσσιν γαίης,
 Ἀργαῖα ἐν ὄρει πεπυκασμένη ὑλάντι.
 Τῷ ὃ σπαραγασίσκετα μῆλα λίδον ἐχθράλιν
 Οὐραγίδ' ἡ μὲν ἄσπετος, θεῶν φρεσὶν βασιλῆϊ
 Τὸν τὸ δ' ἐλὼν χεῖρας πνέων ἡ γὰρ εἴδετο τινῶν,
 Σχέτλη· ἠδ' ἐνόστο μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντιλίδου ἴος ἦος ἀνέκτος καὶ ἀκνήδης
 Λείπειθ', ὅ μιν τάχ' ἔμμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσασθαι,
 Τιμῆς ἐξέλασσε δ' ἐν ἀδανάτῃσιν ἀνίστασθαι.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἵππετα μὲν καὶ φάσμα γῆρας
 Μύξιστο τῷ αἰετῷ· ὀπίσσω μὲν δ' ἐπὶ αὐτοῦ

Terra consilio astuto circumuentus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 Vinctus artibus ac vi filij sui.
 Primum verò euomuit lapidem ultimò deuoratum.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pithe in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalibus homi-
 Soluit verò patruos noxijs à vinculis (nihilque.
 Caeligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens suūmen,
 Et fulgur, quae antea immanis terra occultauerat:
 Quibus consiuit mortalibus atq; immortalibus imperat.
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa verò ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit prater ea gloria p̄signē Menetiū, atq; Prometheus
 Varium, versipellem: stultūque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus, re-
 Primum enim Iouis filiam suscepit mulierem, (rum.
 Virginem. Iniurium v. Menetium latè videns Iupiter
 In Erebum detruxit, feriens fulgineo fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas verò caelum laetum sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligauit v. inenitabilibus cōpedibus Promethea versutū,
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterū hic epas
 Comedebat aeternum, quin ipsum crescebat par ubique
 Noctū, quantum toto die edisset extentas alis habēs aus.
 Hunc quidē Alcmena pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum merò morbum profligauit
 Ab Iapetionida, & liberauit ab aegritudine:
 Nam inuiso donec Olympi in alto imperante,

Γαίης ἐνυσίνησι πολυφρεσίδεσσιν δολωδεῖς,
 Ὀν γόνον ἀψ' ἀνέκε μιν ἔσθ' ὅτ' ἀγκυλομήτης,
 Νινυιδεῖς τέχνησι βίηφι τε παῖδες ἴσοι.
 Πρῶτον δ' ἐξήμασι λίδεν, πύμα τον ραταπίνων
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε καὶ χρόνος θυρυοδείης
 Πυδοῖ ἐν ἡγάδῃ, γυδοῖς ἀπὸ Παρηναστοῦ,
 Σῆμ' ἐμὲν ἐξοπίσσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτῶσι.
 Λύσσι δὲ παῖδ' ἀσπληγῆταις ὁλοῶν δ' ἀπο δ' ἐσμῶν
 Οὐρανίδας, οἷς δ' ὅσι πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν.
 Οἱ οἱ ἀπμνήσαντο χερσὶν ὀδεργασίαν,
 Δῶκεν ὃ βροντῶν, ἡδ' αἰθαλόεντα καραυνόν,
 Καὶ στεροπλῶν τοφρὴν ὃ πελώρι Γαῖα καθύψ-
 Τεῖς πίσυν' ὅθ' ὀντοῖσι καὶ ἰθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κύριον δ' ἱαπετὸς καλλίσφυρον Ωλασίνῳ
 Ηγάγετο Κλυμερόν, καὶ ὁμὸν λείχε εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλάντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα
 Τίχτε δ' ἑσπέρωντα Μεισίποιν, ἡδὲ Προμηθεῖα
 Ποικίλον, ἀφ' ὁλομντὴν ἀμαρτίνων τ' ἑπιμηθεῖα,
 Ὅς κακοὶ ἐξ ἀρχῆς γίγν' ἀνδράσι δ' ἄφρονηται
 Πρῶτος δ' ὁρᾷ Διοὶ πλασθὲν ὑπὸ δακτύλῳ
 Παρθένοιν, ὕβρισιν ὃ Μεισίποιν, θυμὸν πα Ζεὺς
 Εἰς ἱερὸν κατέπεμψε, δ' ὅθ' ὀν φλόοντι κίερα καὶ
 Εἶνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ κωκῆς ἑσπέρων
 Ἀτλάντ' ἄετον ὄντοιν ἔχ' κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαῖᾳ, φέρειν ἑσπέρων λίγυφῶνται
 Ἐσπέρων, κερδοῖν τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσι.
 Ταύτην δ' οἱ μὲν ἴδαν ἰδύσασατο μητιέτα Ζεὺς.
 Δῆσι δ' ἀνυκτοπιδῆσι Προμηθεῖα ποικιλόβουλον,
 Δεσμῶν ἀγχιόισι μίσον διὰ κίον' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἰπ' αἰστὸν ὄρασι ταυτοῖσι πῆρον· αὐτὰρ ὅγ' ἦτορ
 Ἡδὲν ἀδασατον, π' ὅθ' αἰξίτη ἴσον ἀπαύτη
 Νυκτὸς, ὅσον φέρειται ἡμᾶς ἴδ' ἐταυροῖσι πῆρον ὄντις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήωνος καλλίσφυρον ὄντοιν υἱὸς
 Ηρακλῆος ἐκτείνε, γένον δ' ὅθ' ἴσον ἑσπέρων
 ἱαπετιονίδην, καὶ ἐλάσασατο εὐσφροσύνῃσιν.
 Οὐκ αἰετὴ Ζεὺς ὀλομντὸν ἐν μὲν δ' ὄντι

Quò Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quam antea super terram multos pascentē.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Quavis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quanto disceptabant inter se dii mortalesq; hoīes,
 Meconæ, ibi tum magnum bonum prompto animo
 Divisum proposui: Iouis mentem fallens.
 Nam hac quidē parte carnesque & intestina pingui adipe
 In pello deposuit, tegens ventre bovino.
 In altera rursum ossa alba bonis, dolosa arte,
 Ritē disponens recondidit tegens candida aruina.
 Iamq; cum ipsū allocutus est pater hominumque deorūq;
 Lapetionida omnium illustrissime regum,
 O ignave quam iniquē partitus es portiones?
 Sic dixit latēter carpens Iupiter perpetua cōsilia sciās.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitē arridens (dolosa autem non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Harum elige utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciens,
 Dixit sanē dolosa cogitans. Iupiter aut aterna consilia
 Cognovit certē nec ignoravit dolum. mala aut pūdebat aīo
 Mortalibus hominibus, quæ & perficienda erant.
 Manibus verò hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur aut mente: ira verò eius occupabat animum,
 Ut vidit ossa alba bonis dolosa arte.
 Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc aut valdē cōtristat? allocutus est nubicog⁹ Iupiter,
 Lapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignave, nondum sanē dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter aterna consilia sciens,
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum dæcepit bonus filius Iapeti,

Οφρ' Ἡρακλῆος Θησαυροῖς κλέος εἶη
 Πλεῖστον ἔτ' ἢ το παρσιδοῖν ὅππῃ χεῖρα πουλυκότομον.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζώμυρος πῖμα ἀριδείκνυεν ἦδ' ὄν
 Καὶ πρὸ χεῖρας, παύθη χόλου, ἐν πρὶν ἔχεσκεν,
 Οὐνεκ' εἰζέτε βουλας ἱερῶν μὲν Κρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ἔσ' ἐκείνοντο θεοὶ θνητοῖ τ' ἀνθρώποι
 Μικρόν, τό τ' ἐπὶ ταῖς μέγαν βούλῃς πρὸς οἱ θυμῷ
 Δεσπότης ποσειδάωνος, Διὸς ἴδον ἐξαπαφίσκον.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκρατα πῖνι δημῷ
 Εἰρήνη κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοεῖη.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅς τ' ἐλδοκα βοῶς δολιχὴ ὅππῃ τέχνη
 Εὐδεπίας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Ἀλλὰ τότε μιν ποσειδάων πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκνυτ' ἀνάκτων,
 Ὡς πίποι, ὡς ἔπρεζέηλος διεδάσας μοίρας.
 Ὡς φάτο καρτομέων Ζεὺς ἄρδεται μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε ποσειδάων Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἡὲ ὅππῃ μειδήσας, (δολίης δ' ἔλδοκα τέχνης)
 Ζεὺς κῦδισε μέγιστε θεῶν ἀειχμετάων,
 Τῶν δ' ἔλδοκα πύτρελιν σὲ ἐνὶ φρεσὶ θυμῷς αἰσῶν.
 Φῆ δ' ἐλδοκα φρεσὶν. Ζεὺς δ' ἄρδεται μῆδεα εἰδώς
 Ἰνῶ δ' ἔλδοκα ἔγκρατα δολον κακὰ δ' ὅσπερ το θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ταῖ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λυκὸν δῆειφον,
 Χώσατο δὲ φρίνας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἴκετο θυμῷ.
 Ὡς ἴδον ὅς τ' ἐλδοκα βοῶς δολιχὴ ὅππῃ τέχνη.
 Ἐκ τῷ δ' ἀπαλάτοισιν ὅππῃ χεῖρ ῥῦλ' ἀνθρώπων
 Καίνοσ' ὅς τ' ἐλδοκα θυμῷ των ὅππῃ βομῶν.
 Τὸν δ' αὖτ' ὅς τ' ἐλδοκα ποσειδάων φειληγάρτα Ζεὺς,
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πῖρ μῆδεα εἰδώς.
 Ὡς πίποι, ὡς ἄρα πῶ δολίης ὅππῃ δέο τέχνης.
 Ὡς φάτο χεῖρας Ζεὺς ἄρδεται μῆδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἡσπείτα, δόλου μιν μνηστῆρας αἰεὶ,
 Οὐκ ἐδίδου μάλιστα πύρρος μῆδ' ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις αἰ ὅππῃ χεῖρ ἡσπείτοισι.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν ἰς πᾶσι Ἰαπετιοῖς

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem.
 In concava ferula momordit vero imo animo
 Iouē in alto tonātē, ad irāq; ipsum cōmouit charo corde,
 Ut vidit inter homines ignis longē apparentem splendore.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E terra enim conformat perquam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturnij consilio.
 Cinxit vero & adornauit dea castis oculis Minerva,
 Candida veste, à capite vero calyptram
 Ingeniosè factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circum vero ei serica recens florentis è floribus herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circūq; ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vuleanus,
 Elaborans manibus, gratifi ans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa calata erant, mira visu
 Animantia quaecunque cōtinens multa alit, atque mare,
 Ex illis hic multa indidit, gratia v. resplendebat magna
 Mirabilis, animantibus familia vocalibus.
 Ceterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eo ubi alij erant dij atque homines,
 Ornatu gestientem casta Palladisfortis patre progener
 Admiratio aut cepit immortalesq; deos mortalesq; hoīes
 Vbi viderunt dolum arduū, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum sœminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & jexus mulierum.
 Nocumentum ingens mortales inter viros habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites sed luxur.
 Ac voluti cum in aluearis tectis apes
 Fucos pascunt malarum participes operum.
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurne festinant, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in alueariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viri rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altisonans dedit, participes operum.

Κλέψας ἀρχαίμειο πυρὸς τιλέσκοπεν αὐγλή
 Ἐν κοίτῳ παύθηκε. δάκν' δ' ἄρα νεόδοι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψέβριμέτῳ, ἐχέλωσε δὲ μὴ φίλον ἦτορ.
 Ὡς ἴδεν αἰθρῶποισι πυρὸς τιλέσκοπεν αὐγλή.
 Αὐτίκα δ' αὖτις πυρὸς τῶξεν κακὸν αἰθρῶποισι
 Γαίης γὰρ σύμπλασι περικλυτὸς Ἀμφιγυῖαις
 Παφθέω αἰδοίῃ Ἰκαλον, Κρονίδεω δὲ βουλαῖ.
 Ζῶσε ἢ κ' ἐκόμισσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Ἀργυφεῖ ἰδὴτι κ' κῆρ' ἔδεν ἢ χαλὶ πῆρ' ἔλῳ
 Δαιδαλίῳ χείριστι κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφύους νεοθελίῳ αἴθεσι ποίης
 Ἰμρτοῖς παρέθηκε χαρῆατι Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφαίῳ χρυσέῳ κροτάφῳ ἔθηκε,
 Τῷ αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῖαις,
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαρὶζόμεν' Διὶ πατρί.
 Τῇ δ' ἐν δαίδαλα πολλὰ πετόχευε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κινώδελ' ὅτ' ἠπειρεῖ πολλὰ ῥέφει ἠδὲ δάλασσε.
 Τῶν ἔχε πόλιν ἐν θεῇ· χάρις δ' ἀπαλάμπτετο πολλή,
 Θανυσσὴν, ζυγίστην τοικῶτα φωνήσασιν.
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἠ τῶξεν καλὸν κακὸν αὖτ' ἀχαιεῖον,
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδ' ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἠδ' αἰθρῶποισι,
 Κόσμησ' ἀγαλλομήνῳ γλαυκῶπιος ὀβριμοπάτης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτοισι τε θεοῖς, θνητοῖς τ' αἰθρῶποισι,
 Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, αἰμύχανον αἰθρῶποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γῆς ὅτ' ἐμυαίων θηλυτέρων.
 Τῆς γὰρ ὀλβίον ὅτι γῆς, κ' οὖλα μωακῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μὲν αἰδρασι ταρταίεσσιν,
 Οὐλομήνης πενίης ὑπὸ μφορεῶ, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὅπ' ὅτ' ἐν στυγίῃσι κατηρεφίεσσι μέλισσαι
 Κυβέλης βόσκοισι, κακῶν ξυμῶνας ἔργων,
 Αἰ μὲν τε πρὸ πάντων ἡμαρ ἰς δόλῳ καὶ σταδίῳ τε
 Ἡμέρας σπιδίδουσι, πιδείσι τε κερὶν ἄδωκα.
 Οἱ δ' ἐντοδὲ μύθοντις ἐπηρεφίας κ' στυγέλοισι,
 Ἀλλόπειον κάματον σφετέρῳ ἐς χασίον ἀμύρῃσι
 Ὡς δ' αὖτως αἰδρασι κακὸν θνητοῖσι μωακῶν
 Ζεὺς ὑψέβριμέτης θεῇ, ξυμῶνας ἔργων.

Molestorum aliud verò praeiuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, grauem u. attigerit senectam;
 In penaria eius qui senem foueat, hic non victus indigus
 Viuit: mortui uero possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui uero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam uero habuit coniugem, ornata praecordiis,
 Huc ab auro malum bono adaequat
 Esse. qui uero adeptus fuerit nocentis natiuitatis feminam
 Viuit in pectoribus habens indefinentem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque praeterire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessario
 Quantiis multisque existentem, magnum uinculum coercet:
 Briareo uero ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gyge, figauit sortis uinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
 Et magnitudinem, collocauit autem sub terram latam,
 Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magna in finibus terra,
 Usque valde marentes: corde magnum luctum habentes:
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recenit;
 Cum illis uictoriamque & splendidam gloriam accepturos:
 Diu enim pugnarunt, labore animam cruciantem habentes,
 Titanesque dii, & quotquot à Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuo per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes glorieff;
 Illi uero ab Olympo, dii datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sane tam inter se pugnam animam excruciantem habentes,
 Continuè pugnant, decem plus annis.
 Neque ulla erat contentionis grauis compessio neque finis.

Αργαλίον. ἔπειτα δὲ πῦρ κακὸν αὐτ' ἀγαθεῖα·
 ὅς κε γάμον φθίγων καὶ μέμμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμα ἐδέλῃ, ολοὸν δ' ὅπ' ἡγῶρας ἔκπται.
 Χάτει γηροκέρμας, ἴδ' οὐ βίοντο ὅπ' ἐδύης.
 Ζῶει, δὲ φθιούρου ὃ διὰ κτῆσι διατίονται.
 Χερσὶν αὖ δ' αὐτὴ γάμου μὲ μοῖρα γήνηται.
 Κεῖν δ' ἔχει ἀκοίτη, ἀφ' αὐτῶν παρὰ πύλαι,
 Τῶ δ' αὖ αἰὼν κακὸν ἐδ' αὖ αἰπὴ φέρει.
 Ἐμμέναιός δ' ἐκ τέτμη ἀπαρτηρῶ γυνήθης,
 Ζῶει ἐν στήθεσιν ἔχον ἀλίσκοι ἀνίλω.
 Θυμῶ καὶ κραδί, καὶ ἀνήκασον κακὸν ὅσιν.
 Νεῖ κεῖ ἐστὶ Διὸς κλέψαι τόον ἐδ' παραλθεῖν.
 Οὐ δὲ γὰρ Ἰαπετιόθης ἀγκυκτα Προμηθεὺς
 Τρῶ γ' ὑπεξήλυξε βαρύν χόλοι, ἀπ' ὑπὸ ἀνέγκης.
 Καὶ πολυῖδριν ἰόντα μίγας καὶ δεσμὸς ἐρύκει.
 Βεβαίω δ' αἰς φερότα πατέρ' ὁδύσσοι θυμῶ,
 Κόπῃ τ' ἢ ὃ Γύγη, δῆσι κρατερῶ ἐν δεσμῶ,
 Ἡνορίω ὑπερόπλον ἀγῶμ' ὅτι, ἢ δὲ καὶ εἶδες,
 Καὶ μίγας κατ' ἵνασι δ' ὑπὸ χθονὸς θυροδείης.
 Εἰθ' οἷ γ' ἄγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ταπεινότες,
 Εἴατ' ἐπ' ἔχρατῃ, μεγάλης ἐπείρασιν γῆης,
 Διδοῦ μάλ' ἀχτύμφοι, κραδί μίγα πείρας ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφείας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι διὸ δῆλοι,
 Οὐκ ἔτι καὶ ἡνέκαμος Ρεῖν Κρόνου ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φεραδμοσύνησιν ἀνέχοντες ἐν φάσιν αὐτῇ.
 Αὐτὴ δ' ὅσφιν ἀπαιτα διωκτικῶς κατέλεξε,
 Σιωπῆνοισι νήκω τε καὶ ἀγλαὸν ὄλ' ἐξ ἀρίστων.
 Διδοῦ γὰρ μαρτυρεῖ, πόνοι θυμολογ' ἔχοντες,
 Τετῆναι τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξ ἐχθρόντα,
 Ἀγρίον ἀπ' ἡλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ μὲν ἀπ' ἐφ' ἡλῆς Ὀδρὺς Τηλέως ἀγαυῆ,
 Οἱ δ' ἀπ' ἀπ' ἀλὺμπερ θεοὶ δωτῶντες ἰάων,
 Οὐκ ἔτι καὶ ἡνέκαμος Ρεῖν Κρόνον ἀνιδοῖσιν.
 Οἱ ῥα τὸτ' ἀπ' ἡλοισι μάχων θυμολογ' ἔχοντες,
 Σιωπῆνας ἰμάχων τε διὰ πλείους ἐπ' αὐτοῖς.
 Οὐδὲ τις ἡνέκαμος χαλκῶν λῆγες ἢ δὲ τιλῶν.

Neutris: equaliter autem finis extentus erat belli.
 Sed quando iam illis apposuit congruentia omnia,
 Nectarque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Vbi v. nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tū ipsis interloquutus est pater hominumq; deorumq;.

Audite me Terraque & Cæli incliti liberi
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos verò magnanisque vim & manus inuictas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitia placida, quibus perpeſſis
 Ad lucem redieritis moleſto à vinculo,
 Noſtra per conſilia à caligine obſcura.

Sic dixit. illi v. rursū excepit Cottus irrapreheſſibilis,
 Venerande, nō ignota loqueris: sed & nos (intellectus,
 Scimus quod excellūt qdē tibi præcordia, excellēs v. eſt &
 Depulſor immortalibus damni fuiſti horrendi:
 Tua verò prudentia ab caligine opaca
 Retrogradè iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni filii rex, inſperata paſſi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti conſilio,
 Vindicabimus veſtrum imperium in graui conſictu.
 Pugnantes cum Titanibus per acra prælia.

Sic dixit. collaudarunt verò dii datores bonorum,
 Sermone audito, bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam q̄ antea: pugnam verò arduam excitauit
 Omnes, ſæminaque & mare die illo,
 Titanesque dii, & quotquot Saturno proſati ſunt,
 Quosque Iuſter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem,
 Acres robuſtique, vires immenſas habentes.
 Horum centum quidam manus ab humeris promanabant
 Omnibus ſimul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robuſtis artibus.

Οὐδ' ἔτι φέρεται, ἴσονται δὲ τίλ' ὅ τετατο πολέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχετο ἀμύμα παύσαι,
 Νίκησ' ἔ' ἀμβροσίῳ τε, τάσ' ὅθι αὐτοὶ ἔδδοισι,
 Πάϊων ἐν σήδισι αἰέξοτο θυμός ἀχλὺν.
 Ὡς νέκλαρ δ' ἐπ' ἅπαντο κ' ἀμβροσίῳ ἱερὰ φημι,
 Ἀλλ' ὅτε τοῖς μετέπειτα πατρὶ ἀνδρῶν τε φέω τε,
 Κίχλυτι μιν Γαῖης τε κ' Οὐρανοῦ ἅλλα τάννα,
 Ὅφρ' εἴπω ταμὶ θυμὸς ἐν σήδισι κελδίει.
 Ἢδη γ' ὅ μάλ' ἀντιοὶ ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτος πέρι μαρνάμεν ἥματα πάντα,
 Τιτλῶες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκ γένους.
 Τρεῖς δὲ μὲν ἄλλω τε βίῳ καὶ χεῖρας ἀάπτοις
 Φάινετο Τιτλῶεσσιν ἐναντίοι ἐν δαί λυγρῇ,
 Μηνσάμενοι φιλοπότης ἐνέ' ὅ, ὅσα παδόντες
 Ἐς φάος ἄφ' ἀφ' ἡμέρας δυσηλεγέας δότο δισμοῦ,
 Ἡμετέρας διὰ βουλας, δότο ζέφου ἡερόντος.
 Ὡς φάτο, πόν δ' ἐξ αὐτῆς ἀμείβετο Κόπρος ἀμύμων.
 Δαιμόνι' ἐκ ἀδότητα πιδάσκων ἄλλ' ἀντοὶ
 Ἰδὼν ὅτι πρὶ μὲν ὁραπιδες, φέει δ' ἐστὶ νόημα,
 Ἀλκτῆ δ' ἀθανάτοισι κρησ γένος κρηδίο.
 Σὺν δ' ἐπ' ὑποφρεσὶ μοσιμνήσῃ δότο ζέφου ἡερόντος.
 Ἀφ' ὅρρον δ' ἐξ αὐτῆς ἀμείβετο δότο δισμοῦ
 Ἡλύδορ, Κρόνου γ' ἐπ' αἰάξ, αἰάληπτα παδόντες.
 Τὰς κ' ἐπ' ἀντιοὶ τε νόσ κ' ὁπότεροι βουλή.
 Ρυσάμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δεινότητι,
 Μαρτάμενοι Τιτῇσι ἀνὰ κρατερας ὑσμίνας.
 Ὡς φάτ' ἐπήνησαν ὃ θεοὶ δωτῆρες εἰσιν,
 Μόδον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλκελαίετο θυμὸς
 Μάλλον ἔτ' ἢ το παρῖδα, μόνον δ' ἀμείβετο ἱγέρων.
 Πάϊες, δηλικά τε καὶ ἀσπίες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκ γένους.
 Ὡς τε Ζεὺς ἐρίβουφιν ὑπὸ χροῦς ἡκα φάος δέ,
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑφ' ὅσον ἱχθυοῖς.
 Τῶν ἐκαστὸν μὲν χεῖρες ἀπ' αἶμασι ἀλάστοντο
 Πᾶσι μὲν καὶ φέω, ὃ ἐκαστὸν πεντάκοντα
 Ἐξ αἶμασι ἐπ' ἄρμονον ὅτι σπλάγγισι μάλιστα.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa praeputa validis in manibus gestantes.
 Titanes v. ab altera parte confirmabant phatanges,
 Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
 Vtrique. horrendè v. insonuit pontus immensus.
 Terra v. valde stridebat: ingemisciebat v. latum caelum
 Quassatum, è fundo v. concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à deorum. concussio v. venit grauis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immendici tumultus, istuumque fortium.
 Ita sanè in sese mutuo iaciebant tela gemebunda.
 Vox autem virorumque peruenit ad caelum stellatum
 Adhortatiu. at illi congregiebantur magno cū clamore.
 Neq. sanè amplius Iupiter cohibebat suū robur, sed ipsius
 Etatim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim simul etiam à cælo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrimè unà cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta sacram flammam circumuoluentia
 Crebra. circum v. terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat v. undique igne valde magna sylua.
 Ferrebat v. terra tota, & Oceani fluenta,
 Pontusque immensus. circundedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres, flamma v. ad aerem diuinum peruenit
 Magna. oculos v. visu priuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupauit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (aut coram
 Eidem ut cum olim & terra & caelum latum supernè
 Appropinquebat: talis enim maximus strepitus excitaba-
 Hac quidem diruta, illa aut ex alto diruente. (tur,
 Tantus fragor erat diis pugna confligentibus.
 Simul quoque vèti matumque pulueremq. cū strepitu ex-
 Tonitruque fulgure & ardens fulmen, (titabant
 Tela Iouis magni, feriebant autè fremitum, clamoremque
 In medium virorumque: strepitus autè ingens excitabatur

Οἱ πῦι Τιτῶσι κατῆσαν ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Πίπτας ἡλιόταν σπάρης ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶσι δ' ἐτέρωθεν ἐκατόντα το φάλαγγας
 Περσέροντας, χιρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέροι. δὴν ὅν ὃ φείαχε πότιος ἀπείρεν.
 Τῇ δ' μίγ' ἰσμεράχισι ἰπέσειε δ' ἔρανος διριε
 Σειρόμην, πιδδεν δ' ἐπιάσιντο μικρὸς Ὀλύμπου
 Ριπῇ ἕσ' αἰατάων, ἱεροσι δ' ἔχανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡερόντα, ποδῶν αἰπεῖα τ' ἰσῇ
 Ἀσπίτου ἰσχυμοῖς, βολάων τε κρατεράων.
 Ως ἄρ' ἰπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βήεα σπύοντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκιστ' ἔρανον ἀσπύοντα,
 Κεκλομένων. οἱ δ' ξυῖσαν μεγάλην δὴ δὴ πῶ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἔχει ἐὸν μῦθον· ἀλλὰ νῦν τῷ γε
 Εἶδαρ μῦθον μῦθον πλῆντο φρίνες, ἐν δὲ τε πᾶσαν
 Φωνὴ βίλιν ἀμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανος ἡδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀσπύων ἔπειχε σινωχαδόν. οἱ δ' κραυγῶν
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστροπῇ ποτίοντο
 Χειρὸς ἀπὸ σπάρης, ἱβλὺ φλόγα θ' εἰλυφόντα
 Ταφίαις. ἀμφὶ δ' γαῖα φηρὶς βίον ἰσμεράχισιν
 Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 Ἐξίε δ' χθὼν πᾶσαν, καὶ Πικασοῖν ῥήδρα,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτος τοῖς δ' ἀμφοῖν θυμὸς αὐτῶν.
 Τιτῶσι χθονίοις φλόξ δ' ἡέρα δῖα ἔχαιεν
 Ἀσπετος. ὅσας δ' ἀμφοῖν καὶ ἰσχυμῶν ἀφ' ἐόντων
 Αἰγὴ μαρμαίρουσα κραυγῶν τε σπύοντες τε.
 Καῦμα δ' ἀσπίστον κατέχεν χάθ' εἶσατο δ' αἶτα
 Ορθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἡδ' ὕαπιν ὅσας ἀκούσαι,
 Αὐτὰς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος ὅς τις ὕαφθεν
 Πίλνατο. τοῖς δ' ἄρ' καὶ μέγιστος δῶδρος ὀρώρει,
 Τὺς μὲν ἱερὰ πομῶν, τῷ δ' ὑφ' ὅθεν ἔξερπύοντο.
 Τόσων δ' ὀδύπος ἔχλυτο θῶν ἱερὰ δὲ ξυνιέντων.
 Σιω δ' αἶμασι ἱεροσὶν τε κόνει τ' ἰσμεράχισιν,
 Βροντῶν τε σπύοντες καὶ αἰδαλόντες κραυγῶν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλου. φέρει δ' ἰσχυρὸν τ' ἐσπύοντες
 Εἰς μέγα ἀμφοτέρων, ἔνθα δ' ἀπλητος ὀρώρει

Stupenda pugna, robur autem exerebatur
 Inchyta v. est pugna, prius v. sibi mutuò imm
 Fortiter pugnabant in forti praelio,
 Illi v. inter primos pugnam acrem excit aru
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabili
 Hi sanè trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes, obumbrarunt autem
 Titanas. atque hos quidem sub terram longè
 Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet exisie
 Tantum insi a sub terram, quantū cælum d
 Par enim spaciū à terra in Tartarum cali
 Nouem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cælitus delapsa, decimo die ad terram peru
 Nouem rursus noctes & dies ferrea incus.
 Ex terra descēdens, decimo die ad Tartarum
 Quem circa ferreū septū ductum est. circum
 Triplici ordine fusa est circa collum, sed sup
 Terræ radices creuerunt, & infructuosi mari
 Illic dī Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
 Loco in squalido, vasta ultima terra.
 Hæc non exire paret: portas v. imposuit Neptu
 Ferreas: murus etiam circumdatus utriusque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnan
 Habitant, custodes fidi Iouis agida habentis.
 Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & cali stelligeri,
 Ex ordine omnium. fontes & fines sunt.
 Molesti squalidi, quos oderunt etiam ipsi dī:
 Hiatus ingens, nec v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra v
 Sed sanè huc & illic ferret impetuosā procel
 Molesta: horrendūque etiam immortalibus
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horre
 Stant, nubiū abiecta nigra.

Σμυδαλίνης ἱερῆος· κάρτος δ' ἀμφαίνει το ἔργον.
 Ἐκλίνθη ὃ μάχῃ· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπιχοντες.
 Ἐμμενέως ἱμάχον διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐπὶ περὶ τοῖσι μάχῃ σφραγίσαν ἔγχεσσι,
 Κῆρ τε, Βελάρειός τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 Οἱ ῥα περικλοσίας πέτραις σιβαρῶν δ' ὀπὸ χερσὶν
 Πέμπον ἱπποκυττάσας· καὶ δ' ἐπ' ἰκίαντων βολέεσσι
 Τίτιώας· καὶ σὺ μὲν ὑποχθονες δ' ὀρυοδότης
 Πέμπεται καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλειοῖσι ἰδύσων,
 Νικάντας τις χερσὶ· ἰσχυροῖσι ἀφ' ἰόντας,
 Τόσσον ἱερὸν ὑπὸ γῆς ὅσον ἕρπυτος ἐστ' ὀπὸ γαίης.
 Ἴσων δ' ἄρ' τ' ὀπὸ γῆς· ἐς τέρταρον ἡέρχεται.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χαλκῇ θ' ἀκμῶν.
 Οὐδεὶς ὅθι κρατὶν, δευτέρῃ ἐς γαίαν ἵκοιτο·
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χαλκῇ θ' ἀκμῶν.
 Ἐκ γαίης κρατὶν, δευτέρῃ ἐς τέρταρον ἵκει.
 Τὸν πέρι χαλκῶν ἔρκος ἐλάλαται, ἀμφὶ δ' ἔμπεδον
 Τετραχὲρ κήρυται· πᾶσι δ' ἡρώων· αὐτὰρ σφραγίσαν
 Γῆς οἷζαι πεφύασσι καὶ ἄβυσσος τοιοῦτα λάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τίτιώας ὑπὸ ζῶσσι ἡέροντι
 Κεκρύφαται· θεοὶ ἦν Διὸς νεφέλη γέρεται,
 Χάρις ἐν θυρῶντι πελάρης ἔχεται γαίης.
 Τοῖς καὶ ἐξ ἑτοῖο δειπύλας δ' ἐπεδμηκεὶ Ποσειδῶν
 Χόλκας· τείχεος σφεί· εἰται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης· Κόπης τε, καὶ Βελάρειος· μεγάθυμος
 Ναιέσων, φύλακας περὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς δ' ὀρυθνης, καὶ τέρτατον ἡέροντος,
 Πόντου τ' ἄβυσσος τοιοῦτα, καὶ ἕρπυς ἀσπερδαντος
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔχων,
 Ἀργαλί· ἡέρονται, τὰ π' ἐν γαίῃσι θεοὶ σφρ.
 Χάσμα μὲν γ'· ὅθεν καὶ πᾶσι τῆλ' ἰσφόρον εἰς ἐπ' αὐτὸν
 Οὐδας ἵκει· εἰ σφραγίσαν· πύλαι ἐν περὶ γῆς οἶτο.
 Ἀλλὰ καὶ ἐνθα καὶ ἐνθα φέροι· σφραγίσαν· ἀνέμω
 Ἀργαλί· σφραγίσαν· τὰ π' ἀδανάτοισι θεοῖσι
 Τόσσοι τῶρας· καὶ τυκτὸς ἱερῆος οἰκία σφραγίσαν
 Ἐσθλὴν, νεφέλης κακῆς ἀνέμω· καὶ πᾶσι.

Has iuxta Iapeti filius sustinebat cælum latu.
 Stans capiteque & indefessus manibus
 Firmiter, ubi Nôxque & Dies circum eonte
 Lese mutuo compellabant, alternis subeuntes
 Ferreum. hac quidem intrat, illa v. foras
 Egreditur, neque unquam utraq; domus i
 Sed semper altera saltem domos extra exist
 Terram super mouetur: altera rursus in do
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veni.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lum.
 Illa v. Somnum in manibus fratrem Mortis
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis obscura filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dy: neque unquam
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Cælum scandens, nec cælitus descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata do
 Quietus percurret & placidus hominibus.
 Alterius v. ferreum quidem cor, arcum v. e
 Crudele in praeordijs. habet aut quem prin
 Hominum: hostis v. etiam immortalibus dy:
 Illic dei inferi in interiore parte ades resona
 Fortisque Plutonis, & grauis Proserpina,
 Stant. Horrendus autem canis pro foribus cu
 Saus: artem autem malam habet, introcu
 Adulatur pariter caudaque & auribus an
 Exire v. non iterum permittit denuo, sed obs
 Deorat, quemcunque prenderit portas ext
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpina
 Ibidem habitat abominanda dea immortal
 Horrenda Stryx. filia reciprocantis Oceani.
 Maxima natu: seorsim v. a dyis inclytas ac
 Ingentibus saxis supernè tectas, circum v. q
 Columnis argenteis ad cælum firmatae sunt.
 Rarè v. Thaumantis filia pedibus velox Iri
 Nuncia versatur super lata dorsa mari.

Τῶν φερόντων λαπίδι πῦρ ἔχει ἕρπονι θυμῷ
 ἔσθλ' αἰσιν τε καὶ ἰσχυρόν τι χεῖρας
 Ἀστύριος, ὅδ' ἔτι καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰούσας
 Ἀλλήλας φροσύνει, δμῶν δὲ μέγαν οὐδόν,
 Χάλκειον, ἢ μὲν ἴσω καταβήσονται, ἢ ὅθι
 ἔρχεται, ὅδ' ἔτι ποτ' ἀμφοτέρω δόμος ἐν τῷ ἔργῳ
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμος ἔκτοθεν ἔσται,
 Γῆν ὅππῃ φέρεται, ἢ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἰούσας,
 Μίμητι μὲν αὖ τῆς ὀρέας οὐδὲν ἔσται ἔργον.
 Ἡ μὲν ὅππῃ φέρεται, ἢ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἰούσας,
 Ἡ δ' ἴσως μὲν χεῖρας, καὶ στήθεσσι θάλασσαν,
 Νύξ ὅλην, ἢ φέρεται καὶ ἀνυμνήσας ἑρμῆ.
 Ἐνθα ὅθι Νυκτὸς παῖδες ἑρμῆος οὐκ ἔχουσιν,
 Τῶν καὶ θάλασσαν, ὅθι οὐκ ἔστι ποτ' αὐτοῖς
 Ἡμέρα φερόμεν ὅππῃ φέρεται ἀκτίνας,
 Οὐρανὸν εἰσέλαιον, ὅδ' ἕρπονι καταβήσονται.
 Τῶν ἔτι μὲν γῆν τε καὶ ἀνέαν ἴσως θαλάσσης
 Ἡμέρα αἰσιν φέρεται καὶ μέλιτος ἀνθρώποισι
 Τῶν δὲ στήθεσσι μὲν κραδί, χάλκει δ' οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς ἐν στήθεσσι ἔχει δὲ ὅθι φέρεται λάβρην.
 Ἀνθρώπων ἔχουσιν ὅθι καὶ ἀθανάτοισι θυοῖσι.
 Ἐνθα δὲ χροῖον φερόμεν δόμος ἡχέωντες
 Ἰφιδίμου τ' Αἰδίου καὶ ἱππῆος Περσέωνος
 Ἐστῶν. ὅθι καὶ φέρεται φερόμεν φυλάσσει,
 Νηλεὺς, τέχνην ὅθι καὶ ἔχει. ἔσθλ' ἰούσας
 Σαῖναι ἑμῶς ἢ τῇ τε καὶ ἕσθλ' ἀμφοτέρωσιν,
 Ἐξήβειν δ' ἔσθλ' αὖτε ἔσθλ' πύλιν ἀλλὰ δόμον,
 Ἐσθλ' ἔσθλ' καὶ λάβρην πύλιν ἔσθλ' ἰούσας
 Ἰφιδίμου τ' Αἰδίου καὶ ἱππῆος Περσέωνος.
 Ἐνθα δὲ φέρεται φερόμεν φερόμεν ἀθανάτοισι,
 Δαίτη Στύξ, θυγάτηρ Ἰφιδίου Περσέωνος
 Περσέωνος. ἔσθλ' ἔσθλ' καὶ φερόμεν φερόμεν
 Μακρῶς πύλιν καὶ φερόμεν ἀμφοτέρωσιν
 Κίεσιν ἀνθρώποισι φερόμεν φερόμεν ἑρμῆ.
 Πᾶσι καὶ φερόμεν φερόμεν φερόμεν φερόμεν
 Ἀνθρώπων πύλιν ἔσθλ' ἀνθρώπων θαλάσσης,
 ἢ ἰούσας.

Quando lix & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sanè quisquis mentiatur caelestes domos tenentium,
 Iupiter tū Irim mittit, deorū magnū iusiurandū ut ferat
 E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam qua è petra destillat alta,
 Excelsa. multum v. subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima v. pars attributa est.
 Nouam quidem circa terramque, & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis in tortus in maxe cadit,
 Una v. ex petra profluit, magnum damnum dijs.
 Quisquis periurium libens iurauerit
 Immortalium, qui tenent verticem niuosi Olympi.
 Iacet spiritus expers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibus: sed iacet nō respirans, & mutus,
 Stratus in lectis, malus autem veternus obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima arumna.
 Nouennio autem à dijs relegatur sempiternus, (pulas
 Neque unq̃ ad consilium ineundū cōmiscetur, neque ad e-
 Nouem totus annus. decimo tandem cōmiscetur iterum
 Cætib' immortalium, qui caelestes domos incolunt. (aquam
 Tale itaque iuramentū constituerunt dij, Stygis perennem
 Antiquam istam, qua tranat aridum locum.
 Ibi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dij ipsi.
 Illic splendidaque porta, & arcum limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Corus atque Gyges, Briareum quippe benum erisponem.

Οππότε ἴεις καὶ ἰεῖας ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καὶ ῥ' ὅστις ψάδῃται ὀλύμπια δώματ' ἔχοντων,
 Ζεὺς δέ τε ἰεὶν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκοι ἐνείκῃ
 Τηλόθει ἐν χροσῇ φρυγίῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὅ, τ' ἐν πέτρῃς καταλείβεται ἡλιβάτοισι
 Τψηλῆς, πολλοὶ δ' ὑπὸ χθονὸς θυραδύης
 Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μάλαϊαν,
 Ωκεανοῖο κέρας δεινὰ τῃ δὴ μοιθε δίδασται.
 Ἐννέα μὲν ποταμοὶ γὰρ τε καὶ θύρεα νῶτα θαλάσσης
 Δίης ἀργυρέης εἰλίσσεται εἰς ἅλα πίπῃ,
 Ἡ δὲ μὴ ἐν πέτρῃς περρεῖ, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ος καὶ τῷ ὀπίορκοι δότο λείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσιν κέρη τιφόντος Ὀλύμπου.
 Κεῖται γὰρ ἡνὺτμος τεταλεσμένον εἰς εἰαυτὸν·
 Οὐδὲ ποτ' ἀμείροσιν καὶ νύκταρ ἔρχεται ἄσπερ
 Βροτοῖσιν, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπλους καὶ αἰαυδὸς
 Σβώτοισιν ἐν λεχέαςσι, κακὸν δ' ὅπῃ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νύκτασιν τελέσῃ μέγαν εἰς εἰαυτὸν,
 Ἀλλ' ὅτ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτα πρὸς ἄθλος.
 Ἐννέστε δ' ἐπὶ θεῶν δότο μείριται αἰὲν ἰοίτων,
 Οὐδὲ ποτ' ἐς βουτῶν ὀπμίσσεται, ὅτ' ὅπῃ δαῖτας
 Ἐννέα πάντα ἔτασσε καὶ τῇ δὴ ὀπμίσσεται αὐτοῖς
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοιοῖοι ἄρ' ὄρκοι ἔδοντο θεοῖ Στυγρὸς ἄφθιτον ὕδωρ.
 Ωγύχην, τὸ δ' ἴησι κατακυφίλου διὰ χροσῇ.
 Ἐνθα δ' ἵης δ' ἰοφθῆ καὶ παρτάρου ἡερόεντες,
 Πόντου τ' ἄβυγέτοιο καὶ ἕρηνου ἀστερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείθετ' ἔασι,
 Ἀργαλί' ἀρροῖται, πᾶσι συγίνοισι θεοῖσιν.
 Μυθὰ δὲ μεμάρσαί τε πύλαι, καὶ χαλκὸς ὡδὲς
 Ἀσμεφῆς, ῥίζησι διλωκίεσσιν ἀμπερός,
 Αὐτοφύες φερόμεν δ' ἐπὶ θεῶν ἐκτοδὲν ἀπαύτων,
 Τιτλῶες γαίεσσιν, ἄφρων χροσῇ ζοφερόισι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μαρμαρυγῶ διὰς κλειτοὶ δαίκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ωκεανοῖο θεμέλοισι,
 Κόπῃ τ' ἢ δ' Εὐχῇ, Βερέμεν γὰρ μὲν αὐτῶνται

Generum suum fecit grauiter fremens Neptunus
 Dedit autē Cymopoliam, ut ducat in uxorem
 At ubi Titanes è cælo expulsi Iupiter,
 Minimum natu peperit filiū Typhoeum Te-
 Tartarū in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus
 Et pedes indefessi robusti dei .ex humeris v. e
 Erant centum capita serpentis horrendi dra-
 Linguis nigris lambentes præterea ex oculis
 Admirandis in capitibus sub supercilijs igni
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat
 Voces quoque in omnibus erant horrendis ca-
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem, in-
 Sonabāt, ut dijs intelligere liceret interdū r
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem
 Interdum rursus leuius impudentem animum
 Interdum rursus èatulis similia, mira audis
 Interdum v. stridebat, resonabantque montes
 Et sanè fuisset opus perplexum die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imp
 Nisi statim intellexisset pater hominūque
 Grauitè autem intonuit, atque fortiter: vnc
 Horrendè et idis fragorem, & cælum latu
 Pontusque & Oceani fluctus, & infima leca
 Pedibus v. sub immortalibus magnus contr
 Insurgente rege, ingemiscebat autem tellus
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrus
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium ventorumque & fulmin
 Feruebat aut terra omnis & cælū, atque ma
 Estuabāt etiā circū littora, circūquaque &
 Impetu deorum commotio v. difficilis sedatu
 Expauit autem Pluto inferis mortuis imper
 Titanēsque sub Tartarum detrusi, à Saturn
 Ob inextinguibilē fremitum, & grauē confl
 Iupiter postquam collegit suū robur, sumpt

Γαμβρόνιόν πῖνσε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος·
 Δῶκε δ' Κυμοπόλιν ὀπίην, θυγατέρα ἑω.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτλῆας ἀπ' ὕρανοῦ ἐξέλασεν Ζεὺς,
 Ὀπλόταυν τέκε παῖδα Τυφώϊα Γαῖα πελώρη,
 Ταρταρεὺ ἐν φιλότῃ, διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἴασιν ἰσὺ' ἰχθυὶ ἔρματ' ἔχοντα,
 Καὶ πόδες ἀκράμπι κρατερῷ θεοῦ· ἐν δὲ οἱ ὤμων
 Ἦν ἱκατὴν κεφαλὰ ὄφιο, δὴνοῖο δράκοντα,
 Γλώσσησι δυοῖν ἅπτε λελειχμότες· ἐν δὲ οἱ ἔστων
 Θισπεσίης κεφαλῇσιν ἑω' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρνασι·
 Πασίων δ' ἐν κεφαλῇσιν πῦρ καί το δερκομήμοιο.
 Φαιῶ δ' ἐν πᾶτῃσιν ἴσων δὴτῆς κεφαλῇσι
 Παστοῖω ὅπ' ἰέσται, ἀδίσπρατον, ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθίγον δ' ὥς τε θεοῖσι σιωπῇ μιν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρου εἰς βρύχῳ μιν θ' ἄχετον δάσιν ἀγᾶρρυ,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντες ἀκιδέα θυμῷ ἔχοντες·
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκισιν ἰοικότα, ταῦματ' ἀκούσας,
 Ἄλλοτε δ' αἰρεῖζας χ' ὑπὸ δ' ἤχεεν ἔρεα μακρά,
 Καὶ νῦν καὶ ἔπλετο ἔργῳ ἀμύχανον ἔμπει κείνῳ,
 Κάμειν ἔχε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνέξιν,
 Εἰ μὴ ῥ' ὅξυ γόνοσσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντητε καὶ ὄβεμον· ἀμφὶ δ' αἶψα
 Σμυρδαλίοι κενάβησι, καὶ ἕρπες θυμῷ ὑπάρδει,
 Πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γᾶς.
 Πρασι δ' ἑω' ἀθανάτοισι μέγας πελειμίζετ' Ὀλύμπος,
 Ορνυμῆοιο αἶατος· ἱππευάχιζι δ' αἶψα.
 Χαῦμα δ' ἑω' ἀμφοτέρων κατέχεν ἰοειδέα πότιν,
 Βροτῆς τε στροπῆς τε πυρὸς δόπ' τοῖο πελώρου,
 Πρηνέσθον αἶμαν τε κρεαυνοῖ τε φλεχέδοντας,
 Ἐξεί δ' ἁλὸν πᾶσα, καὶ ἕρπες, ἡ δὲ θαλάσσα·
 Θυε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, αἶψα τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 Ριπῇ ἑω' ἀθανάτων ἵπποισι δ' ἀσβέστοι ὀφθαί.
 Τρίας αἶδης δ' ἐίρειν καταφθιμῶσι καὶ ἀκταν,
 Τιτλῶϊ δ' ὑποκρῖναι Κρόνον ἀμφὶς ἰόντας,
 Ἀσβέστον, καλὰ δὲ καὶ ἀνῆς δὴσέ τ' αὖτε.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ οὐκ ἀφ' ὧν ἰὼν μιν θ' ἔλεπε δ' ἔπλετο,

Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens, circum v' omnia
 Combussit ingentia capita sani portenti.
 Caterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine icta profiliebat ab hoc rege,
 Montis in saltibus opacis asperu,
 Percusso, multa autem vasta ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liquecebat stannum veluti
 Arte ab iuuenum, & a fabre facto catino furioso
 Calesactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victum ab igne combustiua,
 Liquefcit in terra diuina sub Vulcani manibus:
 Sic sanè liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo mæstus, in Tartarū latum.

Ex Typhoeo autē est ventorum vis humidè flantium:
 Excepto Noto, Boreaque, & Argeste Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sunt natiuitate: hominibus magna utili-
 Ast alij sine usu venti inspirant mare, (tae.
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus, graui rapiuntur turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque naues,
 Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
 Viris qui illis occurrerint in ponto.

Idem rursus per terram immensam floribus ornatam
 Opera iucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
 Replentes puluerēque & molesto palearum strepitu.

Sed postquam sanè laborem dij beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi:
 Iam tum iubebant regnare atque imperare,
 Ex terra confliq, Olymp. um latè cernentem Iouem,
 Immortalibus. Hic v. inter illos ritè distribuit munia.
 Iupiter autē deorū rex primam uxore suā fecit Metin,
 Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum iam esset deam casus oculis Mineruam
 Partura, sum demum dolus animo decepta,

Βῶντι δὲ τε στυγίῳ τε καὶ αἰδολόοντα κροαιόν,
 Πληξεν ἅπ' ἐλόμενοι ἐπάλμην. ἄμφι δ' ὅ πᾶσι
 Εὐφροσι διασιεῖας κεφαλὰς δ' ἠνοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἔπει δὴ μιν δαίμασι πληγὴν ἰμέσας,
 Ηἴπι γηῶδεις, στεῖλ' ἔζε δὲ γῆα πελώρη.
 Φλοῖ δ' ὅ κροαιὸν δέ τος ἀπείσσυτο τοῖο ἀνέκτος,
 Οὐρε. ὅ ἐν βήσῃσι αἰδ' ἠὲ παμπαιδείας,
 Πληγόμενος πολλὰ δὲ πελώρη καί τε γῆα
 Ατμὴ διασιεῖν, καὶ ἐτίκτετο κασιγίτρος ὤς,
 Τέχνη ἰὼ' ἀζήκων ὑπὸ τ' Ὀδῆ πυγχαίοιο
 Θάφθεις, καὶ σίδην. ὅ σφ' κρεατιερώτατος ὄβρι,
 Οὐρεος ἐν βήσῃσι δαμαζόμβρος πυρεὶ κηλίσ,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δ' ἠ. ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Νεῖ ἄρα τίκτετο γῆα σέλα πυρεὶ ἀνδομῶοιο.
 Ρίψε δὲ μιν θυμῷ ἀγέχων· ἵς τέρταρον ὀρυμν.
 Ἐκ δὲ Τυφάει. ἵς' ἀέμων μῦθος ἰχθὺν ἀέντων,
 Νόσφι Νότῃ, Βυρίῳ τε, καὶ ἀγέστοι Ζεφυροῖο.
 Οἱ γὰρ μὲν ἐν θεοφῶν γῆνι, θηητὶς μὲν ὄνειαρ.
 Αἰ δ' ἄλλαι μὲν αὐτὰρ ὀππαιτοῖοι δαλάσων,
 Αἰ δὲ πῖ πῖπουσιν ἐν ἠεραιδέα πόντον,
 Πῆμα μὲν θιντοῖσι, κακὴ δὲ θυελλὶ ἀέλλη.
 Ἄλλοι δ' ἄλλαι ἄνοι, διασκιδ' ἄσι τε νῆας,
 Ναύτας τε φθίρει ἰσχυρὸς καὶ δ' ἐχέεται δῆμι.
 Ἀνδράσιν δὲ καὶ ἡνίοσι σωματῶσιν καὶ πόντον.
 Αἰ δ' αὖ καὶ κατὰ γῆα ἀπείρεται αἰδμεύων.
 Ἐργ' ἴσαται φθίρει καὶ χαμῶν γῆα αἰδράπων,
 Πῖ μὲν πῖπουσιν κόνιός τε καὶ ἀγχαλεῦν καλὸς στυγῶ.
 Αὐτὰρ ἵπποι ῥα πόντον μέγας δειοὶ ἐξέπλεσαν,
 Τριτάται δ' ὅ τι μὲν κείνατο βίησι.
 Δὴ ἴα τέτ' ὅτρυνει βασιλὸς ἄμφω ἡ δὲ ἀνάσσειν,
 Γαίης φεαδ' ἡσυχίαν, ὀλίμην δ' ὀρύσσει ζῆν.
 Ἀδωδέων, ὃ δ' ἵππων δὲ διαδύσσει πῖμας.
 Ζεὺς δὲ δειὸν βασιλεὺς φροσὶν ἄλοχον δέ το Μήτην,
 Πλεῖστα δειῶν εἰδ' ἔαν ἰδ' ὀνὴρ ἀνδράπων.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἡμῶν δειὰ γλαυκῶσιν Ἀθλίωσι.
 Τέξεται, πῖτ' ἵππων δὲ φρένας ἐξ ἀπαισίας.

Islandu sermonibus, in suam condidit alium,
 Telluris consilijs, & Cæli stellati.
 Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fati erat prudentes liberos nasci.
 Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem
 Par habentem patri robur, & prudens consiliū: (genitam,
 Cætrum deinde sanè filium deorum regum & virorum,
 Erat paritura, magnum animum habentem:
 Sed illam sanè Iupiter antè in suū condidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonūque malūque.
 Postea duxit Splendidam Themis, quæ peperit Horas,
 Eunomiāque, Dicēque, & Irenen florentem:
 Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
 Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Iu-
 Clothēque, Lachēsque, & Asropon, quæ dant (piter,
 Mortalibus hominibus habere bonūque malūque.
 Tres v. ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
 Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentes
 Aglaiam & Euphrosynem, Thaliāque amabilem,
 Quarum & palpebris amor destillat contuentium
 Soluens membra, iucundum v. sub supercilijs aspiciunt.
 Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam pulchris vlnis, quam Pluto
 Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynem v. deinceps amavit pulchricomam,
 Ex qua Musa aurea mitra reuincta nata sunt
 Nouem, quibus placent conuiuia, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem & Dianā sagittis gaudens,
 Desiderabilem prolem præ omnibus cælicolū,
 Peperit sanè, Egiochi Iouis amori mixta.
 Postremam v. Iunonem floridam duxit uxorem.
 Hac autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse v. ex capite, casti oculi pradam Tritogeniam,
 Acron, tumultum excitantē ducē exercitus, indignitatem,

Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἰλὺ ἰσχεῖτ' ἀπο γηδυνῶ,
 Γαῖης φρεσὶ μυσσύνῃσι καὶ Οὐραίοσ' ἀστερόεντες.
 Τὼς δ' ὅρ' οἱ ἐφραστόντων, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμῶν
 Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς αἰπὴν, δεῶν αἰετίζεσθαι.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο φείφεται τέκεα χυλίδας.
 Πεσόντων γὰρ κούρω γλαυκώπιδα Τειτοχήμεναι
 ἴσσοι ἔχουσιν παρὶ ῥόθῳ καὶ ὑπὲρ ῥονα β. υλῶ.
 Αὐτὰρ ἴσφ' ἄρα πᾶσι δαῖτων βασιλῆα καὶ αἰδρῶν
 ἤμενον τίξεται, ἰσφύσιον ἤτερ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς φρεσὶν ἰλὺ ἰσχεῖτ' ἀπο γηδυνῶ,
 Ὡς δὴ οἱ φρεσὶ αἰτο δαῖα ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Διὸς τερενὴ γὰρ το λιπαρὴν Θέμιν, ἢ τέκεν Ωρας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε δαλῆαν·
 Αἷτ' ἔργ' ἀεχίοισι κατὰ θιντῆσι βροτῶσι·
 Μοῖρας δ' ἔς πλείστην τιμὴν πόρε μιντῆτα Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε Λάχσιν τε καὶ Ἀΐονα· αἷτε διδῶσι
 θνητοῖς αἰδρώποισιν ἔχῃν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρύνομυ Χάριτες τέκε καλλιπαρῆους,
 Ωκυμένη κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινὴν
 Τῶν καὶ ὑπὲρ βλεφάρων ἰσφύσι δερκιδόμων
 Λισιμαλῆς· καλὸν δὲ δ' ἰσφύσι δερκιδόμωνται.
 Αὐτὰρ ὁ δῆμιός τις πολυρόβος ἐς λείχος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Πελοπόννηλον Λοκώλειον, ἠὲ Αἰδωνεὺς
 Ἡρπασον ἥε παρὰ μηδρὶ· ἰδοὺ καὶ ᾗ μιντῆτα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐρίσκατο καλλικέμοιο,
 Ἐξ ἧς αἱ Μῦσαι χρυσάμπκες ἐξεχέοντο
 Ἐννέα. τῆσιν ἄδδιν δαλῆαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
 Ἀντὶ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτιμὶ ἰσχεῖσθαι,
 ἱμερόεντα γόνιν παρὶ πάντων ὑετιόωνται,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλόττη μιν γείσσει.
 Λοιδόποτῆν δ' Ἡρῶν δαλῆν πεινήσκατ' ἀκοίτω.
 Ἡ δ' Ἡβλην, καὶ Ἀρνα καὶ Εἰλείθειαν ἱπικτι.
 Μινθόεισ' ἐν φιλόττη δαῖων βασιλῆϊ καὶ αἰδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ὅς κε κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τειτοχήμεναι,
 Δεινὴν, ἰσφύσιον, ἀγέστατον, ἀφυσυτῆναι.

Venerādā: cui clamprēsq̃ue placuerunt, bel-
 luno autem Vulcanum inclytum, amorī ina-
 peperit & vires intendit, & contendit u-
 Pra omnibus, artibus ornatum, cal: colu.
 Ex Amphitrite autem & graui crepo Nep-
 Triton intē potens natus est magnus: qui m-
 Fundum tenens, apud matrem charam &
 Iacoli aureas ades magnus deus, sed Mar-
 Clypeos dissecanti, Venus, Timorem & M-
 Graues, quique virorum densas turbent pl-
 In bello horrido, unā cum Marte urbes d-
 Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus
 Ioui v. Atlantis filia Maia peperit glorio-
 Praeonem deorum, sacrum lectum conscen-
 Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum fil-
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc v. ambo dī sunt
 Alcione v. peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubis ogi.
 Aglaia v. Vulcanus percelebris, utroq̃ue
 Minim. m natus ē Gratijs florendam duxit
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flaua
 Filiam Minos, in flore existentem fecit co-
 Hanc v. ei immortalē expertomq̃, senij fecit
 Hebem autem Alcione pulchros talos ha-
 Vu Hercules, peractis luttuosis cert. minib-
 Filiā Iouis magni, & Ianonis aureis calcea-
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nūso.
 Felix, qui magno facinore inter deos consedi-
 Habuit illasus, & expers senij omnibus di-
 Soli autem indejesso peperit inclyta Ocean-
 Perseu, Circēque & Aetern regem
 Aetes autem filius lucem hominibus dant
 Filiam Oceani perfecti flunij
 Duxit, leorum ex consilijs, Idyiam pulc-
 Hac autē ei Medeam pulchros talos habent.

Πότνια, ἥ κάλαδός τε ἄδον, πολέμοι τε, μάχη τε.
 Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μεγαίστα
 Γείνατο, καὶ ζαῖφῃσι, καὶ ἥρωσι ὧ ὄφρα ποίτη,
 Ἐκ πάντων τέχνησι κακασμόφον ἕρενιόωναι.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτέτης καὶ ἱερὰ τύπου Ἐνιοσιγαίη,
 Τρίτων ἐνρυζίης γλῶστο μέγας, ὅς τι θαλάσσης
 Πυθμὴν ἔχων, ὄφρα μῆτι' οἴλῃ καὶ πατρὶ ἀάκτῃ
 Ναίει χεύσσει δῶ, δῖος Διὸς. αὐτὰρ Ἀρή
 ὕψιν πορρὸ Κυθήρεια Φόρον καὶ Δεῖμον ἔπικτιν
 Δειδῆς, οἳ τ' αἰδρῶν πυκνὰς κλονέουσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρυδαίνῃ, σιωῇ Ἀρή πολιπόρθε.
 Ἀρμονίῳ δ' ἦ Κάδμος ἱερὸν Δυμὸς δέτ' ἀκοίτην,
 Ζεὺς δ' ἄρ' Ἀτλαϊτὶς Μάη τέκε κόδιμον Ἑρμῶ
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λῆχος εἰσάναβ' ἄσα.
 Καδμείῃ δ' ὅρα υἱ Σιμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγυνδία,
 Ἀδάναιεν θνητή. τῶν δ' ἀμρόττερι θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήῃ δ' ἄρ' ἔπικτο βίβῳ Ἡρακλειῶ,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ἀγλαῖῳ δ' Ἥφαιστον ἀγακλυτὸς ἀμφοιζήεις,
 Οπλοτάτῳ Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσας ἀκοίτην,
 Χρυσουκόμης ὃ Διώνυσος ξανθῶν Ἀριάδην,
 Κέρῳ Μίνω, θαλερὴν ποιήσας ἀκοίτην.
 Τῶν δέ οἱ ἀδάναιοι καὶ ἀγήροισι θεῶσι Κερνίων.
 Ἡκίῳ δ' Ἀλκμήῃς κρημνοσφύρι ἄλκιμος υἱός,
 Ἰὼς Ἡρακλῆος τελέσας στυβαίτας αἰέθλης,
 Παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρης χευστοπόδῳ,
 Αἰδοίῳ δέτ' ἀκοίτην, ἐν Οὐλύμπῳ νεόεντι.
 Οἴλῳ, ὅς μιν ἔργον ἐν ἀθανάτοισι αἰύσας,
 Ναίει ἀπήμεντι, καὶ ἀγήροισι ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκόμεντι τέκε κλυτὴ Γλαυκῆ
 Περσηΐς, Κίρκῳ τε, καὶ Λιήτῳ βασιλῆα.
 Αἰώνιος δ' υἱὸς φαισιμβρότη Ἡελίοιο,
 Κέρῳ Γλαυκοῖο τελέεντος πεταμοῖο
 Γῆμι, θεῶν βελήσ', εἰδὲν καλὴν ἱσφύον.
 Ἡ δέ οἱ Μελίται ἱσφύον ἐν φιλότῃ

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete caelestes, dor
Insulaeque & continentes terra, & salus
Nunc autem deorum cœtum cantate bl
Musa Olympiades, filia Iouis Aegiochi,
Quacunque mortales apud viros cubant
Immortales, pepererunt diis similem pro
Ceres quidem Plutem genus præstantij
In suo heroi mixta incundo amore,
Novali inter proscisso, Creta in pingui po
Bonum: qui vadit super terram, & lai
Omniem: qui vobuiam fuerit, & cuius a
Illum locupletem fecit, multamque ei p
Cadmō præterea Harmonia filia aurea
Ino & Semelem, & Agauem pulchras
Autonoenque, quā duxit Aristæus dēsa
Peperit, & Polydorū, mœnis pulchrē c
Filia verō Oceani Chrysaori magnanim
Mixta amore abundantia auro Veneris,
Callirhoe peperit filiū mortaliū præstan
Geryonem, quem interfecit viū Herculan
Bones propter flexipedes circum flua in E
Tithono verō Aurora peperit Memnonē
Æthiopum regem: & Emathionem rege
Verum Cephalo peperit inclytum filium
Fortem Phæthonem, diis similem viru
Quē sanē iuuenē tenerum florem habent
Puerum iuueniā sapientem, amoris risu
Incitauit, abripiens, & ipsum in templis
Ædium nocturnum fecit, demonem di
Filiam verō Aetā à Ioue nutriti regis
Æsonides voluntate deorum sempiterno
Abduxit ab Aetā, peractis suspirijs c
Qua multa imperabat magnus rex super
Iniurius Pelias, & impius, sortium facin
Quibus peractis ad Iolcum redijt, multa

Τείναθ' ὑποδ' μινθεῖσα διὰ χρυσίῳ Ἀφροδίτῳ.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοι τ' ἄπειροι τε καὶ ἄλμυρος ἐνδοδι πόντος.
 Νῦν δ' ὅδε δαῖτα φῦλον αἰεῖσθε ἰδυέπαια
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρυξ Διὸς ἀγχιόχοις,
 Οὔσαι δὲ θνητοῖσι παρ' αἰὲρ ἔχοντες ἰωνοδείσας.
 Ἄδαν' αὖτ' αἰεῖσθε θεοῖς ὀπείκαλα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἔγεινατο, δῖα δαῖτα,
 Ἰασίω ἥρωϊ μυχῷ δ' ἔρχετ' ἡ φιλόπαια,
 Νειάδ' ἐν πελοπον, Κρήτης ἐν πτόσι δ' ἡμῶν,
 Εὐδλόν, δὲ εἴς' ὅππῃ γλῶττι καὶ ἰυρίε τῶτα διαλάσσει,
 Πίσσαν τ' αὖτ' ἐν πυλόντι, καὶ δ' ἐς χεῖρας ἱκνέται,
 Τόν δ' ἀφιεὶς ἰδυκα, πάλιν τέ τοι ὅππῃ σπιν ὄλσον.
 Κάδμω δ' Ἀρμονίᾳ θυγάτηρ χρυσοῖς Ἀφροδίτης,
 Ἰνὸ καὶ Σεμέλῳ καὶ Ἀγαυῷ καλλιπαρήνῳ,
 Αὐτοπόλῳ δ' ἡ γῆδ' Ἀρετῇ βαθυγάρῃ,
 Γέλατο, καὶ Πολύδωρος ἐὺστράτης ἐν ὄντι.
 Κύρη δ' Ὀρέσσειο Χρυσίδαρι κερταροδύμῳ
 Περθεῖσ' ἐν φιλόπαια πολυχρόσῳ Ἀφροδίτης,
 Καλλιρρόη τέκε παῖδα βροτῶν κέρτις ἀπαίων,
 Τηρυοῖα. τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακλῆος,
 Βοῶντι καὶ ἑλιπόδων ἀμφιρρέτω ἐν Ἐρυθείῃ.
 Τιτανῶν δ' Ἡὼς τέκε Μίμνονα χαλκοκορυστῆν,
 Αἰδιδόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαδῶνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοῖς Κεφάλῳ φυτῆσαι το φαίδιμον ἕον,
 Ἐφιδμοι φάιδοντα, θεοῖς ὀπείκαλον αἶδρα.
 Τὸν ῥα νῆος τέρεν αἶδρα ἔχοντ' ἔρκευθε ἥθεος
 Παῖδ' ἀπαλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 Ωστ' ἀντρεφάμεν, καὶ μιν ζαθέοις ἐνέκκοις,
 Νηοπόλιν νύχθον ποιήσασθε, δαίμονα δ' ἰον.
 Κέρῳ δ' Αἰήτας διοτρεφέας βασιλῆας.
 Αἰσονίδης βυλῆσι δαῖτα ἀνείχετο κτεάνων
 Ἡ γὰρ παρ' Αἰήτι, τελέσας στυγόντας ἀέθλοισι,
 Τίς πολλὰς ἰππότηας μέγας βασιλῆας ὑπὸν ἔχων,
 Χερσὶν Πελίῃ, καὶ ἀπὸ δαλῶν ἄβρομοι γόρς,
 Τίς τελέσας ἐς Ἰωάκω ἀφίκετο, πολλὰ δ' ἀνοχέοντα.

*Veloci in nave vehens nigrū-oculū-praditam puellam,
 Esonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sanè hac domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filium, quē in montibus educabat Chiron
 Philyrides: magni verò Ioui voluntas perficiebatur.
 Caterum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, prastantissima dearū
 Eaci in amore per auream Venerem.
 A Peloo aut subacta dea Thetū candidos pedes habens,
 Peperit Achillē prapentēper viros, leonis animo pradiū.
 Aeneam porro peperit pulchrē coronata Cytheraea,
 Anchisa heros mixta iucundo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus syluosa.
 Circe verò, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Ulyssis arummosi in amore,
 Agrium, atque Latinum inculpatūque fortūque,
 Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarium,
 Omnibus Tyrrenis valde inclytis imperabant.
 Nausthoum verò Ulyssi Calypso excellentissima dearum
 Peperit, Nausinoūque, mixta grato amore.
 Ha quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt dijs pares filios.
 Nunc verò seminarium agmen cantare suauiloqua
 Musa Olympiades, filia Ioui Aegiuchi.*

FINIS THEO-
 GIA HESIODI.

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

133

Παιήης ὅπινος ἄγων ἐλκεῖσσι κούρην,
 Λισσίδης, καὶ μηδ' ἀπὸ πύργου ποιεῖται ἄκοιτον.
 Καὶ ῥ' ἦγε δ' ἀμειβεῖται ὑπὸ Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μῦθον τέκε παῖδα, τὸν ἔρπον ἰσχυρὸν Χείρην
 Φιλυρίδης. μεγάλου δ' Διὸς τόφ' ἐξετιλέειτο.
 Αὐτὰρ Νηρῶν κῆρυ αἰόλοιο γέροντες,
 Ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμμάδην τέκε δῖα Διάων,
 Αἰακῷ ἐν φιλότῃ, δῖα χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεΐδ' ἀμειβεῖται δ' ἐπεὶ αἰχμυροπέζε,
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξέμενος, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἐπικτενέεισθ' ἔρπον Κυδέρεια,
 Ἀγχιόσῃ ἡρώ μνηστ' ἰερετῇ φιλότῃ,
 Ἰδης ἐν καρυφῇσι παλινπύχου, ὑλκίσσας.
 Κίρκην δ' Ἡελίου θυγάτηρ Τηλεονίδας,
 Γείνατ' Ὀδυσῆν παλασίφρονος ἐν φιλότῃ,
 Ἀχαιοί, ἃ δ' Ἀσπίον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἱ δ' ἐπεὶ μέλα τέκε μνηστ' ἡρώ ἰερέων,
 Πάσιν Τυροῦσσι δ' ἀγακλυτέισιν αἰάσων.
 Ναυσίθοι δ' Ὀδυσῆϊ καλυψάσθ' ἔρπον Διάων
 Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μνηστ' ἰερετῇ φιλότῃ.
 Αὐτὰρ μὲν Διὶ τοῖσι παρ' αἰδράσιν ἀντιθεῖσιν,
 Ἀδάσσει γένετο Διὸς ὀπείκῃ τέκε.
 Νηὶ δ' ἡμιπύκῃ φῶλον αἰεῖσσι, ἡδὲ νύκτα
 Μῦσση Ὀλυμπείδῃ, κῆρυ Διὸς αἰχμυροῖο.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ
 Ἡσιόδου Θεογονίας.

ε. εἴ.

ALIA EX ALIIS QVIBVS-
dām Hesiodi operibus
carmina.

EX EOEIS.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium & odium,
Quicumque largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul verò pedes manusq; ligat, linguamque, mentemque
Vinculis impronissis: amatque ipsam molles somnus.

EX MELAMPODIA.

Lucundum enim est in conuiuio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postq; dapibus saturati fuerint.

Ex Eadem.

---Huic a. Mares celer nuntius venit per domum,
Impletumque argenteum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus,
Iphiclus autem in terga urgebat, illi verò ponè,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum subleuans,
Instabat Phylacus, & sermos alloquutus est.

FINIS OPERUM
Hesiodi.

ΑΛΛΑ ΕΞ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ

Ησίοδου ποιημάτων
ἔπη.

ΕΚ ΤΩΝ ΗΘΙΩΝ.

ΟΙ Α Διώνυσος δῶκε' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἔχθρον.
Οσπες ἄδλω πίνει, οἷον ὃ οἱ ἐπλετο μέγας,
Σὺν ὃ πίθας χεῖρας τι δίδ' γλῶσσαν τι νόον τι,
Διτμοῖς ἀγέροισι. φιλεῖ δὲ ἰμελδακὸς ὕπνῳ.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ

Ἡδὺ γ' εἶς' ἐν δαίτῃ καὶ εἰ λαπὴν τι θαλῆν
Τέρπιδαι μῦθοισιν, ἐπὶ δαίτῃς κορίσονται,

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

— τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δ' ἰοῖκου·
Πλήσας δ' ἄγχιρρεν σκύφον φέρε δῶκε δ' ἄνακτι,

Καὶ πᾶσιν.

Καὶ τότε μάστιγι μὲν δισμόν βιοῦ αὐτοῦ χερσὶν·
Ἰρικαῖ δ' ὅτι νῦν τ' ἐπεμύθετο. τῷ δ' ἐπέπαιδεν,
Σκύφον ἔχων ἐτέρη ὃ σκηπτεν ἀείρας.
Ἐξήλει θυλακῶν, καὶ ἐπὶ δ' μῶισιν ἔειπεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ

Ησίοδου σωζομένων.

TABVLA GENEALOGIAE DEORVM,

vt ab Hesiodo in
Theogonia re-
censetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ ΟΥΙ-

ἰχθύετο Χάος, ἵκεται δὲ
ἡ Γῆ, καὶ Τάρταρος, καὶ
Ἔρεος.

dem fuit Chaos: Deinde
Terra, & Infernus, &
Aether.

ΦΕΚ ΧΑΟΣ. ΕΧ

CHAOS.

1 Ἐρεός,

Erebus,

83, 26

2 Νύξ,

Nox,

83, 26

ΦΕΣ ΕΡΕΒΟΥ ΚΑΙ

ΕΧ ΕΡΕΒΟ ΕΤ

Νυκτός.

Noctis.

1 Αἰθήρ,

Aether,

83, 27

2 Ἡμέρα,

Dies,

86, 27

ΦΕΚ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΧ ΝΟΚΤΕ

μόνως.

sola.

1 Μόρσι,

Fatum,

89, 6

2 Κῆρ,

Parca,

89, 6

3 Θάνατος,

Mors,

89, 7

4 Τῆπιος,

Semina,

89, 7

5 Φῦλον ἀνείργον,

Genus seminatorum,

89, 7

6 Μῶμος,

Momus,

89, 9

7 Οἰζὺς,

Aerumna,

89, 9

8 Εσπερίδες,

Hesperides,

89, 10

9 Κλωθώ,

Clotho,

10 Μοῖρα, Λάχεσις,

Parca Lachesis,

89, 12

11 Ἀτρεΐα.

Atropis.

T A B V L. T H E O C. 157

12 Νίμφοις,	Nemesis,	89,18
13 Απάτη,	Fraus,	89,19
14 Φιλότης,	Amicitia,	89,19
15 Γένος,	Senectus,	89,20
16 Ερις,	Contentio,	89,20

Π Ε Ξ Ε Ρ Ι Δ Ο Σ. E X C O N T E N T I O N E

1 Πόνος,	Labor,	89,21
2 Λήθη,	Oblivio,	89,22
3 Λωμύς,	Pestis,	89,22
4 Αλγία,	Dolores,	89,22
5 Τομίμα,	Pugna,	89,23
6 Φόβος,	Timores,	89,23
7 Μάχη,	Prælia,	89,23
8 Ανδροκτασία,	Strages,	86,23
9 Νέκρεια,	Lurgia,	89,24
10 Λόγοι ψευδείς.	Sermones mendaces,	89,24

11 Αμφιλογία,	Disceptationes,	89,24
12 Δυστομία,	Licentia,	89,25
13 Ατη,	Noxa,	89,39
14 Ορκος,	Iuramentum,	86,17

Π Ε Κ Τ Η Σ Γ Η Σ E X T E R R A

1 Οὐρανός,	Sola,	83,30
2 Όρη,	Calum,	83,32
3 Πόντος,	Montes,	83,34
	Pontus,	83,34

Π Ε Ξ Ο Υ Γ Α Ν Ο Υ E C C L E L O E T

1 Ωκεανός,	Terra.	83,36
2 Κόϊος,	Oceanus,	83,36
3 Κρεϊός,	Cæus,	83,36
4 Υπερίων,	Cæus,	83,36
5 Ιαπετός,	Hyperion,	83,36
6 Θεία,	Lapetus,	83,36
7 Ρέια,	Thea,	83,36
8 Θέμις,	Rhea,	83,36
	The mis,	83,36

9 Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85,2
10 Φοίβη,	Phæbe,	85,3
11 Τηθύς,	Tethys,	85,3
12 Κρόνος,	Saturnus,	85,4
13 Βρόντη,	Bronte,	85,
14 Κύκλωπες, Στρώπες,	Cyclopes, Sterope,	6,
15 Ἀργη.	Arge,	7
16 Κόττις,	Cottus,	85,16
17 Βριάρεως,	Briareus,	85,16
18 Γύγης,	Gyges,	85,16
19 Ερυνίης,	Erynies,	87,16
20 Γίγαντες,	Gigantes,	87,16
21 Νύμφαι Μελίαι,	Nympha Melia,	87,18
¶ ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΧ ΔΡΥΜΑΓΕ-	nitantium Cali.	
παι ἀνδρία, Οὐρανὸν ἀφ' ὧν,		

1 Ἀφροδίτη,	Venus,	87,22
¶ ΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ ΕΧ ΟΥΚΕΑΝΟ	ΕΧ ΟΥΚΕΑΝΟ	
η, Τηθύς.	Ε Τηθύ.	
Ποταμοί,	Fluvij:	
1 Νεῖλος,	Nilus,	95,25
2 Ἀλφειὸς,	Alphæus,	95,25
3 Ἡριδανὸς,	Eridanus,	95,25
4 Στρυμόν,	Strymon,	95,26
5 Μαίανδρος,	Maander,	95,25
6 Ἰστρος,	Ister,	95,26
7 Φάσις,	Phasis,	95,27
8 Ρῆος,	Rhesus,	95,27
9 Ἀχελῷος,	Achelous,	95,27
10 Νέσος,	Nessus,	95,28
11 Ρόδιος,	Rhodium,	95,28
12 Ἀλνιάκμον,	Haliacmon,	95,28
13 Ἐπιάπορος,	Heptaperus,	95,28
14 Γρήνικος,	Granicus,	95,29
15 Λίσσιος,	Esopus,	95,29

THEOG. HESIOD.

139

16 Σιμοῖ,	Simoi,	95,29
17 Πλώϊος,	Peneus,	95,30
18 Ἑρμῆς,	Hermus,	95,30
19 Κάϊκος,	Caicus,	95,30
20 Σαγγάριος,	Sangarius,	95,31
21 Λάδων,	Ladon,	95,31
22 Παρθένιος,	Parthenius,	95,31
23 Εὐένιος,	Euenus,	95,32
24 Ἀρδεσκος,	Ardescus,	95,32
25 Σκαμάνδριος,	Scamander,	95,33

K O T P A I.

F I L I A E.

1 Πειθώ,	Pitho,	95,36
2 Ἀδμήτη,	Admete,	95,36
3 Ιάνθη,	Ianthe,	95,36
4 Ηλέκτρα,	Electra,	95,36
5 Δωρίς,	Doris,	97,1
6 Πρυμνὴ,	Prymna,	97,1
7 Οὐρανία,	Vrania,	97,1
8 Ἴππω,	Hippo,	97,2
9 Κλυμένη,	Clymene,	97,2
10 Ροδία,	Rhodia,	97,2
11 Καλλιρόη,	Callirhoë,	97,2
12 Ζεύξω,	Zeuxo,	97,3
13 Κλυτία,	Clytia,	97,3
14 Ἰδία,	Idia,	97,3
15 Πασιθόη,	Pasithoë,	97,3
16 Πληξάυρα,	Plexaure,	97,4
17 Γαλαξάυρα,	Galaxaure,	97,4
18 Διώνη,	Dione,	97,4
19 Μηλόβοσις,	Melobosis,	97,5
20 Θόη,	Thoë,	97,5
21 Πολυδώρα,	Polydora,	97,5
22 Κερκείη,	Cerceis,	97,6
23 Πλουτώ,	Pluto,	97,6
24 Περσηΐς,	Persai,	97,7
25 Ἰάνηρα,	Ianira,	97,7

26 Αχάϊη.	Acæte,	97,7
27 Ξάνθη,	Xanthe,	97,7
28 Πιπρηάη,	Petrea,	97,8
29 Μενεσθε,	Menesthe,	97,8
30 Ευρώπη,	Europe,	97,8
31 Μήτις,	Metis,	97,9
32 Ευρυνόμη,	Eurynome,	97,9
33 Τελεσθε,	Telesthe,	97,9
34 Κριτία,	Critia,	97,10
35 Ασία,	Asia,	97,10
36 Καλυψώ,	Calypso,	97,10
37 Ευδώρα,	Eudora,	97,11
38 Τύχη,	Tyche,	97,11
39 Αμφιρό,	Amphiro,	97,11
40 Οκυρόη,	Ocyroe,	97,11
41 Στυξ,	Styx.	97,12
ΦΕΚΚΟΙΟΥ, ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΕΟ, ΕΦ		
Φοίβη.	Phæbe,	
1 Λητώ,	Latona,	99,12
2 Αστρία,	Astria,	99,14
ΦΕΚΚΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΡΕΟ ΕΤ		
Ευρυβία.	Eurybia,	
1 Ασραϊός,	Astræus,	97,27
2 Πάλλας,	Pallas,	97,27
3 Πέρσευς,	Perseus,	97,28
ΦΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΥ ΕΧ ΑΣΤΡΕΟ		
ή Ηώς.	ή Aurora.	
1 Αργέστης,	Argestes,	97,30
2 Ζέφυρος,	Zephyrus,	97,30
3 Βορέας,	Boreas,	97,40
4 Νότος,	Notus,	97,32
5 Εωσφόρος,	Lucifer,	97,32
6 Άστρα,	Astra,	96,35
ΦΕΚ ΠΑΛΛΑΝ ΕΧ ΠΑΛΛΑΝ		
της ή Στυγός,	te, ή Styge	
Ζήλος.	Zelus,	97,38

THEOG. HESIOD.

141

2 Νίη,	Victoria,	99,35
3 Κρότος	Robur,	97,36
4 Βία,	Vis,	97,36

ΨΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΡΣΕΟ ΕΤ
Αστρίας. Asteria.

1 Εκάτη,	Hecate,	99,26
----------	---------	-------

ΨΕΞ ΤΠΕΡΙΟ. ΕΧ HYPΕΡΙΟ-
ne & Thea,

1 Ηλιος,	Sol,	97,22
2 Σελήνη,	Luna,	97,22
3 Ηώς,	Aurora,	97,23

ΨΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΤ
Περσηίδος. Perseide.

1 Κίρκη,	Circe,	129,32
2 Αΐήτης,	Aeetes,	129,32

ΨΕΞ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΕΕΤΟ ΕΤ
Ιδίας. Idya.

1 Μήδεια,	Medea,	129,36
-----------	--------	--------

ΨΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ
κλ Κλυμένης. & Clymene,

1 Άτλας,	Atlas,	105,16
2 Μενόπειος,	Menestius,	105,17
3 Προμηθεύς,	Prometheus,	105,17
4 Επιμηθεύς,	Epimetheus,	105,18

ΨΕΞ ΑΤΑΑΝΤΟΣ. ΕΧ ΑΛΤΑΝΤΕ.

1 Μαΐα,	Maia.	129,13
---------	-------	--------

ΨΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟ.
Ρείας. & Rhea.

1 Ιστίη,	Vesta,	101,33
2 Δημήτηρ,	Ceres,	101,33
3 Ήρα,	Juno,	101,33
4 Άδης,	Pluto,	101,34
5 Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
6 Ζεύς,	Jupiter,	101,36

ΨΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ.

1 Κυμοπόληα,	Cymopolia,	122
--------------	------------	-----

Θ Ε Κ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω	Ε Χ Ν Ε
1 Θ & Ἀμφιτέτης.	Θ Amph
1 Τρίτων,	Triton,
Θ Ε Κ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω	Ε Χ Ν Ε
1 Θ & Μεδέως.	Θ Me
1 Χρυσάορ,	Chrysaor,
2 Πήγασος ἵππος	Pegasus eq
Θ Ε Κ Χ Ρ Τ Σ Α Ο	Ε Χ Σ Η
ρος & Κόμης.	te & Ca
2 Γηρυονίδης,	Geryoneus,
	131, 20
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ	Ε Χ Γ
1 Πάγας,	Minerva,
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ	Ε Χ Ι Ο
1 Θ & Θέμις.	Them
1 Εὐνομία,	Eunom
2 Ὄρα, Δίκη,	Hora, Dice,
3 Εὐφροσύνη,	Iren
6 Μῆραι γ',	Parcares,
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ	Ε Χ Ι Ο
1 Θ & Εὐφροσύνη,	Euphro
Ἀγλαΐα,	Aglai
3 Χάριτες, Εὐφροσύνη,	Charites. Euph
Θαλία,	Thalia
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ	Ε Χ Ι Ο
1 Θ & Δήμητρος.	Cerer
1 Περσεφόνη,	Proserpina,
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ	Ε Χ Ι Ο
1 Θ & Μνημοσύνης:	Mnemo
9 Μῦσος,	Musa,
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ	Ε Χ Ι Ο
1 Θ & Ἀπόλλων.	Latona
1 Ἀπόλλων,	Apollo
2 Ἀρτεμις,	Diana

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Ηρας.

Junone.

1 Ηβη, Hebe, 127,33.

2 Άρης, Mars, 127,33

3 Είληθια, Lucina, 127,33

4 Ηφαιστος, Vulcanus, 129, 2

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Μαίας.

Maia.

1 Ερμής, Mercurius, 129,13

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Σεμέλης.

Semele,

1 Διόνυσος, Bacchus, 129,16

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Αλκμήνης.

Alcmene.

1 Ηρακλής, Hercules, 129,18.

ΦΕΚ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΤ

Αφροδίτης.

Venera.

1 Φόβος, Phobus, 129,9

2 Δέιμος, Demus, 129,9.

3 Αρμονία, Harmonia. 129,12

ΦΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ

ή Γης.

Terca,

1 Νηρέϊς, Nereus, 89,28.

2 Θαύμας, Thaumaz, 89,32

3 Φόρυς, Phorcys, 89,32

4 Κητώ, Ceto, 89,32

5 Εὐρυβία, Eurybia, 89,34

ΦΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΟ ΕΤ

Δαριδός.

Dorida.

1 Περτώ, Proto, 91,2

2 Εὐκράτης, Eucrato, 91,2

3 Σαώ, Sae, 91,2

4 Αμφοιτρίτης, Amphitrite, 91,2

5 Εὐδώρα, Eudora, 91,2

6 Θέτις, Thetis, 91,33

7 Γαλαῖη,
 8 Γλαυκή,
 9 Κυμωδία,
 10 Σπία,
 11 Θαλία,
 12 Μελίτη,
 13 Εὐλιμήνη,
 14 Ἀγαυή,
 15 Πασιδία,
 16 Ερατώ,
 17 Εὐνείκη,
 18 Δωτώ,
 19 Πρωτώ,
 20 Φέρουσα,
 21 Δυναμήνη,
 22 Νηστία,
 23 Ἀκτιμή,
 24 Πρωτομήδεια,
 25 Δωρεά,
 26 Παιόπη,
 27 Γαλαττία,
 28 Ἴπποδία,
 29 Ἴππονία,
 30 Κυμοδία,
 31 Κυματολήνη,
 32 Κυμώ,
 33 Εἴση,
 34 Ἀλιμήνη,
 35 Γλαυκονόμη,
 36 Ποντοπόρεια,
 37 Λειαγόρα,
 38 Εὐαγόρα,
 39 Λαομήδεια,
 40 Πολυνόμη,
 41 Αὐτονόη,
 42 Λυσίανασσα,

Galene,	91,3
Glauce,	91,3
Cymothoe,	91,4
Spio,	91,4
Thalia,	91,4
Melita,	91,5
Eulimene,	91,5
Agave,	91,5
Pasithea,	91,6
Erato,	91,6
Eunice,	91,6
Doto,	91,7
Prato,	91,7
Pherusa,	91,7
Dynamene,	91,7
Nesaa,	91,8
Actaea,	91,8
Protomedia,	91,8
Doria,	91,9
Panope,	91,9
Galathea,	91,9
Hippothoe,	91,10
Hipponee,	91,10
Cymodoce,	91,11
Cymatolege,	91,12
Cymo,	91,14
Eione,	91,14
Halimede,	91,14
Glaucenome,	91,15
Pontoporia,	91,15
Liagora,	91,16
Euagora,	91,16
Laemedie,	91,16
Polynome,	91,17
Autonoë,	91,17
Lysianassa,	91,17

THEOG. HESIOD.

145

43	Εὐάρνη,	Euarne,	91,18
44	Ψαμάθη,	Psamathe,	91,19
45	Μενίππη,	Menippe,	91,19
46	Νησώ,	Neso,	91,20
47	Εὐπόμπη,	Eupompe,	91,20
48	Θημιστώ,	Themisto	91,20
49	Προνοή,	Pronoe.	91,20
50	Νημερτής,	Nemertes,	91,21
ΦΕΚ ΘΑΥΜΑΝ.		EX THAUMANTE	
καὶ Ἡλέκτρας.		☿ Electra.	
1	Ἴρις,	Iris,	91,25
2	Αἰολώ,	Aello,	91,26
	Ἀρπυιαί,	Harpyia,	
3	Ὠκυπέτη,	Ocyrete.	91,26
ΦΕΚ ΦΟΡΚΥΟΣ		EX PHORCYO ET	
καὶ Κητοῖς.		Ceto.	
1	Γραῖαί,	Graa,	91,29
2	Περφρεδών,	Perphredo,	91,31
3	Εὐνώ,	Euya.	91,32
4	Σθηνώ,	Stheno,	
5	Γοργόνες, Εὐρυάλη,	Gorgones, Euryale,	91,35
6	Μέδουσα,	Medusa	
7	Ἐχίδνα,	Echidna,	91,38
8	Δράκων φύλαξ ἱ- σσομένης,	Draco custos Hesper- idum,	95,20
ΦΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΣ		EX TARTARO	
καὶ Γῆς.		☿ Terra.	
1	Τυφωεύς,	Typhoeus,	123,4
ΦΕΚ ΤΥΦΩΕΩΣ.		EX TYPHOEΩ.	
Ἄνεμοι,		Venti.	125,16
ΦΕΚ ΤΥΦΩΝΟΣ		EX TYPHONE	
καὶ Ἐχίδνης,		☿ Echidna.	
1	Ὀρθός κύνων,	Orthus canis,	93,32
2	Κέρκυρα,	Cerberus,	93,33
3	Ὑδρα Λερναία,	Hydra Lernaia,	93,39
4	Χίμαιρα,	Chimera,	95,6
		k. i.	

ΘΕΞ ΟΡΘΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΘ ΕΤ
Χιμαίρας. Chimara.

1 Σφίγξ, Sphinx, 95,13

2 Λέων Νεμαιοῦ. Leo Nemaus, 95,14

ΘΕΞ ΙΑΣΙ ΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟ ΕΤ
Δήμητρος, Ceres.

1 Πλούτος, Plutus, 131,8

ΘΕΚ ΚΑΔΜΟΥ ΕΧ ΚΑΔΜΟΕΤ
ἡ Ἀρμονίας. Harmonia.

1 Ἰνώ, Ino, 131,15

2 Σεμέλη, Semele, 131,15

3 Ἀγαυή, Agave, 131,15

4 Αὐτονοῦ, Autonoe, 131,16

5 Πολύδορος, Polydorus, 131,17

ΘΕΚ ΤΙΘΟΝΟΥ ΕΧ ΤΙΤΗΘΟΥ
ἡ Ἡῆς. Aurora.

1 Μέμνων, Memnon, 131,24

2 Ἡμαθίων, Emathion, 131,24

ΘΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥ ΕΧ ΚΕΡΗΛΟ
ἡ Ἡῆς. Aurora.

1 Φαίθων, Phaethon, 131,5

ΘΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ
ἡ Μιδείας. Medea,

1 Μιδάος, Medeus, 131,4

ΘΕΞ ΑΙΑΚΟΥ ΕΧ ΑΙΑΚΟ ΕΤ
ἡ Ψαμάθης. Psamathe

1 Φωκός, Phocus, 133,7

ΘΕΚ ΠΗΛΕΩΣ ΕΧ ΠΕΛΕΟ ΕΤ
ἡ Θέτιδος, Thetide.

1 Ἀχιλλεύς, Achilles, 133,10

ΘΕΞ ΑΓΧΙΣΟΥ ΕΧ ΑΝΧΙΣΕ
ἡ Ἀφροδίτης. Vener.

1 Αινείας, Aeneas, 133,11

ΘΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΟΔΥΣΣΕ
ἡ Κίρκης. Circe,

1 Ἀγρίος, Agrius, 133,15

ANN. IN DIES HES. 147

1	Λατῖν.	Latinus,	133.16
ΕΕ	ΟΔΥΣΣΕΩΣ	EX ULYSSE	
	ἢ Καλυσφοῖς.	ἢ Calypso.	
1	Ναυσίθο.	Nausithous,	133.19
2	Ναυσίνο.	Nausinoms,	133.20

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex D. Philipp. Melanchuh.

& Ioanne Frisio

Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in
initio huius libri.

T R A D I T discrimina dierum, qui fausti vel in-
auspicati sint, item alia alijs diebus licere. Quadam
v. discrimina ad causas naturales referri possunt,
quadam sunt ex superstitionib. Sunt autē eatenus dis-
crimina seruanda quatenus causa naturales cogunt.
Superstitio verò præter causas naturales est, & ex
impietate profecta. Esset verò insania nō habere natu-
ra rationem, cum illa nobis vsui sit, & nostra causa à
Deo condita. Itaq; discrimina dierū nata sunt aliqua
ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem.
Nā quadrati aspectus cient pugna natura cum morbo,
sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde
apparet non esse certam rationem discriminis dierum
apud Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probari.

Page. 43. ὃ Πιφεδιδίου.) Τετραγίδα μὲν οὖν. Or-
ditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse
k. 4.

Eo die exactiones debitorum & usurarium, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conuenebant enim populus in serijs ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et in ritus ad res politicas, non phycas, referendi sunt.

Pag. 45. Ὡς Εὐτ' ἄν.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅτι μὴ ἀλλ' ὁ δὲ λαὸς κρινέσθαι οἱ ἀνδρες τὰς κριτάς ἢ τὴν ὅτι τὸν ἀλλοῦ ὁρίσασθαι συνέδριον, καὶ μετ' ἀρχιτέλεος γινώσκουσιν.

Πρώτον ἴην) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. tantum dierum) in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἡμέραν μῶος, secundam μεσείην, tertiam φθινόρην. Deinde prima decadis diem primam νεμελίαν, secundam, δευτέραν ἡμέραν, tertiam, τρίτην ἡμέραν, & ita deinceps usque ad δέκατην ἡμέραν. Secunda decadis diem primam, μεσείτην ὅτι δέκα, secundam, δευτέραν ὅτι δέκα, usque ad εἰκοστήν sive εἰκοστήν, i. xx. diem. Tertia primam, μεσείτην ὅτι εἰκοστήν, vel Saloni inuentu, numeros dierum ad Luna decrementum minuendo, ἐνάτην φθινόρην, secundam, ὀγδόην φθινόρην, tertiam, ἑξήντην φθινόρην, usque ad τριακοστήν, i. 30. diem, quam etiam ἰνέην καὶ ῥέαν vocabant, id est, veterem & nouam: quo nomine etiam instanti mensis prima dicebatur: itēque prima dies Luna iam apparentis, & tertia à coitu digressa. Caterum Hesiodus: hic, nec singulatis omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μετὰ δ' ὅτων, καὶ ἀναγ' in pratermissis: quod suo quoque loco notabimus. Erat igitur primus dies est, pro ὅτι καὶ ῥέαν, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia iustia sacra, τὰ ἅγια, pro τὰ ἅγια, quare

rus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à co-
etu Luna, primùmque tunc conspicitur.

✓ Oγδοάτη.) Prateritis, 2 & 3 itémque 5, & sexto
diebus, ut medys, venit ad octauum & nonum, quos
rectè utiles dicit crescentibus: nam humores alit cre-
scentia Luna. ✓ Ενδεκάτη.) Decimopraterito, unde-
cimum & duodecimum variè laudat: quia Luna So-
lem trigono aspectu intuetur, quem beneficium vocant.
✓ Η μὲν) οἷς per synaresin pro οἷας. ✓ Τῇ) i. τῷ-
τῇ. ἀπορρόητος, pro ἀπορρόητος, in aëre pendens.
✓ Ημετέροις) Quidā legunt ἐν μὲν οἷς, unico vocabulo,
& dicunt ita vocari xxij. diem, quasi cumulatam
ad aulium.

✓ Μυῖος. Ait xvij. diem sationi obasse, nimirum pro-
pter immodicum humorem. verāt enim sementem sa-
cere in solo humidiorē iusto. Cōtra plantas serere pra-
cipiunt pluuijs etiam tempestatibus. Vocat autem
hunc diem τριωνγιστὸν μύϊος ἡμετέροις, qui di-
citur aliās, τῇ μὲν οἷς δὲ τῇ.

✓ Εἰκοτῇ.) Prater vulgatum morem vocat 16. diem,
ἑκτὸν μύϊον, quum aliās dicatur ἑκτὸν οἷς δὲ τῇ. Est
autem hic dies, contrā quā superior, incommoda
plantis, decrescēte nimirum Luna, utilis verò mari-
bus gignendis: nam ex humido semine semella, ex sic-
ciorē puelli nascuntur. Et decrescēte Luna semē mi-
nus humidum est quā crescente.

✓ Οὐτὶς ἡμετέροις.) ὅτ' ἀπ' ἡμέρας. αἰνῶς. id est, non est utile
puellis ut tunc contrahant nuptias, quia à plenilunio
cepit iam humor deficere. Addit deinde quadam pa-
storalia officia, quae omnia ad quadratum aspectum
pertinere videntur.

✓ Εἰκοσθῇ.) Sic vocat vigesimum diem, quod sum-
ma dies sit μύϊος μωμῶτος, diebus τῇ φθινορῇ
continuo insequentibus. ✓ Τινάδε.) Hic pro τῇ
τριωνγιστῇ nonnulla exemplaria habent αἰνῶ-
μύϊον. ✓ Εἰκοτῇ.) τῇ μὲν οἷς. vocat diem 14. τῇ.

αὐτὴ μίσηται, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, cuiusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humeris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

✧ Τετάρτη.) Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alij volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium laedunt corpora. Qui laborant cholericum morbum ad postremam quartam magis languent, plegmatici contra.

✧ Πέμπτη.) Quintas dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam qua est de religione, nempe quod tunc furia obambulent, & poenas expetant à sceleratis hominibus.

Pag. 47. ✧ Μίσηται.) Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura ficcior est. Prodest autem importare frumentum ficcius, nam madidum importatum statim corrumpitur. ✧ Βάλλεται.) ὕλη. Iubet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia qua caditur decrescente Luna firmior sit, qua verò crescente Luna, illico putrescat.

✧ Νῆα.) In quibusdam exemplis intericitur hic versus, τῆς ἀδελφότητος πέλεται τριήμερον σιδήρεον. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. ✧ 8. abundare omnino videtur.

✧ Εἰς.) Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. ὅτις εἰς adverb. pluralis numeri, ut ὅτις τε, Quidam legunt ὅτι δίστα. Derivatur à δίσταλον, crepusculum. ✧ Πρώτη.) Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum cum sol abest à signis.

✧ Ἀνίστα.) ὕπτι πᾶν. Prouerb. Nullus dies omnino malus. ✧ Παύσει.) Loquitur de xix. die mensis, biduo

nempe ante ἔλκω γὰρ ἰκάν. Ὡς Ἀζαδάγ.) Gracismus pro aperire dñum. Ὡς Εἰρὺμ.) πῶς. Ὡς αὐτ. &c. id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quisnam dies praestet.

Ὡς Τετράδι.) Diem xij. intell. Ὡς Μίσση.) πᾶσι δ' αὐτ. Εἰς τὴν hic est: nam ad dies referrī debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maximè mutationes sunt principio postrema quarta.

Ὡς Αἰδὸς μὲν.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur considerandum quid religio praecipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet superstitio est. Ὡς Αἰδὸς.) μυστὸν δὲ πρὸς τὸν sonat. Αἰδὸς autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. semina vocat ἀνία, quasi dicas, inania.

Ὡς Ἀλός.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum. Ὡς Ἀλός.) Proverb. Dies nouerca & parens.

Ὡς Τάων.) Bene, inquit, habebit qui seruauerit discrimina rerum. Adiecit tamen Correctionem, quod alij alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i. ille non peccabit qui non violabit ea quae religiosè & utiliter constituta sunt. Nam Dii fauent ijs qui natura rectè utuntur.

FINIS ANNOTATIONVM
in Dies Hesiodi.

TREVE S A N N O T A T I O N E S

in Scutum Herculis.

I N S C R I B I T U R hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod eius precipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphij sacra expeditione in Electryonis boues interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis penas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic reuersus à praelio: ille verò hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quendam Iphicium, ex Ioue verò Herculem: Qui cum auriga Iolao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, depradabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceyce. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistionem.

Pag. 49. Hoin) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc à τμήδ & initium, quod & abruptum vi tetur, & obscurum, ideòq; variè absurdèque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationē eius euidentem adferemus (cuius ille l. Anratū sibi authorem esse profitetur.) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda: Hesiodus inter cetera qua Pausanias in Boeoticis enumerat, scripsit etiam μυρίαλας νοίας, ut vocat idem Pausanias, & praterea Athenaus, & Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus praclarissimas

quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebrauit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam praclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dicta sunt iriæ, quod singula similitudines ab his vocibus, ἢ οἴν, inciperent: sicut & in Homeri Bætia factum cernimus & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut uoluit posteriores poeta, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebrauerint: ut & Homerus Penelopē, & alij alias. Earum igitur uoluit fragmentum est, quod hodie extat, Scutum Hercules, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab ἢ οἴν, sicut etiam relique, incipit. Exemplum unum & alterum ab interprete Pindari citatum adducam: Ἡ οἴν Τζῆν πικρὸν φρον Μυκρονίην, Ἡ τίκαν Εὐφρομένην γαμβρόχρον, &c. &c. Ἡ οἴν Φῆν Χαρίτων δὸν καὶ καλὸν ἔχουσα Πλωσιῶν παρ' ὕδαρ καλὰ καὶ ἰσχυρά Κυβέβην, &c. Huic omnino simile est nostrum illud, Ἡ οἴν ἀφελιπόδοι, &c. Unde patet error scholiastis Græci Τζεττῆς, qui non ἢ sed ἢ legit, ac οἴν vel per admirationem dictum, vel superflue positum putat. Nec melius sanè interprete, qui Heu qualis, vel qualis illa exposuerunt, cum, ut nos vertimus, uerba sonent, Aut qualis. Ineptè quoque τὰς ἡοίας quidam Matutinas vertit. Et quantum hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Hercules vocatur, quod eius precipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnii Scipionis dicitur. Hac igitur de ipsis uocabulis initij. Orditur autem Poeta a commendatione Alcmenæ, qua Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

Υ. Νόσφι.) Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

Pag. 51. Υ. Ἀνδράσι.) Legitur etiam φῦλ' Ἀνδράσι.

ψ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐν Φιλ.

Pag. 53. ψ Ο'ς φοβλιπ.) Multa exemplaria pro δδμιον hic habent δδμα, non sine magno scdōque errore: cui tamen facillimum erat mederi; vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ο'ς φοβλιπὼν δδμα σφέτεροι σφετ. ψ Σχέτλιος.) Hic etiam pro μάλα τεροφύπαις πολ- λὰ ut conslet versus. ψ Αὐτάρ.) pro ἐπιτέλλετο legi- tur etiam ἐπέτειλεν.

Pag. 55. ψ Η'θελ.) Alij δ' θελ. ψ Φυλόπιδας. Alij εἰρτερε. ψ Θύμω.) Nonnulli codices habent μῶθος. ψ Κάββαλ.) Est alia lectio, quæ pro δ' ἐν πεδον habet δ' ἐν τοῖς οὐκ.

Pag. 57. ψ Χερσὶ.) Sequitur iam clypei Herculis ele- gantissima & admirabilis descriptio. In Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versus, Ἀρχὴ τοῦ ἀσπίδος: quasi verò precedentia non pertineant ad idem opus.

ψ Λαμπρόμορον.) Alias πυαῖς. ψ Σειρίν.) Quidam malunt, μελαίνην.

ψ Εν ᾧ.) Est hic ὑποτύπωσις acerrima pugna, φοβίω- ξις q. d. persecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τούτοις ἐν πῆλῳ κ' φοβδιώξις κ' ὁπλοδοδιώξις, ὥς τις διὰ ἐξωχαφισμῶν κ' γδ οἱ πολέμοι ποτὶ μὲν δῖον κυπ, κ' καλεῖται τῷτ' φοβδιώξις, ποτὶ δ' δῖον κυπ, κ' καλεῖται τῷτ' παλιώξις. igitur παλιώξις est quum ἢ qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant versa Mar- tis alea insectantur. Huic loco similis est ille apud Vir- gil. cūm Troiana pubes pugna ciet simulachra sub armis: Inde alios ineunt cursus aliosque reversus Ad- versis spatijs: Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula vertunt Insenfi. &c.

ψ Αμφίτρο.) Sunt qui legant δουμοτά. ψ Κυάνια.) Quadam exempl. habent Κυάνιοι.

Pag. 59. ψ Τοι δ'.) Alij malunt κόπτοντο, & irasce- bantur, seu incendebantur.

ψ. ἐν δ' ἐλ.) Alludit ad pugnam Lapitharum & π

Centauris in nuptijs Pirithoi. Ὡς Ἀρπυιῶν.) Alia exempl. habent Θυρίων τῶν. Ὡς Ἰμμερῶν.) Deest fortasse articulus ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.

Pag. 61. Ὡς Εὐδῶ.) Perseum clypeo anteuolantem fugit. Ὡς Κάλκ.) Quadam exempl. habent, ὥν μὲν ποταῖο. Ὡς Κεῖτ.) Orcigaleam inuisibilem facit.

Pag. 63. Ὡς Μάρων.) Quidam legunt ὁπῶ. Ὡς αὐτοῖς. Alij malunt, ὥς ἔστι τὸ ἐμὲ μὲν ὄντων. Ὡς Αἴμα.) Legitur etiam μάρκων, sed cum μάρκων melius fuit versus. Et suprā etiam pag. 61. est ἐμὲ μὲν ὄντων. Ὡς pag. 65. ἐμὲ μὲν ὄντων.

Ὡς Ἀδριανός.) Vel, ἀλλ' ἄρα ἦν. Ὡς Χερσίν.) vel, ἀγλαίαις.

Pag. 65. Ὡς Αἰχμῶν.) Nonnulli codices habent κορυμνίοντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. βαλδῶν, καὶ δι' ἀλαμπίας ὄντων. Ὡς Οἱ δὲ ἄρ' ἐν.) Pro ἱππῶν alij legunt ἱππῶν. Ὡς Οἱ δὲ αὐτ'. In hoc et quarto deinceps versu pro ἱππῶν est in nonnullis codicibus ἐν ταλάρῃς. Ὡς ἱππῶν.) Legitur et ἀπαλύξαι.

Pag. 67. Ὡς καὶ σφ.) Alias φωνήσας. Ὡς Αἴμα.) Legitur etiam, Ἀλλ' οὐδὲ τοι ἔπος ἐξέρῃς. Ὡς Αὐτῶν.) Quadam exemplaria habent ὅτι ὦντα, pro ὅτι ὄντα. Ὡς Αἰχμῶν.) Alij, ἀφείσιν ἄχων.

Pag. 69. Ὡς Πῶν.) Notandum est hic σάκος pōni priore longa, ut et infra pag. 75. quum tamen alibi solet Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi. Ὡς Ως δὲ ὅτ'.) Comparatio hac est Homero frequens. Ὡς Κάλκ.) Hoc Homero et Virgilio semper signum cladi est.

Pag. 71. Ὡς Οὐδῶ.) Esholiast. Cracus Τητρες scribit Seleuchum quendam legere χαλκός, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non erat aneum.

Pag. 71. i Ὡς τῶν ὄντων.) lege ὀρμαγδός.

Pag. 73. Ὡς Αὐτός.) Aut retinendum ὅτι ὄντα, ut suprā, aut φωνήσας reponendum pro φωνήσας.

Ὡς Οὐδῶ.) legitur etiam μαστοχόν.

BREVES ANNOTATIONES

in Theogoniam Hesiodi.

Pag. 77. ὃ καὶ τε λ.) In nonnullis exemplarib. est Τυρμωσίο. Et ὃ. sequenti quidam diuidunt ἰππὺν κλειῖν.

Pag. 79. ὃ Θέλλω.) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλειῖμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utatur verbo κλειῖν. Quid si verò legamus ὡς κλειῖμι; ὃ Κρχόμ.) Altera lectio, λήρουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sen sus certè est manifestus, idem nempe qui est, ὃ Σφαῖ δ' αὐταῖς παρὸν τὴν καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖν: qui commodè effici non potest, si legamus λήρουσαι, nisi ita exponamus: καὶ λήρουσαι αἰεῖν, sub αὐτὸν ὑμῶσαι. ὃ Η δ' ἔτι κ.) Secundū quosdam esset scribendum κῦμα, quod ex corripitur: sed non assentiuntur veteres codices. ὃ Μίμλα.) Ald. edit. habet μῆλαται. Germ. μῆλαται. Venit. μῆλαται. Sed notum est ex Homero, μῆλαται contrahi in μῆλαται.

Pag. 85. ὃ Βρόντ.) Hac lectio Latinorum Poëtarum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀσρόπλω habet pro σρόπλω. ὃ Κυλ.) Videtur potius legendum εἰς, pro εἰς per diæresin.

Pag. 87. ὃ καὶ δὲ θ.) Non video quomodo ἀδάμντοι ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse emendandum pro ἀδάμντι, ut etiam interpretati sumus. Nam καὶ δὲ, & quæ sequuntur de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt.

Pag. 89. ὃ φάσμα.) Τεταθοντας quidam exponunt nocentes, sed indicet lector num potior sit interpreta-

no, extendentes, scilicet manum. ὦ Ἀδελφω.) Αἱ
legunt λιμὸν : & fortasse melius. Sicut etiam ὦ se-
quenti magis convenire videtur φόβου quàm φάνου,
quia supra in Aspid. coniunxit etiam Poeta hac duo
φόβου & αἰδρυμένον, pag. 57. ὦ Ἰσχυρ.) Lege
Κυτῶ.

Pag. 91. Ὡς Περγαμίτ.) Quaedam exemplaria habent
Εὐχαρίστ. Ὡς Ωκτίνς.) Alias, καὶ ἐπὶ τοῦ 90.

Pag. 93. Ὡς Μυθεῖς.) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum Ευξαυῶ, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryace, & Medusa, neque in huius recensetur Callirhoe. Quocirca in G. Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plana convenit, quae tota repetitur pag. 131. Ὡς Κοῦρη δὲ Νηραῖο.

Fig. 95. * Βόλω.) In nonnullis exemplaribus est Αλ-
δισκ@, pro Αρδισκ@.

Bag. 97. v Oi si in.) Legitur etiam così mien.

& Kpēia.) Omnino legendum est & corrigendum,
 Kpēia δ' Εὐρυβίαν, ut sit sensus, Eurybiam peperisse
 Greco, &c. Nam vir Creus recensetur supra in cata-
 logo filiorum Cæli & Terra, pag. 85. & primo. Eu-
 rybīa autem mulieris sit mentio pag. 89. & Εὐρυβίαν
 ubi ex Ponto & Terra progenerata dicitur. Porro in hoc
 versu pro τῆς τεύχων, legitur etiam τεύχων φιλ.

✠ Περὶ αὐτοῦ.) Legitur etiam de passionibus: ✠ Αρροσεν. &
Μίαν λαμπροκάλυθον.

Pag. 99. ὁ Μὴν.) Don't p'pose to resign me pro dotoph-
od, Hesychium secari. Videtur autem hac capi voe
illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sumit
tamen qui maluit pro carcere, accipere.

Ψ Εδίν.) υπ. Ρίζου.

Mag. 101. Ὡς τ' αὖ.) Hic pro ἡθ' reposuimus ἰν τ'
 ἐπὶ προ δ' α'. ὦς α'. * Edeu), Aut legat

dum est, τοῖς pro τοῖσι, aut pro ὁμογενεῖται aliud verbum reponendum videtur: certè τοῖσι παρίσταται sensui aptissimum esset. ὧς V. E. 2.) Quidam malunt, φέρει χαίρειν τε, τοκῶπι ἢ κῦδ. ὧς Βυκολ.) Fortasse pro βυκολ. 12 metri causa repositum.

Pag. 103. ὧς Κρίτη.) Iudicet lector, num rectè additum sit, ἐν. ὧς Ηύξιο.) Nonnulli codices habent ὅτι-πλοῦσιαν δ' ἐν αὐτῷ.

Pag. 105. ὧς Οἱ οἱ.) Pro ἀπηνύς. legitur ἐπὶ πηνύ-σας το.

Pag. 107. ὧς Δασάμψ.) Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῶνς ἔον ἱξαπατίσκων: ubi Ζῶνς nullo modo ferri potest. de ἱξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἱξαπατία deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

Pag. 109. ὧς Ἀμφί.) pro νεοδῆλας repositum νεοδ-λῆς, ut iungatur cum πένες. ὧς Οὐλομψ.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομψης πένες ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροιο. Perperam etiam σύμφοροι exprimitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet Comitantia, ut in illo eiusdem Poeta loco, in Epy. pag. 17. Λιμὸς δὲ τοι πάμπ. &c. Est erga sensus: quæ non sectantur paupertatem sed luxur sunt affecle.

Pag. 113. ὧς Φαίρετε.) Pro ἐκάρτιος potest etiam legi ἐκάρτιον. ὧς Εὐφάει.) Pro δὲ legitur etiam ὑπό: & fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat precedentem syllabam. ὧς Σῆς δ.) Est & alia lectio, Ζῆς δ' ὁμοπροσώπων. ὧς Ἀφρό.) Coniunximus δὲ cum precedenti voce ἀφρόρον, ut videlicet sit adverbium motus, non autem cōiunctio ἢ. quæ iam est in precedenti ὧς.

Pag. 115. ὧς Πίλνατ.) Legitur hic etiam, μίνας ὑπὸ δ' ὑπ. aspiratione prepositionis fulciete ultimam syllabam precedentis dictionis, ut iam antea vidimus,

Pag. 117. ὧς Βε φάει. ὧς Σωδ.) Quidam malunt

ἰσφραζοι, quam dictionem Hesych. exprimit ἰσφραζω, id est iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

Pag. 119. Ὡ. Τῷ δὲ.) σιδῆρην scribendum, sed per σιδῆρην legendum σιδῆρον. Ὡ Αἰσέλιν.) Alij malunt Αἰσέλιν: quod videretur tum in fæminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἐν ἐργῳ. Quid si verò αἰσέλιν legeremus?

Pag. 121. Ὡ Ος καὶ.) ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidam tamen ab ἀπολείπω deducunt. Ὡ relinquentes exponunt. Ὡ Ενθαδε.) Legitur Ὡ λαῖνος.

Pag. 123. Ὡ Τρίσ.) melius fortasse sic quàm ut alia exempl. habent, Τρίσσι δὲ αἰδῆς, cum qua lectione versus constare non potest.

Pag. 125. Ὡ Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque alijs. Nam superius pag. 97, separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τε, aut superius coniungenda hæc duo Αἰσέλω Ὡ Ζεφύροι. Ὡ Αἰ δὲ ἀλλ.) multa exempl. habent μαχαίραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἰ μάταια αἰμοί, ἢ καὶ πρῶται. Ὡ Γαῖης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῶα.

Pag. 127. Ὡ Αἶτ.) Quidam scribunt Ὠραίοισι, Ὡ αἶτ: nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod nimirum Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. Ὡ Ολβίος.) Legitur quoque ἀθανάτοισι τε λίσσας. Ὡ Η δὲ οἱ.) ε in particula δε sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

Pag. 133. Ὡ Αὐτὰρ.) Reperitur etiam Νηρηίδας. Ὡ Αἰετοί.) In nonnullis codicib. hæc duo verba, ἀμύμοισι, Ὡ κούρην, scribuntur ut propria nomina.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORVM;

**QVORVM POEMAT A HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.**

THEOGNIS Megarensis,	pag. 7
Annotationes in eundē, ex Elia Vineto,	pag. 78
PHOCYLIDES,	pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenzum, tum apud Stobzum,	pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa- chio,	pag. 124
PYTHAGORÆ carmina aurea,	pag. 122.
Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer- pach. 126.	
OLONIS sententia elegiaca,	pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à Clemente Alexand.	pag. 145
TYRTHÆVS de Virtute bellica,	pag. 147.
Alia eiusdem,	pag. 149
SIMONIDES de vita humana,	pag. 157. & 165.
Eiusdem iambi de mulieribus,	pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem,	pag. 163
RHIANI , de imprudentia,	pag. 171
EX NAVMACHI	scriptis sen-

I N D E X.

tentia.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
PANTASIDIS in incontinentiam,	177
EXORPHEO , de Deo,	181
MIMNERMI de vita quòd brevis sit,	184
Epigrammata eiusdem,	187
LINI in Prudentiam & Spem,	189, & 191
CALLIMACHI nonnulla,	191
EVENI Parij sententia,	193
ERATOSTHENIS Cyrenai,	195
MENECRATIS Comici,	197
POSIDIPPI Cassandrij,	ibid. & 265
METRODORI Atheniensis,	199
TIMOCLIS Comici,	ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQUI-
tur Senatorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N			
<i>Amantem,</i>	212	<i>Artem,</i>	216
<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Animum,</i>	352	<i>Auaritiam,</i>	224
		<i>Audaciam,</i>	226

INDEX.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Iuventute,</i>	218
<i>Boni viri,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	228
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebriusatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fallicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Novitiam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Horatationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	214
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	214
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inimicitia,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Inacundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Indicio, & divina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

F N		Superbiam,	228
Regem,	202	D E	
Risum,	204	Tempore,	214, C 234
I N		Tolerantia,	228
Sanitatem,	228	D E	
Senectutem,	204	Veritate,	202
Servos,	210	Vita,	202, C 212
Silentium,	226	Vituperio,	234
Somnum,	228	Voluptate,	212
Spem,	210	Virtute,	200

Ex lo. Hertelij versione.

ADDITA SUNT EIVSDEM
cum superioribus argumenti nonnulla ex ve-
terum Comicorum fragmentis Gnomica. ab H.
Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui novæ seu mediæ
Comediæ Poëta fuit, pag. 235

ALEXIDIS Thuri,	240
AMPHIDIS Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodij,	243
ANTIPHANIS Carystij,	244
APOLLODORI Geloi,	248
DIPHILI Sinopensis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DEODORI Sinopensis,	258

INDEX.

EVBU LI Atheniensis,	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHEREKRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	265
ERIPHI	265
CLEARCHI,	207

FINIS.

8486